

ปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพรายงานทางการเงิน ของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
ในมุมมองของผู้บริหาร ในเขตภาคใต้

FACTORS AFFECTING THE QUALITY FINANCIAL REPORTS
OF SMALL AND MEDIUM BUSINESSES FROM THE PERSPECTIVE OF
MANAGEMENT IN THE SOUTHERN

ชไมพร บัวแก้ว

CHAMAIPORN BUAKAEW

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

บัญชีมหาบัณฑิต คณะบัญชี

มหาวิทยาลัยศรีปทุม

ปีการศึกษา 2564

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศรีปทุม

FACTORS AFFECTING THE QUALITY FINANCIAL REPORTS
OF SMALL AND MEDIUM BUSINESSES FROM THE PERSPECTIVE
OF MANAGEMENT IN THE SOUTHERN

CHAMAIPORN BUAKAEW

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE
REQUIREMENTS FOR THE DEGREE OF
MASTER OF ACCOUNTANCY SCHOOL OF ACCOUNTANCY
SRIPATUM UNIVERSITY
ACADEMIC YEAR 2021
COPYRIGHT OF SRIPATUM UNIVERSITY

หัวข้อการค้นคว้าอิสระ

ปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจ
ขนาดกลางและขนาดย่อม ในมุมมองของผู้บริหาร ในเขต
ภาคใต้

FACTORS AFFECTING THE QUALITY FINANCIAL
REPORTS OF SMALL AND MEDIUM BUSINESSES
FROM THE PERSPECTIVE OF MANAGEMENT IN THE
SOUTHERN

นักศึกษา

นางสาวชไมพร บัวแก้ว รหัสประจำตัว 64503131

หลักสูตร

บัญชีมหาบัณฑิต

คณะ

บัญชี

อาจารย์ที่ปรึกษา

ดร. ประเวศ เพ็ญวุฒิกุล

คณะกรรมการสอบการค้นคว้าอิสระ

.....ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมบูรณ์ สาระพัทธ์)

.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฐิตาภรณ์ สินจรูญศักดิ์)

.....กรรมการ

(ดร.ประเวศ เพ็ญวุฒิกุล)

คณะบัญชี มหาวิทยาลัยศรีปทุม อนุมัติให้นับการศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรบัญชีมหาบัณฑิต

คณบดีคณะบัญชี

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฐิตาภรณ์ สินจรูญศักดิ์)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

หัวข้อการค้นคว้าอิสระ	ปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพรายงานทางการเงิน ของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในมุมมองของผู้บริหาร ในเขตภาคใต้
คำสำคัญ	ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม, คุณภาพรายงานทางการเงิน, ผู้บริหาร
นักศึกษา	นางสาวชไมพร บัวแก้ว
อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ	ดร. ประเวศ เพ็ญวุฒิกุล
หลักสูตร	บัญชีมหาบัณฑิต
คณะ	บัญชี มหาวิทยาลัยศรีปทุม
ปีการศึกษา	2564

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในมุมมองของผู้บริหาร ในเขตภาคใต้ ทำการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างที่คือนักบริหารของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในเขตภาคใต้ จำนวนประชากร 187,864 บริษัท โดยใช้วิธีการกำหนดกลุ่มตัวอย่างของ Taro Yamane กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน ในการศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ คือ ค่าความถี่ ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการวิเคราะห์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Correlation) และการวิเคราะห์การถดถอยพหุ (Multiple Regression Analysis) ผลการวิจัย พบว่า ตัวแปรอิสระทั้ง 5 ตัวมีความสัมพันธ์กับคุณภาพรายงานทางการเงิน ของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในมุมมองของผู้บริหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพรายงานทางการเงิน ของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในมุมมองของผู้บริหารประกอบไปด้วยด้านธุรกิจ ด้านความรู้ความสามารถในการทำงาน ด้านการสนับสนุนระบบการควบคุมภายใน ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และด้านสภาพแวดล้อมทางกฎหมาย มีผลเชิงบวกต่อคุณภาพรายงานทางการเงิน ของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในมุมมองของผู้บริหาร ในเขตภาคใต้

TITLE	FACTORS AFFECTING THE QUALITY FINANCIAL REPORTS OF SMALL AND MEDIUM BUSINESSES FROM THE PERSPECTIVE OF MANAGEMENT IN THE SOUTHERN
KEYWORD	SMALL AND MDIUM BUSINESS, FINANCIAL REPORT QUALITY, MANAGEMENT
STUDENT	CHAMAIPORN BUAKAEW
ADVISOR	PRAVAS PENVUTIKUL Dr.
LEVEL OF STUDY	MASTER OF ACCOUNTNCY PROGRAM
FACULTY	SCHOOL OF ACCOUNTANCY SRIPATUM UNIVERSITY
ACADEMIC YEAR	2021

ABSTRACT

This research. The objective: To study the factors affecting the quality of financial reports of SMEs. from the perspective of executives in the southern region. The sample group is small and medium-sized businesses from the perspective of management in the southern region. There are 187,864 people in company by using method of Taro Yamane. In this study is the sample size of 400 people was determined. It is quantitative research. The research tool is questionnaire. The statistics are frequency value, percentage, standard deviation, Pearson Correlation and Multiple Regression Analysis. The results showed that all 5 independent variables were related to the quality of financial reports of small and medium businesses from the perspective of management statistically significant.

The shows that Factors Affecting the Quality of Financial Reports of small and medium businesses from the point of view of the management consists of business, knowledge and ability to work, supporting the internal control system, information technology and legal environment. It has a positive effect on the quality of SMEs' financial reporting from the perspective of management in the southern region.

กิตติกรรมประกาศ

รายงานการค้นคว้าอิสระฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงได้ ทั้งนี้ขอขอบพระคุณ ท่านผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิตาภรณ์ สินจรรย์ศักดิ์ คณบดี คณะบัญชี และ ท่าน ดร.ประเวศ เพ็ญวุฒิกุล อาจารย์ที่ปรึกษา การค้นคว้าอิสระ ที่ได้สละเวลาอันมีค่าให้คำปรึกษา เอาใจใส่อย่างดีเยี่ยม และได้ให้การชี้แนะแนวทาง ให้คำปรึกษา แนะนำ เพื่อให้รายงานการค้นคว้าอิสระฉบับนี้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณเจ้าของผลงานวิจัยและเอกสารวิชาการทุกท่าน ที่ผู้ศึกษาได้นำมาศึกษาและ ประยุกต์ใช้เพื่อเป็นแนวทางในการค้นคว้าอิสระในครั้งนี้ ผู้ศึกษาขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณบิดา มารดาและครอบครัว ที่คอยเป็นกำลังใจและให้การสนับสนุนในทุกเรื่อง ตลอดมา และขอขอบคุณกัลยาณมิตรทุกท่านที่มีส่วนทำให้การค้นคว้าอิสระนี้สำเร็จลงได้

หวังเป็นอย่างยิ่งว่าการค้นคว้าอิสระฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่สนใจหรือผู้เกี่ยวข้องไม่มากก็น้อยและหากว่าการค้นคว้าอิสระฉบับนี้มีข้อบกพร่องประการใด ผู้ศึกษาราบขอภัยไว้ ณ โอกาสนี้

ชไมพร บัวแก้ว

สิงหาคม 2565

สารบัญ

บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	II
กิตติกรรมประกาศ.....	III
สารบัญ.....	IV
สารบัญตาราง.....	VII
สารบัญภาพ.....	IX
บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
1.3 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	3
1.4 สมมติฐานการวิจัย.....	3
1.5 ขอบเขตการวิจัย.....	4
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	5
1.7 นิยามศัพท์.....	5
2 แนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
2.1 แนวคิดเกี่ยวกับธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม.....	8
2.2 แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยในการดำเนินธุรกิจ.....	13
2.3 แนวคิดเกี่ยวกับความรู้ความสามารถในการทำงาน.....	17
2.4 แนวคิดเกี่ยวกับการสนับสนุนระบบการควบคุมภายใน.....	19
2.5 แนวคิดเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศ.....	24
2.6 แนวคิดเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมทางกฎหมาย.....	28
2.7 แนวคิดเกี่ยวกับคุณภาพรายงานทางการเงิน.....	30
2.8 ทฤษฎีการบริหารจัดการ POCCC และหลักการจัดการองค์กรสู่ความสำเร็จ.....	32

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
2.9 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	37
3 ระเบียบวิธีวิจัย.....	44
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	44
3.2 ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย.....	45
3.3 ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา.....	45
3.4 เครื่องมือและการพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	46
3.5 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	50
3.6 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ.....	50
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	51
4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	52
5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	74
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	74
5.2 อภิปรายผล.....	78
5.3 ข้อจำกัดของการวิจัย.....	79
5.4 ข้อเสนอแนะ.....	80
บรรณานุกรม.....	81
ภาคผนวก.....	85
ภาคผนวก ก แบบสอบถาม.....	86
ภาคผนวก ข แบบตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือ....	95
ภาคผนวก ค ผลการวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ (IOC).....	107

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ภาคผนวก ง จดหมายขอความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา	
เครื่องมือวิจัย.....	115
ประวัติผู้วิจัย.....	119

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 ผลการวิจัยข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามด้านเพศ.....	52
2 ผลการวิจัยข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามด้านอายุ.....	52
3 ผลการวิจัยข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามด้านการศึกษา.....	53
4 ผลการวิจัยข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามด้านประสบการณ์ในการทำงาน.....	53
5 ผลการวิจัยของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านประเภทของกิจการ.....	54
6 ผลการวิจัยของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านจำนวนทุนจดทะเบียน.....	54
7 ผลการวิจัยของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจ.....	57
8 ผลการวิจัยของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านรายได้เฉลี่ยของกิจการ.....	57
9 ผลการวิจัยของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านจำนวนพนักงานของกิจการ.....	58
10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยด้านธุรกิจ.....	58
11 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยความรู้ความสามารถในการทำงาน.....	59
12 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยด้านการสนับสนุนระบบการควบคุมภายใน	70
13 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ.....	71
14 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยสภาพแวดล้อมทางกฎหมาย.....	57
15 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม ในมุมมองของผู้บริหาร ในเขตภาคใต้ ด้านความเป็นตัวแทนอันเที่ยง ธรรม.....	63
16 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม ในมุมมองของผู้บริหาร ในเขตภาคใต้ ด้านความเกี่ยวข้องกับ การตัดสินใจ.....	64
17 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม ในมุมมองของผู้บริหาร ในเขตภาคใต้ ด้านความเปรียบเทียบกันได้.....	65
18 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม ในมุมมองของผู้บริหาร ในเขตภาคใต้ ด้านความเชื่อถือได้.....	66

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า	
19	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในมุมมองของผู้บริหาร ในเขตภาคใต้ ด้านความทันต่อเวลา.....	67
20	ผลการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันของตัวแปรระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพรายงานทางการเงิน ของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในมุมมองของผู้บริหารในเขตภาคใต้.....	68
21	ผลการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพรายงานทางการเงิน ของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในมุมมองของผู้บริหาร ในเขตภาคใต้ ด้านความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม.....	69
22	ผลการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพรายงานทางการเงิน ของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในมุมมองของผู้บริหาร ในเขตภาคใต้ ด้านความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ.....	70
23	ผลการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพรายงานทางการเงิน ของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในมุมมองของผู้บริหาร ในเขตภาคใต้ ด้านความเปรียบเทียบกันได้.....	71
24	ผลการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพรายงานทางการเงิน ของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในมุมมองของผู้บริหาร ในเขตภาคใต้ ด้านความเชื่อได้.....	72
25	ผลการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพรายงานทางการเงิน ของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในมุมมองของผู้บริหาร ในเขตภาคใต้ ด้านความทันต่อเวลา.....	73

สารบัญภาพ

ภาพประกอบที่	หน้า
1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	3
2 องค์กรประกอบ 8 ประการของมาตรฐาน COSO ERM.....	21

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ถือว่าเป็นกลุ่มธุรกิจที่ค่อนข้างมีความหลากหลายเป็นอย่างมาก ทั้งในด้านขนาดของกิจการ คืออาจจะเริ่มตั้งแต่ขนาดเล็กแบบร้านค้ากิจการเจ้าของคนเดียว ผู้ให้บริการผู้ส่งออก รวมไปถึงผู้ผลิตชิ้นส่วนให้กับบริษัทขนาดใหญ่ และด้านระดับการเติบโตของธุรกิจรูปแบบการ จัดตั้งกิจการ ตลอดจนระดับความรู้ของเจ้าของธุรกิจเรียกได้ว่า ในทุกวันนี้ แต่ละคนจะต้องเกี่ยวข้องกับ ผู้ประกอบการ ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม แทบจะตลอดเวลา ไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง โดยในปี 2557 ในประเทศไทยมีจำนวน ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จำนวนทั้งสิ้น 2,736,744 รายหรือคิดเป็น ร้อยละ 99.7 เมื่อเทียบกับวิสาหกิจทั้งหมดของประเทศไทย จึงก่อให้เกิดการจ้างงานถึง 10,501,166 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 80.30 ของการจ้างงานทั้งหมด และเป็นสร้างมูลค่าให้กับผลิตภัณฑ์มวลรวม ในประเทศ (GDP) 5,212,004 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 39.60 ของ GDP ประเทศ (กรมศุลกากร ประมวลผลโดยสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.) สืบค้นเมื่อ 30 มกราคม 2564)

ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (Small and Medium Enterprises) หรือ SMEs เป็นหน่วย เศรษฐกิจที่มีความสำคัญและมีบทบาทต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ เนื่องจากธุรกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อมทำให้เกิดการกระจายรายได้จากกลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจไปสู่กลุ่มคนต่าง ๆ ทำให้เกิดการจ้างงานและประชาชนมีรายได้ ซึ่งเป็นตัวช่วยให้โครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมดีขึ้น ธุรกิจขนาดย่อม เป็นจุดเริ่มต้นของธุรกิจขนาดใหญ่เพราะความเจริญก้าวหน้าของธุรกิจขนาดย่อมทำให้ ธุรกิจมีศักยภาพการผลิตที่สูงขึ้น และมีการนำเทคโนโลยีที่สูงขึ้นมาใช้ในการผลิตซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นฐาน ไปสู่ธุรกิจขนาดใหญ่ เป็นแหล่งผลิตสินค้าใหม่ๆ เป็นการรวมกลุ่มของบุคคลที่ร่วมกันคิดค้นและสร้างสรรค์ ผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ ออกมาสู่ตลาด ซึ่งแตกต่างจากกลุ่มธุรกิจขนาดใหญ่ที่ไม่มีความสนใจแข่งขันทางธุรกิจกับ กลุ่มธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (พรวิสัย ปราบภัย, 2563)

การประกอบธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ให้ประสบความสำเร็จมีปัจจัยสนับสนุนหลาย ประการด้วยกัน แต่สิ่งหนึ่งที่มักจะถูกละเลยไป นั่นคือ การมีระบบข้อมูลทางการบัญชีที่ถูกต้องและการ

ควบคุมที่สำคัญ ผู้ประกอบธุรกิจที่ประสบความสำเร็จ จะใช้ข้อมูลทางบัญชีเป็นแนวทางในการประกอบธุรกิจ ช่วยในการวางแผนตัดสินใจ และการควบคุมให้การดำเนินงานเป็นไปตามแผนและประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ ในการดำเนินการประกอบธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม อาจจะไม่จำเป็นต้องมีระบบบัญชีที่ซับซ้อนเหมือนธุรกิจขนาดใหญ่ แต่ผู้ประกอบธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ก็ควรให้ความสำคัญโดยการจัดให้มีการบันทึกรายการต่าง ๆ ในการประกอบธุรกิจลงในสมุดบัญชีอย่างเป็นระบบ ละสามารถนำข้อมูลที่จัดบันทึกนั้นไปจัดทำงบการเงินได้ ซึ่งจะทำให้งบการเงินนั้นมีความน่าเชื่อถือและมีคุณภาพ ง่ายต่อการตรวจสอบและการแสดงความคิดเห็นในงบการเงินของผู้สอบบัญชี จะเห็นได้ว่าสำหรับงบการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จะต้องได้รับการตรวจสอบและผ่านการรับรองความถูกต้องโดยผู้สอบบัญชีรับอนุญาต และผู้สอบบัญชีภาษีอากร ตามที่กระทรวงกำหนดหากงบการเงินของกิจการมีคุณภาพ อาจจะช่วยให้งานตรวจสอบและรับรองงบการเงินของผู้สอบบัญชีรวดเร็วและแม่นยำมากขึ้น (สลักจิต นิลผาย, 2563)

จึงเห็นได้ว่าการประกอบธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) รายงานทางการเงินถือเป็นเครื่องมือที่สำคัญที่จะช่วยให้นักลงทุนที่จะนำข้อมูลต่าง ๆ มาเพื่อใช้ในการวิเคราะห์นำไปสู่การตัดสินใจการลงทุน ถึงแม้ว่า บุคคลทั่วไปจะไม่ค่อยสนใจรายงานทางการเงินมากนัก แต่ถ้าหากมีข่าวเสียหายเกิดขึ้นกับบริษัท เกี่ยวกับการรายงานทางการเงินที่ผิดพลาด หรือเกิดการทุจริตจากการตกแต่งงบการเงิน ก็อาจเป็นผลเสียกับตัวบริษัท ได้บุคคลทั่วไปเหล่านั้นเองก็จะไม่สนับสนุนหรือบริโภคผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ของบริษัทเหล่านั้นได้ การที่รายงานทางการเงินหรืองบการเงินได้ถูกตรวจสอบจากผู้สอบบัญชีรับอนุญาตอย่างอิสระ ทำให้ความน่าเชื่อถือของรายงานทางการเงินนั้นได้รับความน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น งานวิจัยนี้จึงสนใจในเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพของรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในมุมมองของผู้บริหาร ในเขตภาคใต้ ที่จะนำไปสู่รายงานทางการเงินที่มีคุณภาพจะส่งผลให้การปฏิบัติงานขององค์กร มีประสิทธิภาพ รวมทั้งก่อให้เกิดประโยชน์ทั้งทางตรงและทางอ้อมแก่บุคคลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

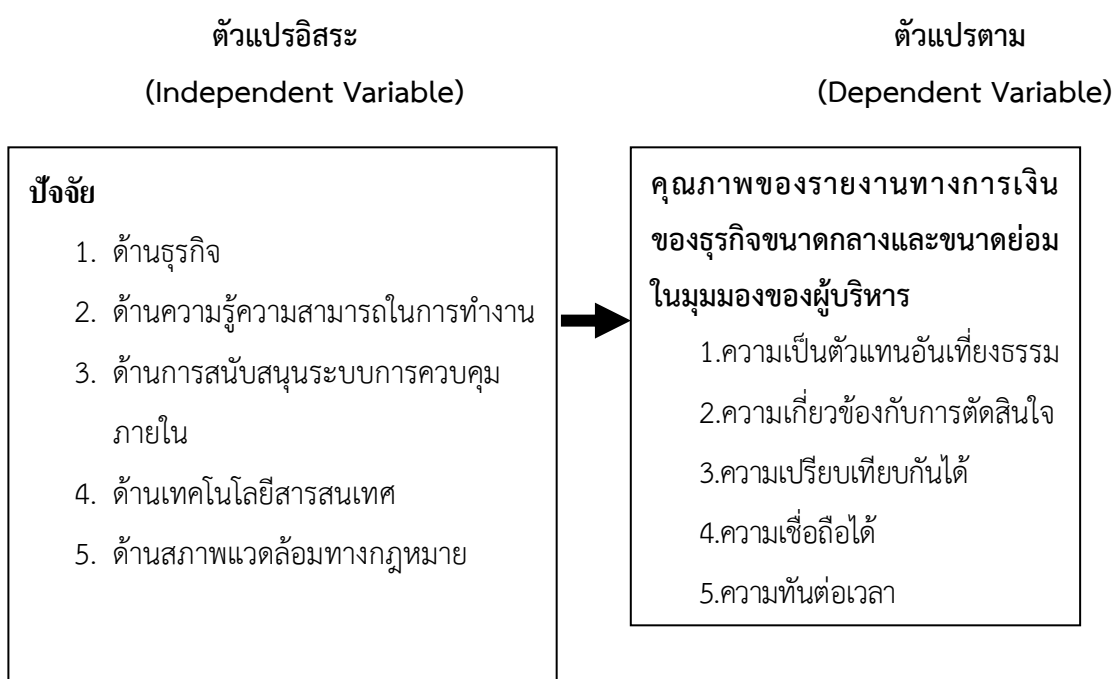
จากความเป็นมาและความสำคัญดังกล่าวผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในมุมมองของผู้บริหาร ในเขตภาคใต้ ในด้านของความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ ความเปรียบเทียบกันได้ ความเชื่อถือได้ และความทันต่อเวลา เพื่อให้ทราบถึงปัจจัยที่จะสามารถนำไปใช้เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาคุณภาพของมาตรฐานรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในประเทศไทยให้มีคุณภาพที่ดียิ่งขึ้นและสามารถสร้างความเชื่อมั่นให้กับนักลงทุน ที่จะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในมุมมองของผู้บริหาร ในเขตภาคใต้

1.3 กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพของรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในมุมมองของผู้บริหาร ในเขตภาคใต้ ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยได้ดังนี้

ภาพประกอบที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัยปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพของรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในมุมมองของผู้บริหาร ในเขตภาคใต้

1.4 สมมติฐานการวิจัย

ในการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในมุมมองของผู้บริหาร ในเขตภาคใต้ ผู้ศึกษาได้นำกรอบแนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมากำหนดสมมติฐานในการศึกษาค้างนี้

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยด้านธุรกิจมีผลเชิงบวกต่อคุณภาพของรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในมุมมองของผู้บริหาร ในเขตภาคใต้

สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยด้านความรู้ความสามารถในการทำงานมีผลเชิงบวกต่อคุณภาพของรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในมุมมองของผู้บริหาร ในเขตภาคใต้

สมมติฐานที่ 3 ปัจจัยด้านการสนับสนุนระบบการควบคุมภายในมีผลเชิงบวกต่อคุณภาพของรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในมุมมองของผู้บริหาร ในเขตภาคใต้

สมมติฐานที่ 4 ปัจจัยด้านเทคโนโลยีสารสนเทศมีผลเชิงบวกต่อคุณภาพของรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในมุมมองของผู้บริหาร ในเขตภาคใต้

สมมติฐานที่ 5 ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางกฎหมายมีผลเชิงบวกต่อคุณภาพของรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในมุมมองของผู้บริหาร ในเขตภาคใต้

1.5 ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยมุ่งศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในมุมมองของผู้บริหาร ในเขตภาคใต้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัย ดังนี้

1.ขอบเขตด้านเนื้อหา การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งเน้นศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในมุมมองของผู้บริหาร ในเขตภาคใต้ ซึ่งประกอบด้วย ปัจจัยด้านธุรกิจ ความรู้ความสามารถในการทำงาน การสนับสนุนระบบการควบคุมภายใน เทคโนโลยีสารสนเทศ และ ด้านสภาพแวดล้อมทางกฎหมาย ที่ส่งผลต่อคุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในมุมมองของผู้บริหาร ในเขตภาคใต้ ในด้านความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ ความเปรียบเทียบกันได้ ความเชื่อถือได้ และความทันต่อเวลา

2.ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ผู้ให้ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้คือผู้บริหาร ของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในเขตภาคใต้ จำนวน 187,864 บริษัท (สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม 2564) โดยการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากสูตรของ Taro Yamane (1967) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

3.ขอบเขตด้านระยะเวลา การศึกษาตั้งแต่ เดือนเมษายน 2565 ถึง เดือนสิงหาคม 2565

4.ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

4.1 ตัวแปรอิสระ คือ ปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในมุมมองของผู้บริหาร ในเขตภาคใต้ ได้แก่ ปัจจัยด้านธุรกิจ ความรู้ความสามารถในการทำงาน การสนับสนุนระบบการควบคุมภายใน เทคโนโลยีสารสนเทศ และ ด้านสภาพแวดล้อมทางกฎหมาย

4.2 ตัวแปรตาม คือ ต่อคุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในมุมมองของผู้บริหาร ในเขตภาคใต้ ได้แก่ ความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ ความเปรียบเทียบกันได้ ความเชื่อถือได้ และความทันต่อเวลา

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

เมื่องานวิจัยฉบับนี้เสร็จแล้ว ผู้วิจัยคาดว่าจะมีประโยชน์ ดังนี้

1. ประโยชน์ด้านวิชาการ

1. ทราบถึงปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพของรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในมุมมองของผู้บริหาร ในเขตภาคใต้

2. เพื่อเป็นองค์ความรู้ในด้านวิชาการและผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในมุมมองของผู้บริหาร ในเขตภาคใต้

2. ประโยชน์ด้านการนำไปใช้

1. เพื่อให้ผู้ที่มีความสนใจในข้อมูลที่ได้ นำไปศึกษา เพื่อวางแผนต่อยอดงานวิจัยที่เกี่ยวข้องหรือเปรียบเทียบกับองค์กรประเภทอื่นได้ในอนาคต

1.7 นิยามศัพท์

ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม หมายถึง เป็นธุรกิจที่ทำการดำเนินกิจกรรมทางด้านการผลิตและจำหน่ายขนาดย่อม โดยธุรกิจ ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม SMEs เป็นธุรกิจที่มีขนาดย่อม เป็นธุรกิจที่มีความเป็นอิสระ ไม่อยู่ใต้การควบคุมของธุรกิจหรือบุคคลอื่นบุคคลใด อีกทั้งยังเป็นธุรกิจที่มีต้นทุนในการลงทุนที่ต่ำ และมีพนักงานจำนวนน้อย มีเอกชนเป็นเจ้าของในดำเนินการโดยเจ้าของและจดทะเบียนเป็นนิติบุคคล ประกอบไปด้วยกลุ่มธุรกิจ 4 ประเภท ได้แก่ กิจการผลิต กิจการบริการ กิจการค้าส่ง และกิจการค้าปลีก ซึ่งมีมูลค่าของสินทรัพย์และการจ้างงานตามเงื่อนไขที่กระทรวงกำหนดไว้ (สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม กระทรวงอุตสาหกรรม)

ผู้ประกอบการ หมายถึง ผู้ที่คิดริเริ่มในการดำเนินธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมขึ้นมาเป็นของตนเอง โดยมีการวางแผนการดำเนินงาน และดำเนินธุรกิจทุกด้านด้วยตนเอง ยินดีที่จะรับความเสี่ยงและใช้สติ ปัญญา ความสามารถ ประสบการณ์ และวิทยาการด้านการผลิต และการจัดการที่เหมาะสม เพื่อจัดการให้เกิดการผลิตสินค้า หรือการจำหน่าย หรือการให้บริการ

รายงานทางการเงิน หมายถึง รายงานที่มีงบการเงินเป็นส่วนที่สำคัญ ได้แก่ งบแสดงฐานะการเงิน งบกำไรขาดทุน งบแสดงการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้น งบกระแสเงินสด หมายเหตุประกอบ

งบการเงิน และข้อมูลอื่นที่นอกเหนือจากการบันทึกบัญชี ที่แสดงถึงผลของการบริหารงานของฝ่ายบริหารกิจการ เพื่อให้ได้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ของกิจการ

คุณภาพของรายงานทางการเงิน หมายถึง คุณสมบัติที่ทำให้รายงานทางการเงินมีประโยชน์ต่อการตัดสินใจของผู้ใช้ข้อมูลในงบการเงินในด้านต่าง ๆ ประกอบด้วย 1) ความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม 2) ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ 3) ความเปรียบเทียบกันได้ 4) ความเชื่อถือได้ 5) ความทันต่อเวลา

การเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม (Representational Faithfulness) เป็นลักษณะประการหนึ่งของแนวความคิดและหลักการทางบัญชีในหัวข้อความเชื่อถือได้ โดยการเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม หมายถึง การแสดงรายการและเหตุการณ์ทางบัญชีต้องเป็นไปตามมาตรฐานการบัญชีที่เกี่ยวข้องและต้องอ้างอิงตามความเป็นจริงเชิงเศรษฐกิจมิใช่รูปแบบกฎหมายเพียงอย่างเดียว เช่น อาคารและอุปกรณ์ต้องรับรู้เป็นสินทรัพย์ไม่ใช่รับรู้เป็นค่าใช้จ่าย เป็นต้น

ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ หมายถึง การนำเสนอรายงานทางการเงินจะต้องนำข้อมูลที่มีนัยสำคัญมาเปิดเผยให้ผู้ใช้งบการเงินทราบ โดยข้อมูลนั้นมีคุณค่าทางการพยากรณ์คุณค่าทางการยืนยัน และมีสาระสำคัญครบถ้วน

ความเปรียบเทียบกันได้ (Comparability) หมายถึง การจัดทำงบการเงินในแต่ละรอบของกิจการจะต้องมีมาตรฐานมีหลักการเดียวกัน แต่ไม่จำเป็นต้องมีรูปแบบเดียวกันตลอดไป เพื่อให้ผู้ใช้งบการเงินสามารถนำข้อมูลงบการเงินในแต่ละรอบมาเปรียบเทียบข้อมูลระหว่างกันได้ เพื่อประโยชน์เช่น การคาดการณ์แนวโน้มของกิจการก่อนที่จะตัดสินใจลงทุน

ความเชื่อถือได้ (Reliability) ข้อมูลที่นำเสนอต้องมีความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม ต้องมีการนำเสนอข้อมูลโดยปราศจากความลำเอียง โดยการเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมนั้นต้องมีลักษณะ 3 ประการคือ ครบถ้วน เป็นกลาง และปราศจากข้อผิดพลาด ความครบถ้วนของข้อมูลนอกจากตัวเลขที่แสดงแล้วยังรวมถึงคำอธิบายคำนิยามรายการ กระบวนการในการได้มาของข้อมูลที่แสดงด้วยเป็นการแสดงให้เห็นถึงความเชื่อถือได้ของข้อมูล ความเป็นกลางการนำเสนอข้อมูลต้องมีการนำเสนอข้อมูลทุกตัวอย่างเท่าเทียมกันโดยปราศจากอคติใดใด ไม่มีการให้ความสำคัญในข้อมูลหนึ่งส่วนใดเป็นพิเศษ รวมถึงต้องไม่มีการปรับแต่งข้อมูลเพื่อวัตถุประสงค์สร้างความพึงพอใจให้กับผู้ใช้ข้อมูล และปราศจากข้อผิดพลาดในที่นี้หมายถึงข้อมูลต้องไม่มีข้อผิดพลาดหรือการยกเว้นโดยจงใจไม่ได้หมายถึงความถูกต้องครบถ้วนทุกประการ

ทันต่อเวลา (Timeliness) หมายถึง กิจกรรมต้องเสนอข้อมูลที่ทันเวลาเพื่อให้ผู้ใช้งบการเงินสามารถนำข้อมูลไปใช้ในการตัดสินใจได้ในเวลาที่ต้องการ อย่างไรก็ตามการนำเสนอข้อมูลเพื่อให้ทันเวลาอาจทำให้ข้อมูลขาดความครบถ้วน ซึ่งอาจส่งผลต่อความเชื่อถือได้ลดลง เป็นต้น

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัย เรื่องปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพของรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม ในเขตภาคใต้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร รายงานที่เผยแพร่ในรูปแบบต่าง ๆ และรวบรวมแนวคิดทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้ประกอบการศึกษาวิจัย ดังนี้

- 2.1 แนวคิดเกี่ยวกับธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
- 2.2 แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยในการดำเนินธุรกิจ
- 2.3 แนวคิดเกี่ยวกับความรู้ความสามารถในการทำงาน
- 2.4 แนวคิดเกี่ยวกับการสนับสนุนระบบการควบคุมภายใน
- 2.5 แนวคิดเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศ
- 2.6 แนวคิดเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมทางกฎหมาย
- 2.7 แนวคิดเกี่ยวกับคุณภาพรายงานทางการเงิน
- 2.8 ทฤษฎีการบริหารหรือการจัดการสมัยใหม่
- 2.9 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

2.1.1 ความหมายของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเป็นคำย่อมาจากคำในภาษาอังกฤษว่า Small and Medium Size Enterprises: SME “วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม” ตามที่ปรากฏในพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ. 2543

กิจการที่ทำการผลิตสินค้าหมายความครอบคลุมถึง การผลิตที่เป็นลักษณะของการประกอบ การอุตสาหกรรมทุกประเภท โดยความหมายที่เป็นสากลของการผลิตก็คือการเปลี่ยนรูปวัตถุดิบให้เป็นผลิตภัณฑ์ ชนิดใหม่ผ่านกระบวนการด้วยเครื่องจักรกล หรือเคมีภัณฑ์ โดยไม่คำนึงว่างานนั้นทำโดย เครื่องจักรหรือ ด้วยคน ทั้งนี้กิจการผลิตสินค้าในที่นี้อาจจะรวมถึงการแปรรูปผลิตผลทางการเกษตรอย่างง่ายที่มีลักษณะ

เป็นการอุตสาหกรรมการผลิตที่มีลักษณะเป็นวิสาหกิจชุมชน และการผลิตที่เป็นการประกอบอุตสาหกรรมในครัวเรือนด้วย

กิจการบริการ หมายความว่าครอบคลุมถึงการจัดการศึกษา การดูแลรักษาสุขภาพ การบันเทิง การขนส่งสินค้า การก่อสร้างและอสังหาริมทรัพย์ การโรงแรมและหอพักการภัตตาคาร การขายอาหาร การขายเครื่องดื่มของภัตตาคารและร้านอาหาร รวมไปถึงการให้บริการเช่าสิ่งของเพื่อความบันเทิงและการพักผ่อนการพักผ่อน การให้บริการในด้านส่วนบุคคล บริการภายในครัวเรือน บริการที่ให้กับธุรกิจการซ่อมแซมทุกชนิด และการท่องเที่ยวและธุรกิจที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการท่องเที่ยว

กิจการค้าส่งและค้าปลีก หมายถึง การให้บริการเกี่ยวกับการซื้อขายสินค้า โดยที่การค้าส่ง หมายถึง การขายสินค้าใหม่ และสินค้าใช้แล้วให้แก่ผู้ค้าปลีกผู้ใช้ในงานกิจการอุตสาหกรรม งานพาณิชย์กรรม สถาบันผู้ใช้ในงานวิชาชีพ และรวมทั้งการขายสินค้าให้แก่ผู้ค้าส่งด้วยตนเอง

ส่วนการค้าปลีก หมายถึงการขายสินค้าหรือบริการ โดยไม่มีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบสินค้าทั้งสินค้าใหม่และสินค้าที่ใช้แล้วให้กับประชาชนทั่วไป เพื่อการบริโภคหรือการใช้ประโยชน์เฉพาะส่วนบุคคล ในครัวเรือน การค้าในที่นี้มีความหมายรวมถึงการเป็นนายหน้าหรือตัวแทนการซื้อขาย การให้บริการ สถานีบริการน้ำมัน และสหกรณ์ผู้บริโภค

2.1.2 ความสำคัญของธุรกิจขนาดย่อม ธุรกิจขนาดกลางและย่อม มีส่วนในการช่วยในการพัฒนาด้านเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ เนื่องจากธุรกิจขนาดย่อมช่วยให้เกิดการกระจายรายได้ จากกลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจ ไปสู่กลุ่มคนต่าง ๆ ของคนภายในประเทศ ทำให้เกิดการจ้างงานและทำให้ประชาชน มีรายได้เกิดขึ้น ซึ่งเป็นการช่วยให้โครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมดีขึ้น ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เป็นจุดเริ่มต้นของธุรกิจขนาดใหญ่เพราะความเจริญก้าวหน้าของ ธุรกิจขนาดย่อมทำให้ธุรกิจ มั่นคงมียอดการผลิตที่สูงขึ้น และมีการนำเทคโนโลยีที่สูงขึ้นมาใช้ในการผลิตซึ่งสิ่งเหล่านี้ เป็นฐานไปสู่ ธุรกิจขนาดใหญ่รวมทั้งเป็นกลไกในการแก้ไขปัญหาความยากจน วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมี บทบาทที่สำคัญต่อระบบเศรษฐกิจไทยในหลาย ๆ ด้าน ได้แก่

- 1) ก่อให้เกิดการจ้างแรงงาน
- 2) เป็นจุดกำเนิดความสนใจของผู้ที่สนใจจะลงทุนเป็นผู้ประกอบการรายใหม่ เนื่องจากกิจการ ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมใช้เงินทุนไม่สูงนักและมีความเสี่ยงน้อยกว่าการลงทุนในอุตสาหกรรม ขนาดใหญ่
- 3) เป็นแหล่งฝึกอาชีพของแรงงานประเภทต่าง ๆ ซึ่งสามารถฝึกฝนเรียนรู้จากประสบการณ์ การทำงานจริง
- 4) ก่อให้เกิดการเชื่อมโยงกับกิจการขนาดใหญ่หรือกิจการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

- 5) เพิ่มมูลค่าให้วัตถุดิบในประเทศเพราะเป็นอุตสาหกรรมที่ใช้ทรัพยากรในประเทศเป็นหลัก
- 6) สร้างรายได้ให้ประเทศโดยเฉพาะจากภาคการผลิตเพื่อการส่งออกและภาคการท่องเที่ยว
- 7) ป้องกันการผูกขาดในระบบเศรษฐกิจ เนื่องจากวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมช่วยทำให้เกิดการแข่งขันในการดำเนินธุรกิจและการแข่งขันที่เป็นธรรมจะก่อให้เกิดประสิทธิภาพต่อระบบเศรษฐกิจโดยรวม ธุรกิจกลางและขนาดขนาดย่อม เป็นธุรกิจที่ผลิตสินค้าใหม่ ๆ เป็นการรวมกลุ่มของบุคคลในการร่วมกันคิด และผลิตผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ ออกมาสู่ตลาด โดยที่ธุรกิจขนาดใหญ่ไม่กล้าเสี่ยง ต่อการลงทุน

2.1.3 หน้าที่ทางธุรกิจ (Business Function) คือกิจกรรมทางธุรกิจโดยมีหน้าที่ของการดำเนินการดังต่อไปนี้ (สุธิดา เสถียรมาศ, 2555)

1. การทำการตลาดและการขาย (Marketing and sales) การทำงานในหน้าที่นี้จะเกี่ยวข้องกับการตลาดในการวิเคราะห์การตลาดความต้องการของลูกค้า กระบวนการสั่งซื้อวัตถุดิบ การจัดการความสัมพันธ์ของลูกค้า การให้การสนับสนุนลูกค้า การวิเคราะห์ตลาดและการโฆษณา
2. การจัดการเกี่ยวกับการผลิตและการเตรียมวัตถุดิบ (Production and Materials Management) การทำงานในส่วนนี้จะเกี่ยวข้องกับกลไกการจัดซื้อวัตถุดิบ การรับวัตถุดิบ การขนส่งสินค้าหรือวัตถุดิบ ตารางการผลิตสินค้า การผลิตสินค้าและการซ่อมบำรุงรักษาเครื่องจักรที่ใช้ในการผลิตสินค้า
3. การบัญชีและการเงิน (Accounting and Finance) การทำงานในส่วนนี้ ได้แก่ การเงินและการบัญชี การจัดสรรงบประมาณและการควบคุมราคาของสินค้า การวางแผนทางการเงินและงบประมาณ การจัดการเกี่ยวกับการหมุนเวียนของเงิน
4. ทรัพยากรมนุษย์ (Human Resource) การทำงานในส่วนนี้ ได้แก่ การจัดการผลตอบแทน ผลกำไรจากการดำเนินงาน การอบรมพนักงานหรือคนงาน รวมไปถึงการรับคนเข้าทำงานของกิจการ

2.1.4 การกำหนดขนาดของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เพื่อใช้เป็นเกณฑ์การจัดทำข้อมูลตัวชี้วัดทางเศรษฐกิจ ที่สะท้อนระดับการพัฒนา SME นำไปสู่การจัดทำมาตรการและนโยบายในการส่งเสริมได้ตรงความต้องการของแต่ละกลุ่มมีเกณฑ์ในการกำหนดขนาดของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมซึ่งเป็นเกณฑ์ที่กำหนดขึ้นตามประกาศของกฎกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง การกำหนดจำนวนการจ้างแรงงานและการกำหนดมูลค่าของสินทรัพย์ถาวรของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ. 2545 ซึ่งลงประกาศในราชกิจจานุเบกษาเมื่อวันที่ 20 กันยายน 2545 โดยใช้การจ้างแรงงานและสินทรัพย์ถาวรเป็นตัวกำหนดเกณฑ์มาตรฐานได้ดังนี้

1) เกณฑ์กำหนดธุรกิจขนาดย่อม

ประเภทกิจการ	การจ้างงาน (คน)	สินทรัพย์ถาวร (ล้านบาท)
ผลิตสินค้า	ไม่เกิน 50	ไม่เกิน 50
บริการ	ไม่เกิน 50	ไม่เกิน 50
ค้าส่ง	ไม่เกิน 25	ไม่เกิน 50
ค้าปลีก	ไม่เกิน 15	ไม่เกิน 30

2) เกณฑ์กำหนดวิสาหกิจขนาดกลาง

ประเภทกิจการ	การจ้างงาน (คน)	สินทรัพย์ถาวร (ล้านบาท)
ผลิตสินค้า	51-200	เกินกว่า 50 แต่ไม่เกิน 200
บริการ	51-200	เกินกว่า 50 แต่ไม่เกิน 200
ค้าส่ง	26-50	เกินกว่า 50 แต่ไม่เกิน 100
ค้าปลีก	16-30	เกินกว่า 30 แต่ไม่เกิน 60

2.1.5 ลักษณะทั่วไปของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

2.1.5.1 มีปริมาณยอดขายมีน้อยโดยรายได้ในท้องถิ่นอาจจะตอบสนองธุรกิจขนาดใหญ่ไม่ได้แต่ก็มากพอที่จะทำให้ผู้ประกอบการธุรกิจขนาดย่อมสามารถอยู่รอดได้ ตามสมควร ดังนั้นธุรกิจขนาดใหญ่จึงไม่ต้องการแข่งขันกับธุรกิจขนาดเล็ก

2.1.5.2 มีฝีมือและประสบการณ์ของตนเองในการบริการลูกค้า เนื่องจากเจ้าของเป็นผู้บริหารงานเอง จึงใช้ความสามารถส่วนตัวในการบริหารงาน เช่น ช่างตัดเสื้อ นักออกแบบภายใน

2.1.5.3 มีการบริการในลักษณะเป็นการส่วนตัวโดยจะต้องขึ้นอยู่กับความสามารถและบุคลิกภาพของผู้ประกอบการเป็นสำคัญ ส่วนใหญ่แล้วจะมีอยู่ในธุรกิจขนาดย่อม

2.1.5.4 มีความสะดวกธุรกิจขนาดย่อมสามารถแข่งขันกับธุรกิจขนาดใหญ่ได้โดยการเสนอความสะดวกสบายที่ธุรกิจขนาดใหญ่ซึ่งเป็นคู่แข่งไม่สามารถหาได้

2.1.5.5 สามารถปรับตัวเข้ากับความต้องการของท้องถิ่นธุรกิจขนาดย่อมในท้องถิ่นที่ตัดสินใจด้วยตัวเองโดยใช้ความรู้ ความต้องการและความพอใจของท้องถิ่นจะได้เปรียบธุรกิจขนาดใหญ่ และธุรกิจมีความสัมพันธ์ เป็นการส่วนตัวกับเจ้าของและพนักงาน

2.1.5.6 มีแรงจูงใจสูง เมื่อประกอบธุรกิจของตนเอง เจ้าของกิจการจะต้องทำงานหนักและรู้จักการเสียสละมากกว่าการทำงานให้ กับผู้อื่น เนื่องจากเป็นเจ้าของธุรกิจเอง จึงทำให้มีการดำเนินธุรกิจของตนเอง

2.1.5.7 มีความคล่องตัวทางการบริหารธุรกิจขนาดเล็กสามารถปรับตัวเองให้ เข้ากับความเปลี่ยนแปลงได้เร็วยิ่งขึ้น

2.1.5.8 ต้นทุนในการดำเนินงานต่ำ เนื่องจากใช้แรงงานของสมาชิกในครอบครัวที่สามารถให้ผลผลิตมากกว่าแต่จ่ายค่าจ้างต่ำกว่าค่าจ้างที่จ่ายให้กับแรงงานที่จ้างจากที่อื่น ๆ

2.1.6 นโยบายสนับสนุนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ปัจจุบันประเทศไทยกำลังก้าวเข้าสู่การเปลี่ยนผ่านด้วยนโยบายขับเคลื่อนประเทศไทย 4.0 ภายใต้แผนยุทธศาสตร์ชาติซึ่งรัฐบาลให้ความสำคัญกับการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) เพราะวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) เป็นฐานรากของเศรษฐกิจไทยก่อให้เกิดการจ้างงานสร้างรายได้ในวงกว้าง และยังมีบทบาทสำคัญในการแก้ไขปัญหาความเหลื่อมล้ำในมิติต่างๆ (แนวคิดเกี่ยวกับประเทศไทย 4.0 ของ ดร.สุวิทย์ เมษินทรีย์ 2559 : 15-19) ดังนั้นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) จึงเป็นแรงสำคัญในการขับเคลื่อนระบบเศรษฐกิจ โดยเฉพาะในยุคปัจจุบันที่เทคโนโลยีมีวิวัฒนาการเปลี่ยนแปลงอย่างก้าวกระโดดเป็นโอกาสให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ปรับเปลี่ยนวิธีการดำเนินธุรกิจตามแนวคิดแบบเดิม ๆ ไปสู่การดำเนินธุรกิจ ที่ทันสมัยสร้างสรรค์นวัตกรรม โดยการนำเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาใช้ในการดำเนินธุรกิจอย่าง มีประสิทธิภาพ สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มที่ส่งผลให้ธุรกิจเติบโตได้อย่างยั่งยืน ด้วยเหตุนี้ ภาครัฐ จึงให้ความสำคัญกับการยกระดับขีดความสามารถของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ให้เติบโตอย่างเข้มแข็งสามารถแข่งขันได้ในระดับสากลผ่านแนวคิดการสร้างคุณค่าและมูลค่าให้กับสินค้าและบริการ โดยส่งเสริมให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) พัฒนาความสามารถในด้านต่างๆ เช่น เทคโนโลยีและนวัตกรรม มาตรฐานการผลิตและบริการที่มีความคิดสร้างสรรค์ รวมถึงช่วยให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) การเข้าถึงแหล่งเงินทุน และส่งเสริมให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ขยายธุรกิจการเข้าสู่ตลาดโลกเพื่อเป็นพลังขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศได้ต่อเนื่องและบรรลุเป้าหมายสูงสุด

นโยบายและแผนพัฒนาและสนับสนุนการยกระดับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ให้เติบโตโดยเสริมสร้างความแข็งแกร่งให้กับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม(SMEs) ความสามารถในการทำธุรกิจด้วยนวัตกรรมอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น ซึ่งงานวิจัยฉบับนี้ จะกล่าวถึงนโยบายและแผนงานหลัก 3 แผนดังนี้

1. นโยบายประเทศไทย 4.0
2. แผนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 – 2564)
3. แผนการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2560 - 2564)

สำหรับภาคธุรกิจบริการมีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาและรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของประเทศมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง และยังเป็นองค์ประกอบพื้นฐานในการช่วยสนับสนุนภาคการผลิตอื่น ๆ ภาคธุรกิจบริการจึงจำเป็นต้องสร้างมูลค่าของบริการให้กับลูกค้า ดังนั้น ผู้ประกอบการธุรกิจและขนาดกลางและขนาดย่อม จึงต้องปรับรูปแบบธุรกิจใหม่ ตามพฤติกรรมผู้บริโภคที่เปลี่ยนแปลงไป (ถอดหน้าจากคู่มือธุรกิจ 4.0 ของ Economic Intelligence Center (EIC), 2560 : 21-24) โดยนโยบายประเทศไทย 4.0 ระบุกลุ่มเป้าหมายในการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและ ขนาดย่อมในธุรกิจภาคบริการ 2 กลุ่ม คือ ผู้ประกอบการธุรกิจและขนาดกลางและขนาดย่อม ทำธุรกิจบริการแบบเดิม (Traditional SMEs) และกลุ่มธุรกิจบริการที่มีศักยภาพ 6 กลุ่มได้แก่ ธุรกิจบริการด้านสุขภาพและการแพทย์, ธุรกิจบริการด้านดิจิทัลคอนเทนต์, ธุรกิจบริการด้านการต้อนรับ, ธุรกิจบริการด้านการศึกษา, ธุรกิจบริการวิชาชีพเฉพาะ, ธุรกิจบริการด้านโลจิสติกส์

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยในการดำเนินธุรกิจ

การดำเนินธุรกิจต้องอาศัยปัจจัยหลายอย่างรวมกันจึงจะเกิดกิจกรรมในการประกอบธุรกิจ จะขาดปัจจัยใดปัจจัยหนึ่งไม่ได้ โดยทั่วไปปัจจัยพื้นฐานในการดำเนินธุรกิจมี 4 ประการ (4M) ได้แก่ (โชคชัย อาษาสนา, 2544)

1. คน (Man) หมายถึง ธุรกิจต้องดำเนินไปด้วยคน ถือว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดเพราะธุรกิจต่างๆ จะเกิดขึ้นได้ต้องอาศัยความคิดของคน มีคนเป็นผู้ ดำเนินการหรือเป็นผู้จัดการ จึงจะทำให้เกิดกิจกรรมทางธุรกิจหลายรูปแบบ ดังนั้น หน่วยงานต้องการกำลังเสริมเพื่อเดินหน้าต่อสำหรับงานใหญ่ๆ อย่างหน่วยงานต่างประเทศ เป็นต้น

2. เงิน (Money) เงินทุนเป็นปัจจัยที่สำคัญในการดำเนินธุรกิจที่ต้องนำเงินมาใช้ในการลงทุน เพื่อให้เกิดการประกอบธุรกิจ โดยธุรกิจแต่ละประเภทใช้ปริมาณเงินทุนที่แตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับขนาดของธุรกิจ เช่นธุรกิจขนาดใหญ่ย่อมใช้เงินทุนสูงกว่าธุรกิจขนาดเล็ก ดังนั้นผู้ประกอบการธุรกิจจึงต้องมีการวางแผนในการใช้เงินทุนและการจัดหาเงินทุนอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้การดำเนินธุรกิจไม่ประสบปัญหาด้านเงินทุนและก่อให้เกิดผลตอบแทนสูงสุดคุ้มกับเงินที่นำมาลงทุน

3. วัสดุหรือวัตถุดิบ (Material) ในการผลิตสินค้าต้องอาศัยวัตถุดิบ หรือสิ่งที่ต้องใช้ในการผลิตสินค้าหรือบริการ ในการผลิตค่อนข้างมากผู้บริหารจึงต้องรู้จักการบริหารวัตถุดิบให้มีประสิทธิภาพ หรือการไปต่อรองกับ Vendor หรือ Supplier เพื่อให้เกิดต้นทุนด้านวัตถุดิบต่ำสุด อันจะส่งผลให้ธุรกิจมีผลกำไรสูงสุดตามมา

4. วิธีปฏิบัติงาน (Method) เป็นวิธีการในการปฏิบัติงานในแต่ละขั้นตอนของการดำเนินธุรกิจ ซึ่งต้องมีการวางแผนและควบคุมเพื่อให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพ เกิดความคล่องตัวสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกกิจการเป้าหมายในการจัดทำ ธุรกิจของผู้ประกอบธุรกิจคือความต้องการให้ได้มาซึ่งผลกำไรมากที่สุด (Maximized Profits)

ดังนั้นจะต้องมุ่งเน้นความสำคัญไปที่กลุ่มเป้าหมายว่ากลุ่มที่สำคัญของธุรกิจเป็นใครการผลิตสินค้าที่จะทำให้ตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคให้เกิดความพึงพอใจนั้นจะต้องคำนึงถึงว่าจะผลิตอะไร ผลิตอย่างไรและผลิตเพื่อใคร จะต้องหาปัจจัยต่าง ๆ มาประกอบจึงจะทำการผลิตสินค้าหรือบริการได้นักวิชาการได้กำหนดขึ้นมาในอดีต มีองค์ประกอบ 4 M's แต่ปัจจุบัน ยังไม่เพียงพอสำหรับการประกอบการจึงมีเพิ่มขึ้นเป็น 6 M's หรืออาจจะมากกว่านี้ก็ได้แก่

1. Money หมายถึง เงินลงทุน ซึ่งเงินทุนเหล่านี้กิจการได้มาจาก 2 แหล่ง คือ ส่วนของเจ้าของกิจการหรือทุน และเงินกู้ยืมภายนอกกิจการซึ่งอาจจะมีการชำระดอกเบี้ย

2. Manpower หมายถึง แรงงานคน ที่จะนำไปใช้ในการผลิตสินค้าและบริการเพื่อตอบสนองความต้องการผู้บริโภค

3. Materials หมายถึง วัสดุอุปกรณ์วัตถุดิบ เครื่องมือเครื่องจักรต่าง ๆ ที่ใช้ในการผลิตสินค้าที่มีคุณภาพ

4. Management หมายถึง การจัดการ การวางแผนกำหนดนโยบายในด้านการใช้ปัจจัยการผลิตให้มีเหมาะสม

5. Marketing หมายถึง การดำเนินการด้านการตลาดในการจัดจำหน่ายสินค้าและบริการที่ผลิตขึ้นมาเพื่อดึงดูดให้ผู้บริโภคให้มาซื้อสินค้าหรือบริการ

6. Method หมายถึง การกำหนดหลักเกณฑ์หรือระเบียบ วิธีการต่างๆ ในการดำเนินงานให้เป็นไปตามขั้นตอนที่ดีที่สุดเพื่อควมมีประสิทธิภาพและธุรกิจจะได้ประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของกิจการ

2.2.1 ความหมายของการบริหารจัดการ

ความหมายของ การบริหารจัดการนั้น สามารถจำกัดออกมาตามความเข้าใจได้โดย คำว่า “Management” อาจแปลว่าการจัดการหรือการบริหารหรือการบริหารจัดการก็ได้ซึ่งในหนังสือองค์การ

และการจัดการฉบับสมบูรณ์โดย รศ.ศิริวรรณ เสรีรัตน์และคณะ (2545, น.18-19)ได้รวบรวม ความหมาย ของ คำว่า “การบริหารจัดการ” และ “การจัดการ” ได้ดังนี้

คำว่า “การบริหาร” (Administration) จะใช้ในการบริหารระดับสูง โดยเน้นที่การกำหนด นโยบายที่สำคัญและการกำหนดแผนของผู้บริหารระดับสูง เป็นคำนิยมใช้ในการบริหารรัฐกิจ (Public Administration) หรือใช้ในหน่วยงานราชการและคำว่า “ผู้บริหาร” (Administrator) จะหมายถึง ผู้บริหารที่ทำงานอยู่ในองค์กรของภาครัฐ หรือองค์กรที่ไม่มุ่งหวังในหารหากำไร (Schermerhorn, 1999, p.G2)

การบริหาร คือกลุ่มของกิจกรรม ประกอบด้วย การวางแผน (Planning) การจัดโครงสร้างของ องค์กร (Organizing) การสั่งการ (Leading/Directing) หรือการอำนวยความสะดวก และการควบคุม (Controlling) ซึ่งจะมีความสัมพันธ์ โดยตรงกับทรัพยากรขององค์กร (6 M's) เพื่อนำไปใช้ให้เกิด ประโยชน์และด้วยจุดมุ่งหมายสำคัญในการบรรลุวัตถุประสงค์และประสบความสำเร็จตามเป้าหมายของ องค์กรอย่างมีประสิทธิภาพ

คำว่า “การจัดการ” (Management) จะเน้นการปฏิบัติการให้เป็นไปตามนโยบาย (แผนที่วางไว้) ซึ่งนิยมใช้ในการจัดการธุรกิจ (Business management) ส่วนคำว่า “ผู้จัดการ” (Manager) จะหมายถึง บุคคลในองค์กรซึ่งทำหน้าที่รับผิดชอบต่อกิจกรรมในการบริหารทรัพยากรและกิจการงานอื่นๆ เพื่อให้ บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ขององค์กร

2.2.3 รูปแบบการประกอบธุรกิจและการจดทะเบียน

รูปแบบองค์กรธุรกิจในประเทศไทยมี 4 รูปแบบ คือกิจการเจ้าของคนเดียวอยู่ภายใต้การกำกับ ดูแลของ พ.ร.บ.ทะเบียนพาณิชย์ พ.ศ. 2499 ห้างหุ้นส่วนและบริษัทจำกัดอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของ ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์พ.ศ.2535 และบริษัทมหาชนจำกัดอยู่ภายใต้การกำกับ ดูแลของ พ.ร.บ.บริษัทมหาชนจำกัด พ.ศ. 2544

2.2.3.1 กิจการเจ้าของคนเดียว (sole proprietorship) เป็นกิจการที่เจ้าของกิจการเป็น ผู้ลงทุนและผู้รับความเสี่ยงรวมทั้งผลประโยชน์ที่ได้แต่เพียงผู้เดียวกิจการเจ้าของคนเดียวไม่ต้องจด ทะเบียนเป็นนิติบุคคล ในการประกอบธุรกิจบางประเภทต้องจดทะเบียนพาณิชย์ตาม พ.ร.บ.ทะเบียน พาณิชย์ พ.ศ.2499 ได้แก่ การขายสินค้า การเป็นนายหน้าหรือตัวแทนค้า การทำโรงสีข้าว การหัตถกรรม หรืออุตสาหกรรม เป็นต้น การจดทะเบียนพาณิชย์จะต้องขอจดภายใน 30 วันนับจากวันที่เริ่มประกอบ กิจการดังกล่าว

2.2.3.2 ห้างหุ้นส่วน (partnership) แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ

2.1 ห้างหุ้นส่วนสามัญ (ordinary partnership) คือ ห้างหุ้นส่วนประเภทซึ่งผู้เป็นหุ้นส่วนทุกคนต้องรับผิดชอบร่วมกัน เพื่อหนี้ทั้งปวงของหุ้นส่วนโดยไม่มีจำกัดห้างหุ้นส่วนสามัญสามารถจดทะเบียนเป็นนิติบุคคล เรียกว่าห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล แต่ถ้าไม่จดทะเบียนถือเป็นหุ้นส่วนธรรมดา

2.2.3.3 ห้างหุ้นส่วนจำกัด (limited partnership) เป็นห้างหุ้นส่วนที่ต้องจดทะเบียนเป็นนิติบุคคล โดยมีหุ้นส่วน 2 ประเภท คือ ประเภทจำกัดความรับผิด ซึ่งรับผิดชอบไม่เกินเงินที่นำมาลงทุนในหุ้น กับประเภทไม่จำกัดความรับผิด

2.2.3.4 บริษัทจำกัด (limited company) เป็นกิจการที่มีการแบ่งทุนเป็นหุ้นเท่าๆ กัน และผู้ถือหุ้นต่างรับผิดชอบโดยจำกัดเพียงไม่เกินเงินที่ตนยังส่งใช้ไม่ครบมูลค่าของหุ้นที่ตนถือ โดยกฎหมายกำหนดให้ต้องมีผู้ถือหุ้นอย่างน้อย 7 คน ขั้นตอนหลักในการจดทะเบียนตั้งบริษัท ประกอบด้วย การยื่น จดทะเบียนนิติบุคคลการจดทะเบียนหนังสือบริคณห์สนธิการจัดประชุมตั้งบริษัทระหว่างผู้ถือหุ้น การยื่นจดทะเบียนบริษัท และการชำระค่าหุ้น ในการจดทะเบียนบริษัทจำกัดนั้น

2.2.3.5 บริษัทมหาชนจำกัด (public limited company) เป็นบริษัทประเภทซึ่งจัดตั้งขึ้นด้วยวัตถุประสงค์ที่จะเสนอขายหุ้น ต่อประชาชนทั่วไป โดยผู้ถือหุ้น มีความรับผิดชอบจำกัดไม่เกินจำนวนเงินค่าหุ้นที่ต้องชำระ โดยกฎหมายกำหนดให้ต้องมีผู้ถือหุ้นอย่างน้อย 15 คน การจัดตั้งบริษัทมหาชนจำกัดมี 3 วิธี วิธีที่หนึ่ง คือการจัดตั้งบริษัทขึ้นใหม่เป็นบริษัท มหาชนจำกัดโดยตรงวิธีที่สอง คือการแปลงสภาพจากบริษัทจำกัดเป็นบริษัทมหาชนจำกัด และวิธีที่สามคือการควบบริษัทจำกัดกับบริษัทมหาชนจำกัด

2.2.4 หลักการแนวคิดของผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จ

จากการศึกษาหลักการแนวคิดของผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จได้มีนักวิชาการให้แนวคิดไว้ต่างกันดังนี้

สมชาติ กิจยรรยง (2546 : 36) ได้ให้ความหมายคำว่า ความสำเร็จ คือ หมายถึง การทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ความสำเร็จแม้จะไม่มีกฎเกณฑ์ที่ตายตัวที่เป็นสูตรสำเร็จเหมือนสูตรการคำนวณ หรือตารางธาตุทางเคมี แต่จากการรวบรวมให้คำตอบคล้าย ๆ กันว่าบุคคลที่จะประสบความสำเร็จจะประกอบด้วยปัจจัยต่าง ๆ ดังนี้

1. มีความตั้งใจ แน่วแน่ มั่นคง เชื่อมั่น มีจุดหมาย มีใจรัก และเป็นตัวของตัวเอง
2. ถือเวลาเป็นของมีค่าและไม่ผัดวันประกันพรุ่ง
3. มีความมานะ พยายาม อดทน
4. ฝึกฝน ตั้งมั่น เติร์มพร้อม ตื่นตัว จริงจัง ขวนขวาย มุ่งหาความสำเร็จ ไม่รอโอกาส

การตัดสินใจลงทุนที่ดี จะทำให้ธุรกิจประสบความสำเร็จและได้รับผลกำไรเป็นที่น่าพอใจ ในขณะที่การตัดสินใจหาเงินทุนที่ถูกต้องเหมาะสม จะทำให้ธุรกิจมีเงินทุนสำหรับการลงทุนต่างๆ ด้วยต้นทุนที่ต่ำเมื่อการลงทุนให้ผลตอบแทนที่สูง โดยมีต้นทุนของเงินลงทุนที่ต่ำ ในระยะยาวจะมีผลทำให้การดำเนินการของธุรกิจบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ คือ มูลค่าของธุรกิจสูงขึ้นเรื่อย ๆ

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับความรู้ความสามารถในการทำงาน

ในปัจจุบันจะเห็นได้ว่านักบัญชีได้เข้ามามีบทบาทที่สำคัญต่อการบริหารจัดการภายในองค์กรมากกว่าในอดีต ในฐานะที่เป็นผู้ที่สามารถให้ข้อมูลแก่ฝ่ายบริหาร เพื่อใช้ในการตัดสินใจดำเนินกิจกรรมทางธุรกิจต่างๆ โดยข้อมูลที่ได้รับจากนักบัญชีนั้นจะต้องเป็นข้อมูลที่ถูกต้อง ทันเวลา และสามารถสะท้อนภาพดำเนินงานที่แท้จริงขององค์กรได้ (สุรินทร์ ภักดีสำนักงานบัญชี, 2557,)

ดังนั้นความรู้ความสามารถและมาตรฐานในการปฏิบัติงาน เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการปฏิบัติงานเพื่อใช้เป็นแนวทาง ในการควบคุมและกาดำเนินงานของนักบัญชีให้ถูกต้อง ตามจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ โดยสภาวิชาชีพบัญชี ได้จัดทำ จรรยาบรรณของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีขึ้นและมีข้อกำหนดต้องปฏิบัติในเรื่องของความรู้ความสามารถของนัก บัญชีต้องประกอบด้วยการใช้ความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพ การประกอบวิชาชีพโดยมีความสามารถเพียงพอ การประกอบ วิชาชีพด้วยความมุ่งมั่นและขยันหมั่นเพียร และการศึกษา หากความรู้และความชำนาญเพิ่มเติมอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ นักบัญชีจะต้องมีมาตรฐานในการปฏิบัติงาน โดยการประกอบอาชีพให้สอดคล้องกับมาตรฐานวิชาชีพและ มาตรฐานทางวิชาการที่เกี่ยวข้อง ปฏิบัติงานด้วยความระมัดระวังรอบคอบ (สภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์, 2553)

การที่นักบัญชีมีพื้นฐานด้านความรู้ความสามารถและ การมีมาตรฐานในการปฏิบัติงานย่อมจะก่อให้เกิดการรายงานงบการเงินที่ถูกต้องและมีคุณภาพ ซึ่งการรายงานงบการเงิน ให้มีคุณภาพนั้นข้อมูลที่ปรากฏในรายงานงบการเงินจะต้อง เข้าใจได้ในทันทีที่ผู้ใช้งบการเงินดังกล่าว โดยมีข้อสมมติที่ว่าผู้ใช้งบการเงินมีความรู้ตามควรเกี่ยวกับธุรกิจ กิจกรรมเชิงเศรษฐกิจและการบัญชี รวมทั้งมีความตั้งใจตามควรที่จะศึกษาข้อมูลดังกล่าว นั้น มีความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเพราะข้อมูลที่มีประโยชน์ต้องเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจของผู้ใช้งบการเงิน ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจต้องช่วยให้ผู้ใช้งบการเงินสามารถประเมินเหตุการณ์ในอดีตที่ผ่านมาของงบการเงินได้ ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต้องเชื่อถือได้ข้อมูลจะต้องมีคุณสมบัติของความเชื่อถือได้หากปราศจากความผิดพลาดที่มีนัยสำคัญและความลำเอียง ซึ่งทำให้ผู้ใช้งบการเงินมั่นใจได้ว่าข้อมูลนั้นเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมของข้อมูลที่ต้องการให้แสดงหรือควรแสดง นอกจากนั้นผู้ใช้งบการเงินจะต้องสามารถเปรียบเทียบงบการเงินของกิจการในรอบระยะเวลาที่ต่างกัน ที่สำคัญข้อมูล

ดังกล่าวนี้จะต้องมีประโยชน์ต่อการตัดสินใจในเชิงเศรษฐกิจ (นิพนธ์เห็นโชคชัยชนะ และศิลปพร ศรีจันเพชร, 2554)

2.3.1 บทบาทของผู้บริหาร

1. การเป็นผู้นำในด้านความรู้ความสามารถในหลาย ๆ ด้าน เพื่อที่จะสามารถสั่งการบุคลากรในหน่วยงานได้และสามารถสั่งสอนเรื่องต่างๆที่บุคลากรไม่มีความเข้าใจในด้านนั้นๆ ติดตามข่าวสารความรู้ด้านต่างๆเพื่อนำมาปรับใช้ในหน่วยงาน

2. เป็นผู้นำการสั่งการ มีหน้าที่ในการสั่งการให้กับทุกฝ่ายทุกหน่วยงานสามารถดำเนินงานไปได้อย่างมีประสิทธิภาพมีรูปแบบในการทำงาน และมอบงานให้กับบุคลากรอย่างเหมาะสม

3. เป็นผู้จัดการสิ่งต่างๆในการดำเนินงาน จะต้องหาทรัพยากรจากแหล่งต่างๆเพื่อมาดำเนินงานในองค์กร ทรัพยากรนั้นเป็นสิ่งที่สำคัญเป็นอย่างมาก

4. เป็นผู้สร้างความสัมพันธ์อันดีในองค์กร เนื่องจากในองค์กรนั้นต้องมีการสนทนาผู้บริหารต้องเชื่อมความสัมพันธ์ของหน่วยงานและบุคลากรให้มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันเพื่อการทำงานขององค์กรมีประสิทธิภาพอย่างมากที่สุด

2.3.2 คุณลักษณะที่ดีของผู้บริหาร

1. มีบทบาทหรืออิทธิพลต่อบุคลากรในหน่วยงาน
2. มีบทบาทมากกว่าผู้อื่น
3. ได้รับหน้าที่สำคัญในการบริหารงานให้ประสบผลสำเร็จ
4. เป็นที่ยอมรับจากบุคลากรให้เป็นผู้ผู้นำ
5. เป็นผู้ผู้นำในการบริหาร

2.3.3 หลักปฏิบัติเพื่อประสบความสำเร็จในการปฏิบัติงาน

หลักปฏิบัติเพื่อประสบความสำเร็จในการปฏิบัติงานขึ้นอยู่กับ การอุปนิสัยและทัศนคติของแต่ละบุคคล โดยผู้ที่ประสบความสำเร็จในการปฏิบัติงานนั้นควรเริ่มจากการปรับเปลี่ยนทัศนคติเกี่ยวกับตนเอง จรียา เรื่องเดชสกุล (2552) ได้ให้หลักปฏิบัติเพื่อประสบความสำเร็จในการปฏิบัติงานนี้

1. การเป็นผู้ที่มอง หรือมีวิธีคิด ในทางบวก (Positive thinking) เสมอ จะทำให้เราเป็นผู้ที่ไม่ย่อท้อต่อปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ เพราะในสิ่งที่ไม่ดีนั้น ก็มักจะมีสิ่งที่ดี ๆ ซ่อนไว้เสมอ อยู่ที่วิธีการมอง เปรียบเสมือนกับเหรียญมักจะมีสองด้าน สิ่งที่สำคัญที่สุด คือ ทุกคนไม่ควรประเมินตนเองต่ำจนเกินไป จะต้องคิดเสมอว่าเราสามารถทำได้

2. เป็นผู้ที่ได้รับปลูกฝัง อบรมสั่งสอน เป็นผู้ที่มีระเบียบวินัย และได้รับการวางแผนที่ดีจากครอบครัว

3. เป็นผู้ใฝ่รู้ ใฝ่เรียน ที่จะปรับปรุงและพัฒนาตนเองและพัฒนางาน พร้อมทั้งจะเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ อยู่เสมอ โดยไม่จำเป็นที่จะต้องเรียนรู้ให้รอบด้านทุก ๆ เรื่อง
4. เป็นผู้ตั้งใจทำงานทุกอย่าง ที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มที่และเต็มความสามารถในงานที่ทำ สนุกกับการทำงาน ไม่หวังผลประโยชน์ มีจิตใจให้บริการ ไม่ใช่ทำเพราะเป็นหน้าที่หรือคำสั่งและเชื่อว่าถ้าทำให้เต็มที่ที่สุด สิ่งดี ๆ ก็จะมา
5. เป็นผู้ที่เตรียมความพร้อมให้กับตนเอง พร้อมทั้งรับโอกาสดี ๆ ที่เข้ามาหาเสมอ ซึ่งโอกาสดี ๆ มักจะเข้ามาไม่บ่อยมากนัก
6. เป็นผู้ที่เรียนรู้จากประสบการณ์ และดึงเอามาแต่สิ่งที่เป็นตัวอย่างที่ดีมาประยุกต์ใช้
7. การประสบความสำเร็จไม่ได้คิดว่ามาจากความเก่งของตนเองเพียงผู้เดียว แต่มาจากการมีหัวหน้าที่ดี เพื่อนร่วมงานดี ลูกน้องดี จากการทำงานเป็นทีม
8. เป็นผู้ที่ไม่ฟังเฟ้อ ไม่สร้างหนี้สิน เพราะเป็นอุปสรรคต่อความก้าวหน้า และสร้างปัญหาตามมาอีกมากมาย
9. เป็นผู้ที่มีความซื่อสัตย์สุจริตต่อตนเอง ต่อหน่วยงาน และต่อประเทศชาติ
10. ควรแบ่งเวลาให้เป็น ไม่ทำงานมากจนลืมนิสัยสุขภาพตนเอง ลืมดูแลเอาใจใส่คนในครอบครัว

2.4 แนวคิดเกี่ยวกับการสนับสนุนระบบการควบคุมภายใน

ในการบริหารธุรกิจนั้นจำเป็นต้องมีการควบคุมภายในองค์กรที่ดี เมื่อองค์กรมีการบริหารจัดการภายในที่ดีก็จะส่งผลต่อการดำเนินงาน ทำให้ข้อมูลทางการเงินที่ต้องตรวจสอบและรับรองจากผู้สอบบัญชีมีความน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น (จันทนา สาขากร, นิพันธ์เห็นโชคชัยชนะ และ ศิลพร ศรีจันเพชร 2557)

ในส่วนของระบบการบริหารจัดการที่ประกอบไปด้วย สภาพแวดล้อมการควบคุม การประเมินความเสี่ยงกิจกรรม การควบคุม ข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสาร และการติดตามประเมินผลองค์กรประกอบเหล่านี้จะช่วยให้ผู้สอบทำงานได้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นและส่งผลลัพธ์ที่ดีต่อการสอบบัญชี เช่น คุณภาพงานเป็นที่ยอมรับ เชื่อถือได้ และพึงพอใจของผู้ที่เกี่ยวข้อง เป็นต้นดังนั้นการควบคุมภายในจึงเป็นเครื่องมือส่งเสริม ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานทำให้ การดำเนินงานในองค์กรมีประสิทธิภาพ เนื่องจากเป็นกระบวนการที่ พนักงานทุกคนมีส่วนร่วมในการดำเนินการดังกล่าว เพื่อให้งานของตนเองประสบความสำเร็จบรรลุตาม วัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้อย่างได้การกำกับดูแลและ การบริหารงานของผู้บริหาร ระบบการควบคุมภายในมี ความจำเป็นสำคัญต่อการดำเนินธุรกิจ ส่งผลต่อความสำเร็จ

สร้างความน่าเชื่อถือให้แก่องค์กรและสนับสนุนให้ผู้สอบบัญชีมีประสิทธิภาพในการดำเนินการตรวจสอบมากยิ่งขึ้น

2.4.1 การบริหารความเสี่ยงตามแนวคิดของ COSO

การบริหารความเสี่ยงตามมาตรฐาน COSO ERM ประกอบด้วยองค์ประกอบ 8 ประการ ซึ่งครอบคลุมแนวทางการกำหนดนโยบายการบริหารงาน การดำเนินงาน และการบริหาร ความเสี่ยง (คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดลงานบริหารความเสี่ยง, 2559) ดังนี้

1. สภาพแวดล้อมภายในองค์กร (Internal Environment) สภาพแวดล้อมของ องค์กรเป็นองค์ประกอบที่สำคัญ ในการกำหนดกรอบบริหารความเสี่ยง ประกอบด้วยปัจจัยหลายประการ เช่น วัฒนธรรมองค์กร นโยบายของผู้บริหาร แนวทางการปฏิบัติงานบุคลากร กระบวนการทำงาน ระบบสารสนเทศ ระเบียบ เป็นต้น สภาพแวดล้อมภายในองค์กรประกอบเป็นพื้นฐานสำคัญ ในการกำหนดทิศทางของกรอบการบริหารความเสี่ยงขององค์กร

2. การกำหนดวัตถุประสงค์ (Objective Setting) องค์กรต้องพิจารณากำหนด วัตถุประสงค์ ในการบริหารความเสี่ยง ให้มีความสอดคล้องกับกลยุทธ์และความเสี่ยงที่องค์กรยอมรับได้ เพื่อวางเป้าหมายในการบริหารความเสี่ยงขององค์กรได้อย่างชัดเจน และเหมาะสม

3. การบ่งชี้เหตุการณ์ (Event Identification) เป็นการรวบรวมเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นกับหน่วยงาน ทั้งในส่วนของปัจจัยเสี่ยงที่เกิดจากภายในและภายนอกองค์กร เช่น นโยบายบริหารงาน บุคลากร การปฏิบัติงาน การเงิน ระบบสารสนเทศ ระเบียบ กฎหมาย ระบบบัญชี ภาษีอากร ทั้งนี้เพื่อทำความเข้าใจต่อเหตุการณ์และสถานการณ์นั้น เพื่อให้ผู้บริหารสามารถพิจารณา กำหนดแนวทางและนโยบายในการจัดการกับความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้นได้เป็นอย่างดี

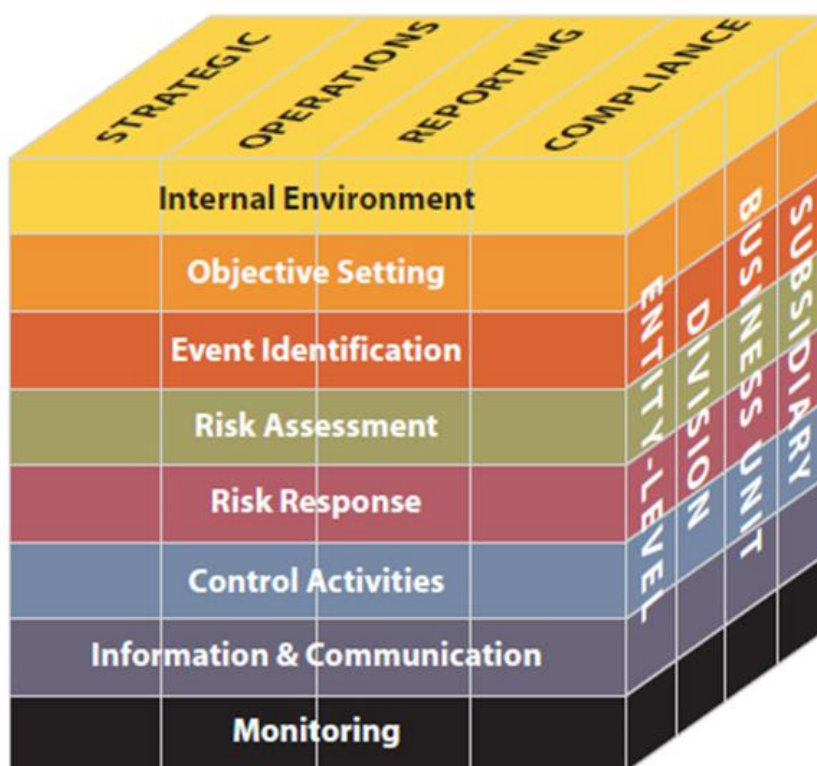
4. การประเมินความเสี่ยง (Risk Assessment) การประเมินความเสี่ยงเป็นการจำแนกและพิจารณาจัดลำดับความสำคัญของความเสี่ยงที่มีอยู่ โดยการประเมินจากโอกาสที่จะเกิด (Likelihood) และผลกระทบ (Impact) โดยสามารถประเมินความเสี่ยงได้ทั้งจากปัจจัยความเสี่ยง ภายนอกและปัจจัยความเสี่ยงภายในองค์กร

5. การตอบสนองความเสี่ยง (Risk Response) เป็นการดำเนินการหลังจากที่องค์กร สามารถบ่งชี้ความเสี่ยงขององค์กร และประเมินความสำคัญของความเสี่ยงแล้ว โดยจะต้องนำความเสี่ยงไปดำเนินการตอบสนองด้วยวิธีการที่เหมาะสม เพื่อลดความสูญเสียหรือโอกาสที่จะเกิด ผลกระทบให้อยู่ในระดับที่องค์กรยอมรับได้

6. กิจกรรมการควบคุม (Control Activities) การกำหนดกิจกรรมและการปฏิบัติต่าง ๆ ที่กระทำเพื่อลดความเสี่ยง และทำให้การดำเนินงานบรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์กร เช่น การกำหนดกระบวนการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการความเสี่ยงให้กับบุคลากร ภายในองค์กร เพื่อเป็นการสร้างความมั่นใจว่าจะสามารถจัดการกับความเสี่ยงนั้นได้อย่างถูกต้องและ เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนด

7. สารสนเทศและการสื่อสาร (Information and Communication) องค์กรจะต้องมีระบบสารสนเทศและการติดต่อสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ เพราะเป็นพื้นฐานสำคัญที่จะนำไป พิจารณาดำเนินการ บริหารความเสี่ยงให้เป็นไปตามกรอบ และขั้นตอนการปฏิบัติที่องค์กรกำหนด

8. การติดตามประเมินผล (Monitoring) องค์กรจะต้องมีการติดตามผล เพื่อให้ทราบถึงผลการ ดำเนินการว่ามีความเหมาะสมและสามารถ จัดการความเสี่ยงได้อย่างมีประสิทธิภาพหรือไม่

ภาพประกอบที่ 2 แสดงถึงองค์ประกอบ 8 ประการของมาตรฐาน COSO ERM

2.4.2 ประโยชน์ของการควบคุมภายใน

การควบคุมภายในเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารงานของหน่วยงาน ไม่ว่าจะเป็นส่วนของการราชการหรือภาคเอกชน เป็นเครื่องมือช่วยในการบริหารงาน เป็นกลไกสำคัญในการปฏิบัติงาน ให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้ โดยเป็นประโยชน์ดังต่อไปนี้

1. การดำเนินงานของหน่วยงานบรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้อย่างมีประสิทธิภาพ
2. การใช้ทรัพยากรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ประหยัด และคุ้มค่า
3. มีข้อมูลและรายงานทางการเงินที่ถูกต้อง ครบถ้วนและเชื่อถือได้ สามารถนำไปใช้ใน การตัดสินใจ
4. การปฏิบัติในหน่วยงานเป็นไปอย่างมีระบบและอยู่ในกรอบของกฎหมาย ข้อระเบียบ ข้อบังคับที่วางไว้
5. เป็นเครื่องมือช่วยผู้บริหารในการกำกับดูแลการปฏิบัติงานได้อย่างดี

2.4.3 องค์ประกอบการควบคุมภายในตามแนวทาง COSO

สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน (2554) โดยคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินได้กำหนดมาตรฐานการควบคุมภายในว่า มี 5 องค์ประกอบ ดังนี้

1. สภาพแวดล้อมของการควบคุม (Control Environment)
2. การประเมินความเสี่ยง (Risk Assessment)
3. กิจกรรมการควบคุม (Control Activities)
4. สารสนเทศและการสื่อสาร (Information and Communications)
5. การติดตามประเมินผล (Monitoring)

ทั้ง 5 องค์ประกอบ มีความสัมพันธ์ที่เกี่ยวเนื่องกันโดยที่สภาพแวดล้อมถือการควบคุมเป็น พื้นฐานที่สำคัญขององค์ประกอบอื่น ๆ องค์ประกอบทั้ง 5 มีความจำเป็นในการดำเนินงานตามภารกิจของหน่วยรับตรวจ เพื่อให้การดำเนินงานประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของหน่วยรับตรวจ 3 ประการคือ

คณะกรรมการผู้สนับสนุนองค์กร (COSO, 2013) ได้ระบุ ว่าการควบคุมภายในเป็น กระบวนการที่ได้รับผลกระทบจากคณะกรรมการผู้บริหารและบุคลากรอื่น ๆ ของกิจการที่ได้รับ การออกแบบมา เพื่อให้ความเชื่อมั่นอย่างสมเหตุสมผลเกี่ยวกับความสำเร็จของวัตถุประสงค์ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงาน Certified American Institute of Public Accountants (AICPA) ระบุการ ควบคุมภายในประกอบด้วย แผนขององค์กรและวิธีการประสานงานและมาตรการที่นำมาใช้ใน ธุรกิจ เพื่อปกป้องสินทรัพย์ตรวจสอบ ความถูกต้องและความน่าเชื่อถือของการบัญชีของข้อมูล ส่งเสริมประสิทธิภาพการดำเนินงาน

และสนับสนุนให้ปฏิบัติตามนโยบายการจัดการที่กำหนดไว้ ระบบการควบคุมภายในเป็นกระบวนการที่สำคัญต่อการดำเนินการและกิจกรรมที่ดำเนินการ อย่างต่อเนื่องโดยผู้บริหารและพนักงานทุกคนในการให้ความเชื่อมั่น อย่างสมเหตุสมผลเกี่ยวกับการบรรลุเป้าหมายขององค์กรผ่านประสิทธิภาพและประสิทธิผล ความน่าเชื่อถือของการรายงานทางการเงินการปกป้องสินทรัพย์และการปฏิบัติตามกฎหมายและข้อบังคับของรัฐ ในอีกทางหนึ่ง Boynton et al (2006) กล่าวว่า การควบคุมภายใน คือ การควบคุมการปกป้องทรัพย์สินจากการได้มา การใช้และการจำหน่ายโดยไม่ได้รับอนุญาตซึ่งอาจบอกเป็นนัยว่าการควบคุมภายในนั้นเป็นการป้องกันทรัพย์สินที่ได้มา การใช้และการจำหน่ายสินทรัพย์อย่างผิดกฎหมาย

สุปรียา มนตรี (2557) ได้กล่าวถึง วัตถุประสงค์ของการควบคุมภายในไว้ว่า เป็นการจัดให้มีการควบคุมภายในขึ้นในองค์กรนั้น องค์กรจะต้องกำหนดวัตถุประสงค์ในการควบคุมภายในเพื่อเป็นแนวทางการปฏิบัติงานการควบคุมภายในให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ซึ่งกองตรวจสอบระบบการเงินบัญชีท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น (2556) ได้กล่าวว่า ในการจัดให้มีการควบคุมภายในขึ้นในองค์กรนั้น มีวัตถุประสงค์ 3 ประการ คือ

1. เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการปฏิบัติงาน (Effectiveness and Efficiency of Operations) เป็นการนำระบบการควบคุมภายในมาใช้เพื่อควบคุมการใช้ทรัพยากรที่ ใช้ในการดำเนินงานในองค์กร ซึ่งประกอบด้วย คน เงิน ทรัพย์สิน วัสดุ เครื่องมือ เครื่องใช้ และ เวลาให้เป็นไปอย่างประหยัดและได้ผลคุ้มค่า รวมถึงการดูแลรักษาทรัพย์สินให้อยู่ในสภาพพร้อมใช้งานอยู่เสมอ ป้องกันการสิ้นเปลือง สูญเปล่า เสียหาย หรือสูญหาย ที่เกิดจากการทุจริต

2. ความเชื่อถือได้ของรายงานทางการเงิน (Reliability of Financial Reporting) เป็นการนำระบบการควบคุมภายในมาใช้ในการตรวจสอบความถูกต้องของเอกสารทางการเงิน และรายงานทางการเงินเป็นสิ่งสำคัญต่อผู้ใช้ไม่ว่าจะเป็นบุคคลภายใน หรือบุคคลภายนอกองค์กร ได้แก่ ผู้บริหาร ผู้ถือหุ้น ผู้ลงทุน เจ้าหนี้ลูกค้า หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น โดยใช้เป็นข้อมูล ประกอบการตัดสินใจและวางแผนการดำเนินงานในอนาคต จึงเป็นหน้าที่ของผู้บริหารที่ต้องทำให้เกิดความมั่นใจว่ารายงานทางการเงินขององค์กรให้ข้อมูลที่ครบถ้วน ถูกต้อง และมีคุณภาพ

3. เพื่อให้มีการปฏิบัติตามกฎหมายและกฎระเบียบ (Compliance with Applicable Laws and Regulations) เป็นการนำระบบการควบคุมภายในมาใช้ เพื่อป้องกันมิให้เกิดความเสียหายใด ๆ ขึ้นกับองค์กรจากการไม่ปฏิบัติตาม กฎ ระเบียบ และข้อบังคับของหน่วยงาน

2.5 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศ

2.5.1 ความหมายของระบบสารสนเทศ

ระบบสารสนเทศ ประกอบด้วย คำที่มีความหมายเกี่ยวข้องกันแต่มีความหมายแตกต่างกันอยู่หลายคำ เช่น คำว่า “ข้อมูล” “สารสนเทศ” “ระบบสารสนเทศ” ซึ่งมีผู้ให้ความหมาย และคำจำกัดความของระบบสารสนเทศซึ่งมีผู้ให้ความหมายไว้หลากหลาย ดังนี้

ระบบสารสนเทศ (Information system) หมายถึง การนำองค์ประกอบหรือส่วนต่าง ๆ ที่สำคัญเกี่ยวกับการจัดการ และการให้บริการสารสนเทศ ได้แก่ ทรัพยากรสารสนเทศ บุคลากร เครื่องจักรกล และอุปกรณ์ต่าง ๆ กระบวนการจัดการสารสนเทศ กระบวนการบริหารหน่วยงานสารสนเทศและผู้ใช้มาทำงานร่วมกันเพื่อรวบรวมจัดเก็บ ประมวลผล และเผยแพร่สารสนเทศ โดยมีการดำเนินงานที่สัมพันธ์กันภายใต้มาตรฐานและกฎเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ทั้งนี้เพื่อให้ผู้ใช้สารสนเทศสามารถเข้าถึงสารสนเทศที่ต้องการได้อย่างถูกต้องได้อย่างถูกต้องภายในเวลาอันรวดเร็ว (น้ำทิพย์ วิภาวิน, 2547)

สรุปว่า เทคโนโลยีสารสนเทศ เป็นเทคโนโลยีต่าง ๆ ที่นำมาประยุกต์ใช้และดำเนินงานเกี่ยวกับสารสนเทศในการจัดหารรวบรวม จัดเก็บ การสร้างเรียงลำดับจัดหมวดหมู่ การคำนวณการประมวลผล ตรวจสอบสรุป จัดทำสำเนา เข้าถึงเรียกใช้ สืบค้น ส่งผ่านแลกเปลี่ยน ถ่ายทอดสื่อสาร แพร่กระจายหรือเผยแพร่สารสนเทศด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ในรูปแบบที่เป็นตัวเลขตัวอักษร ภาพ และเสียงโดยทำให้กลายเป็นสารสนเทศที่ดี มีความถูกต้อง ตรงกับความต้องการเกิดคุณค่าต่อผู้ใช้รวมทั้งใช้งานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ

กล่าวโดยสรุป ระบบสารสนเทศ หมายถึง ระบบที่นำเข้าข้อมูลที่เป็นขั้นตอนเพื่อใช้ในการวิเคราะห์และประมวลผล เพื่อนำไปใช้ในการบริหารหน่วยงานหรือองค์การให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดเกิดอย่างถูกต้อง แม่นยำรวดเร็วและทันสมัย

2.5.2 คุณสมบัติของการจัดระบบสารสนเทศที่มีคุณภาพ

สารสนเทศที่มีคุณภาพจะช่วยให้ผู้บริหารสามารถใช้สารสนเทศนั้น ๆ ในการตัดสินใจได้อย่างมีประสิทธิภาพ คุณลักษณะของสารสนเทศที่ดีมีลักษณะ ดังต่อไปนี้ (ศรีไพร ศักดิ์รุ่งพงศากุล, 2548)

1. ถูกต้องแม่นยำ (Accurate) สารสนเทศที่มีความถูกต้องจะต้องปราศจาก ข้อผิดพลาดอย่างไรก็ตามถ้าข้อมูลที่ป้อนเข้าสู่กระบวนการประมวลผลไม่ถูกต้องก็อาจ ก่อให้เกิดสารสนเทศที่ไม่ถูกต้องได้ซึ่งมักเรียกทั่วไปว่า GIGO (Garbage in, Garbage out)

2. สมบูรณ์ครบถ้วน (Complete) สารสนเทศที่มีความสมบูรณ์จะต้องประกอบด้วยข้อเท็จจริง (Fact) ที่สำคัญอย่างครบถ้วน

3. เข้าใจง่าย (Simple) สารสนเทศที่มีคุณภาพจะต้องเข้าใจง่าย ไม่มีความซ้ำซ้อนต่อการทำงาน ความเข้าใจ ต้องไม่แสดงรายละเอียดที่ลึกเกินไป เพราะจะทำให้ผู้ที่ใช้ในการตัดสินใจ สับสน และไม่สามารถตัดสินใจได้ว่าข้อมูลหรือสารสนเทศใดมีความจำเป็นจริง ๆ

4. ทันต่อเวลา (Timing) สารสนเทศที่ดีนอกจากจะมีความถูกต้องแล้วข้อมูลต้องทันสมัยและรวดเร็ว ทันต่อเวลาและความต้องการของผู้ที่ใช้ในการตัดสินใจ

5. เชื่อถือได้ (Reliable) สารสนเทศที่เชื่อถือได้ขึ้นอยู่กับความน่าเชื่อถือของวิธีการรวบรวมข้อมูลที่น่าเข้าสู่ระบบ

6. คุ่มราคา (Economical) สารสนเทศที่ผลิตควรจะต้องมีความประหยัด เหมาะสม คุ่มค่ากับราคา ผู้บริหารมักจะพิจารณาถึงคุณค่าของสารสนเทศกับราคาที่จะต้องจ่ายเพื่อการได้มาซึ่งสารสนเทศนั้น ๆ

7. ตรวจสอบได้ (Verifiable) สารสนเทศจะต้องตรวจสอบความถูกต้องได้ กล่าวคือ ผู้ใช้สามารถตรวจสอบข้อมูลเพื่อความมั่นใจว่ามีความถูกต้องต่อการณ์ ไปตัดสินใจได้ซึ่งอาจมีการตรวจสอบข้อมูลโดยการเปรียบเทียบกับข้อมูลลักษณะเดียวกันจากแหล่งข้อมูลหลาย ๆ แห่ง

8. ยืดหยุ่น (Flexible) สารสนเทศที่มีคุณภาพนั้นควรจะสามารถนำไปใช้ได้ในวัตถุประสงค์ที่แตกต่างกันหลาย ๆ ด้าน

9. สอดคล้องกับความต้องการ (Relevance) สารสนเทศที่มีคุณภาพจะต้องมีความสอดคล้องตามวัตถุประสงค์และสนองต่อความต้องการของผู้ใช้เพื่อการตัดสินใจ

10. สะดวกในการเข้าถึง (Accessible) สารสนเทศจะต้องง่ายและสะดวกต่อการเข้าถึงข้อมูลตามระดับสิทธิของผู้ใช้เพื่อจะได้ข้อมูลหรือสารสนเทศที่ถูกต้องตามรูปแบบและทันต่อความต้องการของผู้ใช้

11. ปลอดภัย (Secure) สารสนเทศจะต้องถูกออกแบบและจัดการให้มีความปลอดภัยจากผู้ที่ไม่มีความสิทธิในการเข้าถึงข้อมูลหรือสารสนเทศนั้น ๆ

2.5.3 ระบบสารสนเทศทางการบัญชี

ระบบสารสนเทศทางการบัญชีจะให้ความสำคัญกับการรวบรวมข้อมูลและการติดต่อสื่อสารทางการเงิน ซึ่งเป็นกระบวนการติดต่อสื่อสารมากกว่าการวัดมูลค่า โดยที่ AIS จะแสดงภาพรวมของการจัดเก็บ จัดโครงสร้าง ประมวลข้อมูล ควบคุมความปลอดภัย และการรายงานสารสนเทศทางการบัญชีซึ่งในปัจจุบันการดำเนินงานและการไหลเวียนของข้อมูลทางการบัญชีมีค่อนข้างมีความซับซ้อนมากขึ้น อาจจะทำให้ให้นักบัญชีกำหนดคุณสมบัติของสารสนเทศด้านการบัญชีให้มีความสัมพันธ์กับการดำเนินงานขององค์การประการสำคัญ AIS และระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการจะมีทั้งส่วนที่แยกออกจากกันและ

ส่วนที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน แต่ MIS จะให้ความสำคัญกับการจัดการสารสนเทศสำหรับการตัดสินใจของผู้บริหาร ในขณะที่ AIS จะทำประมวลสารสนเทศเฉพาะสำหรับผู้ใช้งานทั้งภายในและภายนอกองค์กร เช่น นักลงทุน เจ้าหนี้และผู้บริหาร เป็นต้น

ระบบสารสนเทศ (Information System) หมายถึงระบบงานที่ออกแบบขึ้นมา เพื่อประมวลผลข้อมูลให้เป็นสารสนเทศหรือจากข้อมูลดิบที่ไม่มีความหมายให้อยู่ในรูปที่มีความหมายหรือประโยชน์ต่อการตัดสินใจของผู้ใช้ซึ่งการประมวลผลข้อมูลดังกล่าวอาจจะทำด้วยมือหรือเครื่องคอมพิวเตอร์ก็ได้ระบบสารสนเทศทางการบัญชี (Account Information System) คือ ระบบที่พัฒนาขึ้นเพื่อใช้งานในกิจการเฉพาะด้านระบบงานการบัญชีโดยใช้ทรัพยากรบุคคล คอมพิวเตอร์อุปกรณ์รอบข้าง ทำหน้าที่หลักในการบันทึก ประมวลผล และจัดทำสารสนเทศทางบัญชีให้เป็นสารสนเทศที่มีประโยชน์ในการตัดสินใจต่อผู้ใช้ระบบสารสนเทศทางการบัญชีมีความสำคัญต่อการดำเนินธุรกิจดังนี้

1. การเก็บบันทึกรายการที่เกิดขึ้นของธุรกิจ
2. การประมวลผลข้อมูลให้ได้สารสนเทศที่มีประโยชน์ต่อการวางแผน การสั่งการและการควบคุม
3. การควบคุมสินทรัพย์(รวมถึงสารสนเทศ)ของธุรกิจให้มั่นใจว่าข้อมูลที่ได้มานั้นถูกต้องและเชื่อถือได้ (Naruemon Jantee)

ส่วนประกอบของระบบสารสนเทศทางการบัญชี

1. เป้าหมายและวัตถุประสงค์ (Goals and Objectives)
2. ข้อมูลเข้า (Inputs) คือ ยอดขายสินค้า ราคาขายของกิจการ - ราคาขายของคู่แข่ง ยอดขายของคู่แข่ง
3. ตัวประมวลผล (Processor) คือ เครื่องมือที่ใช้ในการแปลงสภาพจากข้อมูลให้เป็นสารสนเทศ มักใช้คอมพิวเตอร์ทำงาน - การคำนวณ การเรียงลำดับ - การคิดร้อยละ - การจัดหมวดหมู่ การจัดทำกราฟ ฯลฯ
4. ข้อมูลออก หรือผลลัพธ์ (Output) คือ สารสนเทศที่มีประโยชน์ต่อผู้ใช้
5. การป้อนกลับ (Feedback)
6. การเก็บรักษาข้อมูล (Data Storage)
7. คำสั่งและขั้นตอนการ ปฏิบัติงาน (Instructions and Procedures)
8. ผู้ใช้ (Users)
9. การควบคุมและรักษา ความปลอดภัยของข้อมูล (Control and Security Measures)

วัตถุประสงค์ของระบบสารสนเทศทางการบัญชี มี 3 ประการ คือ

1. เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานประจำวันของกิจการ
2. เพื่อช่วยในสนับสนุนการตัดสินใจของผู้บริหาร
3. เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานตามภาระหน้าที่ทางกฎหมาย

หน้าที่ของระบบสารสนเทศทางการบัญชี

1. การรวบรวมข้อมูล (Data Collection)
2. การประมวลผลข้อมูล (Data Processing)
3. การจัดการข้อมูล (Data Management)
4. การควบคุมข้อมูล และรักษา ความปลอดภัยของข้อมูล (Data Control and Data Security)

Security)

2.5.4 การจัดทำสารสนเทศ (Information Generation)

ระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ (MIS) หมายถึง ระบบที่รวบรวมและจัดเก็บข้อมูลจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ทั้งภายใน และภายนอกองค์กรอย่างมีหลักเกณฑ์ เพื่อนำมาประมวลผลและจัดรูปแบบให้ได้สารสนเทศที่ช่วยสนับสนุนการทำงาน และการตัดสินใจในด้านต่าง ๆ ของผู้บริหาร

เพื่อให้การดำเนินงานขององค์กรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพโดยสามารถจะเห็นได้ว่า MIS จะประกอบด้วยหน้าที่หลัก 2 ประการ ดังนี้

1. สามารถเก็บรวบรวมข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ ทั้งจากภายในและภายนอกองค์กรมาไว้ด้วยกันอย่างเป็นระบบ

2. สามารถทำการประมวลผลข้อมูลได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้ได้สารสนเทศที่ช่วยสนับสนุนการปฏิบัติงานและการบริหารงานของผู้บริหารดังนั้นถ้าระบบใดประกอบด้วยหน้าที่หลักสองประการตลอดจนสามารถปฏิบัติงานในหน้าที่หลักทั้งสองได้อย่างครบถ้วน และสมบูรณ์ระบบนั้นก็สามารรถถูกจัดเป็นระบบ MIS ได้ระบบ MIS ไม่จำเป็นที่จะต้องสร้างขึ้นจากระบบคอมพิวเตอร์ MIS อาจสร้างขึ้นมาจากอุปกรณ์อะไรก็ได้ แต่ต้องสามารถปฏิบัติหน้าที่หลักทั้งสองประการได้อย่างครบถ้วนและสมบูรณ์แต่เนื่องจากในปัจจุบันคอมพิวเตอร์เป็นอุปกรณ์ที่มีประสิทธิภาพในการจัดการข้อมูล นักวิเคราะห์และนักออกแบบระบบ (System Analyst and Designer) จึงออกแบบระบบสารสนเทศให้มีคอมพิวเตอร์เป็นอุปกรณ์หลักในการจัดการสารสนเทศซึ่งในปัจจุบันขอบเขตการทำงานของระบบสารสนเทศได้ขยายตัวจากการรวบรวมข้อมูลที่มาจากภายในองค์กรไปสู่การเชื่อมโยงกับแหล่งข้อมูลจากสิ่งแวดล้อมภายนอกทั้งจากภายในท้องถิ่น ประเทศ และระดับนานาชาติซึ่งปัจจุบันธุรกิจต้องใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่มีศักยภาพสูงขึ้นเพื่อสร้าง MIS ให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นเครื่องมือสำคัญที่

ช่วยเพิ่มขีดความสามารถให้กับธุรกิจ และขีดความสามารถในการบริหารงานของผู้บริหารในยุคปัจจุบัน จะต้องเจอแต่ปัญหาที่น่าเป็นห่วงคือคนส่วนใหญ่ยังไม่เข้าใจในเรื่องของศักยภาพและขอบเขตของการใช้งานระบบสารสนเทศ (MIS) นอกจากนี้บุคลากรบางส่วนในกิจการที่ยังขาดความรู้ความเข้าใจอย่างแท้จริงเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศและการมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการใช้งานระบบสารสนเทศ เกิดการไม่ยอมรับเรียนรู้และเปิดรับการเปลี่ยนแปลงเนื่องจากอาจจะคิดว่าระบบแบบเดิมก็ได้อยู่แล้ว จึงให้ความสนใจหรือความสำคัญกับการปรับตัวเข้ากับ MIS น้อยกว่าที่ควรสรุปลักษณะสำคัญ มีดังนี้

1. มุ่งเน้นประโยชน์ทางการควบคุมให้แก่ฝ่ายบริหาร
2. มีความยืดหยุ่นได้น้อย ลักษณะของรายงาน จะมีรูปแบบค่อนข้างตายตัว
3. ส่วนใหญ่จะใช้ข้อมูลจากภายในองค์กรมากกว่าภายนอกองค์กร
4. ใช้ข้อมูลในอดีตและปัจจุบันในการตัดสินใจ

2.6 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมทางกฎหมาย

กฎหมายเป็นข้อกำหนดพฤติกรรมของมนุษย์จึงเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับชีวิตมนุษย์ตั้งแต่เกิดจนตาย กฎหมายเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นมาจากความคิดหรือความเชื่อของมนุษย์เป็นพื้นฐานข้อกำหนดใดจะเป็นกฎหมายจึงได้มีแนวความคิดของนักปราชญ์กฎหมายในหลายๆ ยุคให้ความหมายของ กฎหมายไว้ ความคิดเห็นของนักปราชญ์กฎหมายนี้มีหลากหลายสำนักและมีแนวความคิดต่าง ๆ กันตามวิวัฒนาการของสังคม สำนักความคิดที่สำคัญและยังคงนำมายึดถือเป็นหลักในเรื่อง ความหมายของกฎหมายจนถึงปัจจุบันมีอยู่สองสำนักได้แก่ สำนักความคิดกฎหมายธรรมชาติและ สำนักความคิดกฎหมายฝ่ายบ้านเมือง (คณะกรรมการวิชาชีพด้านการศึกษาและเทคโนโลยีการ บัญชี สภาวิชาชีพบัญชี, 2550)

การที่จะรู้ว่าข้อกำหนดใดเป็นกฎหมายนั้นเมื่อนักบัญชีพิจารณาจากความหมายที่สำนักความคิดกฎหมายต่างๆ ได้ให้ไว้ย่อมทำให้เห็นว่ากฎหมายนั้นแบ่งออกเป็นสองลักษณะ คือ กฎหมายตามเนื้อความ และกฎหมายตามแบบพิธีกฎหมายทั้งสองลักษณะแยกพิจารณาได้ดังนี้ (ชมชื่น มัณยารมย์, 2554)

1. กฎหมายตามเนื้อความ กฎหมายตามเนื้อความหมายถึง กฎหมายที่พิจารณาจากเนื้อหาของข้อกำหนดโดยมีองค์ประกอบที่ครบถ้วนของการเป็นกฎหมายดังนั้น กฎหมายที่จะเป็นกฎหมายตามเนื้อความต้องมีองค์ประกอบตามหลักการดังนี้คือ

- 1.1. กฎหมายต้องเป็นคำสั่งหรือข้อบังคับ
- 1.2. กฎหมายต้องเป็นคำสั่งหรือข้อบังคับที่มาจากรัฐอธิปไตย
- 1.3. กฎหมายต้องเป็นคำสั่งหรือข้อบังคับที่ใช้ได้ทั่วไป
- 1.4. กฎหมายบัญญัติขึ้นเพื่อให้บุคคลปฏิบัติตาม

1.5 กฎหมายต้องมีสภาพบังคับ

2. กฎหมายตามแบบพิธี กฎหมายตามแบบพิธีหมายถึงกฎหมายที่ออกมาโดยวิธีบัญญัติตามกระบวนการออกกฎหมาย เช่น ออกกฎหมายโดยผ่านรัฐสภา หรือกฎหมายที่รัฐบาลหรือองค์กรฝ่ายปกครองที่มีอำนาจออกเองกฎหมายเหล่านี้ได้แก่ รัฐธรรมนูญ ประมวลกฎหมาย พระราชบัญญัติ พระราชกำหนด พระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง เทศบัญญัติข้อบังคับข้อบัญญัติ เป็นต้น

กฎหมายว่าด้วยการบัญชีฉบับ ปัจจุบัน คือ ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับ ที่ 285 ได้ใช้ บังคับมาตั้งแต่ปี 2515 จนถึงปัจจุบัน เป็นเวลากว่า 27 ปีจึงมีหลักการเกี่ยวกับการทำบัญชีหลายประการที่ยังไม่สอดคล้องกับความก้าวหน้าทางการบัญชีและไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ทางเศรษฐกิจการค้าที่เปลี่ยนแปลงไป รวมทั้งเพื่อให้มีการจัดทำบัญชีและงบการเงินให้เป็นไปตาม ความเป็นจริงได้มาตรฐาน การบัญชีและสอดคล้องกับหลักปฏิบัติสากล ซึ่งจะทำให้กิจการและบุคคลภายนอกได้ใช้ข้อมูลทางการบัญชีเพื่อประกอบการตัดสินใจทางธุรกิจได้อย่างมั่นใจกรมพัฒนาธุรกิจการค้ากระทรวงพาณิชย์ได้ดำเนินการเสนอแก้ไขปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการบัญชีมาเป็นลำดับนับแต่ปีพ.ศ. 2534 เป็นต้นมา จนถึงปัจจุบันกฎหมายดังกล่าว ได้ผ่านความเห็นชอบของรัฐสภาแล้ว เมื่อวันที่ 15 มีนาคม 2543 และนำลงประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 12 พฤษภาคม 2543 ซึ่งจะมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 10 สิงหาคม 2543 เป็นต้นไป (กรมพัฒนาธุรกิจการค้า, 2560)

สาระสำคัญของกฎหมาย (กรมพัฒนาธุรกิจการค้า, 2560)

1. แก้ไขหลักการจากเดิมที่กำหนดให้ธุรกิจทั้งนิติบุคคลและบุคคลธรรมดาที่ประกอบธุรกิจตามประเภทที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดต้องมีการจัดทำบัญชีเป็นกำหนดให้เฉพาะนิติบุคคลทั้งที่จดทะเบียน ตามกฎหมายไทยและต่างประเทศที่ประกอบธุรกิจในประเทศไทยและ กิจการร่วมค้าตามประมวลรัษฎากรเป็นผู้มีหน้าที่จัดทำบัญชีส่วนบุคคลธรรมดาและห้างหุ้นส่วนที่ไม่ได้จดทะเบียนจะต้องจัดทำบัญชีต่อเมื่อรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีประกาศ ในราชกิจจานุเบกษาให้เป็นผู้มีหน้าที่จัดทำบัญชี

2. กำหนดให้ผู้ทำบัญชีต้องเข้ามามีส่วนในการรับผิดชอบในการจัดทำบัญชีของธุรกิจ โดยแบ่งแยก หน้าที่และความรับผิดชอบระหว่างผู้ทำบัญชีและผู้มีหน้าที่จัดทำบัญชีให้ชัดเจน

3. กำหนดให้อธิบดีมีอำนาจในการกำหนดคุณสมบัติและเงื่อนไขของการเป็นผู้ทำบัญชี รวมทั้งกำหนดข้อยกเว้น ให้ผู้มีหน้าที่จัดทำบัญชีหรือผู้ทำบัญชีไม่ต้องปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีในเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือส่วนใดส่วนหนึ่ง

4. กำหนดยกเว้น ใ้งบการเงินของผู้มีหน้าที่จัดทำบัญชีที่เป็นห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ที่มีทุนสินทรัพย์ หรือรายได้ไม่เกินที่กำหนดในกฎกระทรวงไม่ต้องได้รับตรวจสอบโดยผู้สอบบัญชี

5. ลดภาระของธุรกิจในการจัดเก็บบัญชีและเอกสารประกอบการลงบัญชีจาก 10 ปี เหลือ 5 ปี และในกรณีจำเป็น อธิบดีโดยความเห็นชอบของรัฐมนตรีขยายระยะเวลาจัดเก็บได้แต่ต้องไม่เกิน 7 ปี

6. ปรับปรุงข้อกำหนดต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับระบบการจัดทำบัญชีด้วย คอมพิวเตอร์เช่น การเก็บรักษาบัญชีการลง รายการในบัญชีเป็นต้น

7. ปรับปรุงบทกำหนดโทษให้เหมาะสม ครอบคลุมถึงผู้มีหน้าที่จัดทำบัญชี ผู้ทำบัญชีและผู้ที่เกี่ยวข้องและให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบปรับได้สำหรับ ความผิดที่มีโทษปรับเพียงอย่างเดียว หรือมีโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน เพื่อลดขั้นตอนปฏิบัติและสะดวกต่อผู้ประกอบการ

8. กำหนดบทเฉพาะกาลยกเว้น ให้ผู้ที่ประกอบอาชีพเป็นผู้ทำบัญชีอยู่ก่อนแล้วแต่ ไม่มีคุณสมบัติตามที่อธิบดีกำหนด สามารถประกอบอาชีพต่อไปได้หากได้ประกอบอาชีพอยู่ก่อนแล้ว ไม่น้อยกว่า 5 ปี โดยให้แจ้งต่อกรมพัฒนาธุรกิจการค้าพร้อมทั้งเข้าอบรมและสำเร็จการอบรม

9. ตามหลักเกณฑ์และระยะเวลาที่กำหนดก็จะสามารถ ทำบัญชีต่อไปได้อีก 8 ปีนับตั้งแต่ พ.ร.บ. นี้ใช้มีผลบังคับ

2.7 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับคุณภาพรายงานทางการเงิน

Jonas and Blanchet (2000) กล่าวว่า คุณภาพของรายงานการเงิน หมายถึง รายงานการเงินที่ปราศจากความผิดพลาดและการบิดเบือน ซึ่งคุณภาพของรายงานการเงินจะสามารถบรรลุ ได้เมื่อมีความสมดุลของระบบการทำงานของการกำกับ ดูแลกิจการที่ดีถ้าหากผู้บริหารใช้ทางเลือก ของหลักการบัญชีหรือความไม่ชัดเจนของหลักการบัญชีในการลดต้นทุนและผลกระทบจาก ภายนอกจะส่งผลให้ข้อมูลทางการเงินไม่แสดงรายการและเหตุการณ์ที่เป็นกลางในการประเมิน คุณภาพของข้อมูลทางการเงินสามารถใช้เกณฑ์ลักษณะเชิงคุณภาพตามแม่บทการบัญชี ประกอบด้วย ความเข้าใจได้ความเกี่ยวข้อง และความเชื่อถือได้กล่าวได้ว่าวัตถุประสงค์ของรายงานการเงินเพื่อให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการตัดสินใจ รวมถึงกระบวนการรายงานการเงินมีผลต่อความน่าเชื่อถือของข้อมูลและคุณภาพของรายงานทางการเงินสำหรับกระบวนการการรายงานการเงินประกอบด้วย

- 1) เหตุการณ์และรายการทางธุรกิจของกิจการ
- 2) การเลือกนโยบายทางบัญชี
- 3) การประยุกต์ใช้นโยบายทางบัญชี
- 4) การประมาณการและการใช้ดุลยพินิจ
- 5) การเปิดเผยเกี่ยวกับรายการเหตุการณ์นโยบาย การประมาณการและการใช้ดุลยพินิจ

นอกจากนี้คุณภาพของรายงานการเงินจะประเมินจากการจัดการกำไรตามเกณฑ์คงค้างเนื่องจากเกณฑ์คงค้าง สามารถพยากรณ์กระแสเงินสดในอนาคตและมีความระมัดระวังในการรายงานผลดำเนินงานทางลบ (Choi and Pae, 2011) ซึ่งงบการเงินจะมีประโยชน์อย่างแท้จริงตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้งบการเงินจะต้องมีคุณภาพ (สภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์, 2552) ซึ่งองค์ประกอบของคุณภาพรายงานทางการเงินมีด้วยกันหลายองค์ประกอบ ได้แก่ (Wand and Wang, 1996; Xu et al. 2003)

1. ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ (Relevance) หมายถึง ข้อมูลในงบการเงินมี ประโยชน์เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจของผู้ใช้งบการเงิน โดยข้อมูลจะเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเชิง เศรษฐกิจได้เมื่อข้อมูลนั้นเป็นข้อมูลที่ช่วยให้ผู้ใช้งบการเงินประเมินเหตุการณ์ในอดีต ปัจจุบัน และ อนาคตได้รวมทั้งยังเป็นข้อมูลที่ช่วยยืนยันหรือชี้ข้อผิดพลาดของผลการประเมินที่ผ่านมาในอดีต ของผู้ใช้งบการเงินได้เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับผลการดำเนินงานในอดีตของกิจการ สามารถช่วยให้ผู้ใช้ งบการเงินคาดคะเนถึงผลการดำเนินงานในอนาคตของกิจการได้

2. ความเป็นตัวแทนที่ซื่อสัตย์ (Faithful representation) หมายถึง ข้อมูลในรายงานทางการเงินมีความครบถ้วน เป็นกลาง และปราศจากข้อผิดพลาดที่เป็นนัยสำคัญ ซึ่งทำให้ผู้ใช้รายงานทางการเงินสามารถเชื่อได้ว่า ข้อมูลเหล่านั้น เป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมของข้อมูลที่ต้องการให้แสดง หรือสามารถคาดการณ์ได้อย่างสมเหตุสมผลว่าแสดงได้

3. ความเข้าใจกันได้ (Understandability) หมายถึง ข้อมูลในงบการเงินต้อง สามารถเข้าใจได้ในทันทีที่ผู้ใช้งบการเงินใช้ข้อมูลดังกล่าว ซึ่งมีข้อสมมติว่า ผู้ใช้งบการเงินมีความรู้ ตามควรเกี่ยวกับธุรกิจ กิจกรรมเชิงเศรษฐกิจและการบัญชีรวมทั้งมีความตั้งใจตามควรที่จะศึกษา ข้อมูลดังกล่าว อย่างไรก็ตาม ข้อมูลแม้ว่าจะมีความซับซ้อนแต่ถ้าเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเชิงเศรษฐกิจต้องไม่ละเว้น ที่จะแสดงในงบการเงินเพียงเหตุผลที่ว่าข้อมูลดังกล่าวยากเกินกว่าที่ผู้ใช้งบการเงินบางส่วนจะเข้าใจได้

4. การเปรียบเทียบกันได้ (Comparability) หมายถึง ผู้ใช้งบการเงินต้องสามารถเปรียบเทียบงบการเงินของกิจการในรอบระยะเวลาต่างกัน เพื่อคาดคะเนถึงแนวโน้มของฐานะ การเงินและผลการดำเนินงานของกิจการ นอกจากนี้ผู้ใช้งบการเงินยังต้องสามารถเปรียบเทียบงบการเงินระหว่างกิจการ เพื่อประเมินฐานะการเงิน ผลการดำเนินงานของกิจการ และการเปลี่ยนแปลงฐานะการเงิน ดังนั้นการวัดมูลค่าและการแสดงผลกระทบทางการเงินของรายการและเหตุการณ์ทางบัญชีที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน จึงจำเป็นต้องปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอไม่ว่าจะเป็นการปฏิบัติภายในกิจการเดียวกันแต่ต่างรอบระยะเวลา หรือเป็นการปฏิบัติของกิจการแต่ละกิจการก็ตาม

5. ความทันต่อเวลา (Timeliness) หมายถึง การมีข้อมูลที่พร้อมให้ผู้ตัดสินใจใช้ได้ทันเวลา ที่ข้อมูลนั้นสามารถมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจได้ความทันต่อเวลาเป็นคุณสมบัติที่สำคัญประการหนึ่งของ ข้อมูลบัญชีที่แสดงให้เห็นว่ากิจการมีการบันทึกเหตุการณ์ทางการเงินในรอบ ระยะเวลาบัญชีที่เกิด เหตุการณ์นั้นซึ่งผู้ใช้ข้อมูลบัญชีสามารถนำข้อมูลที่ทันต่อเวลาไปใช้ในการตัดสินใจได้อย่างมีประสิทธิภาพ และความทันต่อเวลาของข้อมูลบัญชีแบ่งเป็นสองลักษณะคือความทันต่อเวลาแบบไม่มีเงื่อนไขและความ ทันต่อเวลาแบบมีเงื่อนไขความทันต่อเวลาแบบไม่มีเงื่อนไข คือการรับรู้รายการตามรอบระยะเวลาบัญชีที่ เกิดขึ้น ในขณะที่ความทันต่อเวลาแบบมีเงื่อนไขจะแยกการรับรู้รายการประเภทกำไร (รายได้) และขาดทุน (ค่าใช้จ่าย) ออกจากกัน โดยทั่วไปการรับรู้รายการกำไรและขาดทุน จะต้องเข้าเงื่อนไขที่ระบุ ไวในมาตรฐานการบัญชีแต่เงื่อนไขของการรับรู้ รายการกำไรมีข้อกำหนดที่เข้มงวดมากกว่าเงื่อนไขของ การรับรู้รายการขาด

6. ความเชื่อถือได้ (Reliability) ข้อมูลที่จะใช้ในการนำเสนอจำเป็นต้องเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม จะต้องมีการนำเสนอข้อมูลโดยปราศจากความลำเอียง โดยการเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมนั้นต้องมีลักษณะ 3 ประการ คือ ความครบถ้วน ความเป็นกลาง และความปราศจากข้อผิดพลาด ความครบถ้วนของข้อมูล นอกจากตัวเลขที่จะแสดงแล้วยังรวมไปถึงคำอธิบายรายการ คำนิยามรายการ กระบวนการในการได้มา ของข้อมูลที่แสดงด้วย เป็นการแสดงให้เห็นถึงความเชื่อถือได้ของข้อมูลความเป็นกลาง การนำเสนอข้อมูล ต้องมีการนำเสนอข้อมูลทุกตัวอย่างเท่าเทียมกัน โดยปราศจากอคติใด ๆ ไม่มีการให้ความสำคัญในข้อมูล หนึ่งข้อมูลใดมากเป็นพิเศษ รวมถึงต้องไม่มีการปรับแต่งข้อมูลเพื่อวัตถุประสงค์เพื่อสร้างความพึงพอใจ ให้แก่ผู้ใช้ข้อมูล และการปราศจากข้อผิดพลาด ในที่นี้หมายถึงข้อมูลต้องไม่มีข้อผิดพลาดหรือการยกเว้น โดยจงใจ ไม่ได้หมายถึงความถูกต้องทุกประการ

7. ความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม ความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม ข้อมูลที่แสดงในงบการเงิน ต้องแสดงตามความเป็นจริงที่ควรแสดง เนื้อหาสำคัญกว่ารูปแบบ ข้อมูลทางบัญชีต้องบันทึกและแสดง ตามเนื้อหาความเป็นจริงเชิงเศรษฐกิจมากกว่าแสดงตามรูปแบบทางกฎหมาย เช่นสัญญาเช่าทางการเงิน ความเป็นกลาง การนำเสนอข้อมูลในงบการเงินต้องปราศจากความลำเอียง เป็นต้น

2.8 ทฤษฎีการบริหารจัดการ POCCC และหลักการจัดการองค์กรสู่ความสำเร็จ

ทฤษฎี POCCC นั้นมาจากหน้าที่ 5 ประการที่ อองรี ฟาโยล กำหนดขึ้นสำหรับการบริหารจัดการ องค์กร ในแต่ละหน้าที่นั้นต่างก็มีความสำคัญในตัวเอง ขณะเดียวกันก็มีการเชื่อมโยงและส่งผลในกันและ กัน เพื่อให้การทำงานสมบูรณ์และประสบความสำเร็จอีกด้วย โดยรายละเอียดของหน้าที่ทั้ง 5 ประการ นั้นมีดังนี้ (Henri Fayol tp – consults and train) สืบค้นเมื่อ 30 กรกฎาคม พ.ศ 2565

POCCC

P – Planning : การวางแผน

O – Organizing : การจัดองค์กร

C – Commanding : การบังคับบัญชาสั่งการ

C – Coordination : การประสานงาน

C – Controlling : การควบคุม

P – Planning : การวางแผน

การกำหนดแผนปฏิบัติการหรือวิถีทางที่จะปฏิบัติงานไว้ตั้งแต่ต้นจนจบ ให้ครอบคลุมทุกกระบวนการ เป็นแนวทางที่วางไว้สำหรับการทำงานในอนาคตซึ่งการวางแผนนี้จะเกิดขึ้นจากวิสัยทัศน์บวกกับจินตนาการในการบริหารจัดการที่คาดการณ์ล่วงหน้า ซึ่งจะถ่ายทอดออกมาเป็นแผนปฏิบัติการการทำงานและเป้าหมายที่จะต้องบรรลุสู่ความสำเร็จ

O – Organizing : การจัดองค์กร

การกำหนดตำแหน่งงาน ภาระ หน้าที่ ความรับผิดชอบ ตลอดจนจำนวนคนให้ครอบคลุมการทำงานครบทุกกระบวนการ รวมถึงการจัดโครงสร้างตำแหน่ง โครงสร้างองค์กร เพื่อจัดลำดับการบริหารและสั่งการด้วย หากองค์กรมีการจัดการองค์กรที่เป็นระบบระเบียบ แบ่งงานชัดเจน ไม่ทับซ้อนมีหน้าที่ครบ มีปริมาณคนพอกับที่ต้องการ ก็ย่อมทำให้การทำงานมีประสิทธิภาพ และโอกาสบรรลุผลสำเร็จที่สูง

C – Commanding : การบังคับบัญชาสั่งการ

การจัดองค์กรตลอดจนจัดโครงสร้างการทำงานนั้นจะทำให้เราเห็นสายบังคับบัญชาที่ชัดเจน เห็นลำดับความสำคัญ ตลอดจนอำนาจหน้าที่ในการสั่งการเพราะการทำงานหมู่มาจำเป็น ต้องมีผู้บังคับบัญชาเพื่อให้การทำงานดำเนินไปได้อย่างราบรื่น มีคนคอยควบคุม สั่งการ ดูภาพรวม ตลอดจนสอดส่องปัญหาเพื่อหาทางแก้ไขให้ไวที่สุด ข้อดีในการมีอำนาจสั่งการอีกอย่างก็คือช่วยให้เกิดการตัดสินใจอย่างทันท่วงที ผู้ที่มีอำนาจการตัดสินใจจะต้องสามารถวิเคราะห์สิ่งต่างๆ ได้อย่างรอบคอบ และตัดสินใจได้เฉียบขาด ว่องไวตลอดจนมีความรับผิดชอบในการตัดสินใจของตนด้วย และผู้บังคับบัญชาที่ดี ยังสามารถที่จะสร้างแรงจูงใจในการทำงาน เข้าใจและเอาใจใส่ผู้ใต้บังคับบัญชา ให้กำลังใจ รวมถึงอยู่ข้างๆ ในยามที่เกิดวิกฤติ

C – Coordination : การประสานงาน

หมายถึงภาระหน้าที่ในการเชื่อมโยงงานตลอดจนการปฏิบัติการทุกอย่างรวมไปถึงกำลังคนทีหน่วยให้ทำงานเข้ากันได้ คำกับให้มุ่งไปสู่เป้าหมายเดียวกัน อำนวยให้เกิดการทำงานที่ราบรื่น เพื่อให้เกิดผลสำเร็จตามที่วางไว้ทุกอย่างหากขาดการประสานงานที่ดีก็อาจทำให้เกิดความล้มเหลวได้ เมื่อมีการ

แบ่งโครงสร้างตลอดจนมอบหมายงานให้กับแต่ละส่วนชัดเจนและการประสานงานให้เกิดการทำงานที่ดีที่สุดนั้นมีความจำเป็นอย่างยิ่ง เพราะแต่ละส่วนต้องทำงานสอดประสานกันเพื่อผลสำเร็จเดียวกันนั่นเอง การประสานงานที่ดีนั้นจำเป็นจะต้องมีในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับบุคคลต่อบุคคล หัวหน้างานต่อลูกน้อง แผนกต่อแผนก ไปจนถึงผู้บริหารต่อทุกหน่วยงานในองค์กรเช่นกัน

C – Controlling : การควบคุม

การควบคุมในที่นี้หมายถึงการกำกับตลอดจนบริหารจัดการทุกอย่างให้สำเร็จลุล่วงไปตามแผนที่วางไว้ ประครองการดำเนินงานให้เป็นไปตามกรอบที่กำหนด ทั้งในเรื่องของการกรอบเวลา มาตรฐานการปฏิบัติการ ขั้นตอนการทำงาน ไปจนถึงการประสานงานทุกฝ่ายให้เกิดความราบรื่น การควบคุมนี้ยังรวมไปถึงการบริหารที่ไม่ใช่ทรัพยากรบุคคลอีกด้วย แต่รวมถึงทรัพยากรที่เป็นวัตถุดิบ เครื่องจักร ผลผลิตที่ได้ตลอดจนงบประมาณในการดำเนินงานทั้งหมดด้วย เพื่อให้การทำงานมีประสิทธิภาพที่สุด

หลักในการบริหารจัดการ (Principles of Management)

การแบ่งหน้าที่และการทำงาน (Division of Work) การวางโครงสร้างองค์กรตลอดจนการทำงานจะทำให้เราเห็นหน้าที่และการทำงานของแต่ละคนในองค์กรได้ชัดเจน นั้นนำมาซึ่งการแบ่งงานให้ส่วนต่างๆ ทำได้อย่างครบถ้วนอีกด้วย การแบ่งงานกันทำนั้นควรแบ่งตามทักษะและความชำนาญของแต่ละคน เพื่อให้เกิดการทำงานที่มีประสิทธิภาพมากที่สุด

อำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบ (Authority & Responsibility) การปฏิบัติงานที่ดีเมื่อได้รับอำนาจหน้าที่ในการทำงานแล้วต้องมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ที่ทำด้วย การตัดสินใจ ออกคำสั่ง บริหารจัดการ จะต้องสามารถรับผิดชอบต่อการกระทำของตนตามอำนาจหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย

ระเบียบวินัย (Discipline) การทำงานหมุ่มมากนั้นจำเป็นจะต้องมีระเบียบวินัยในการทำงานหากทุกคน ทุกตำแหน่ง ทำงานอย่างมีระเบียบวินัย นอกจากจะไม่ก่อให้เกิดปัญหาใดๆ แล้วยังทำให้การทำงานมีประสิทธิภาพ ประสบผลสำเร็จได้อย่างง่ายดาย ระเบียบวินัยนั้นเป็นกรอบข้อตกลงการปฏิบัติร่วมกัน เคารพเชื่อฟัง ให้เกียรติซึ่งกันและกัน และทำงานตามที่ได้รับมอบหมายให้ดีที่สุด ระเบียบวินัยควรบังคับจากบนลงล่าง มีหลักการที่ชัดเจน และมีบทลงโทษไว้รองรับผู้ที่ฝ่าฝืนด้วย แต่ก็ควรลงโทษตามเหตุผลตลอดจนมีความเป็นธรรมระเบียบวินัยยังหมายถึงการทำงานร่วมกันอย่างตรงไปตรงมา ชัดเจน ไม่ออกนอกกลุ่มนอกทาง ไม่หลบหลีกเพื่อเอื้อประโยชน์ฝ่ายใด ผู้บังคับบัญชาควรปฏิบัติตามระเบียบวินัยให้เป็นอย่างที่ดีแก่ผู้ใต้บังคับบัญชาด้วย

เอกภาพแห่งการบังคับบัญชา (Unity of Command) การมีหัวหน้าหรือผู้บังคับบัญชาที่มีประสิทธิภาพที่สุดนั้นจำเป็นจะต้องมีเพียงคนเดียวเพื่อมีอำนาจเด็ดขาดในการสั่งการ และส่งผลให้การ

ตัดสินใจสามารถทำให้ปฏิบัติการได้อย่างทันท่วงที การมีผู้บังคับบัญชาหลายคนนั้นจะทำให้เกิดการสับสน ใจการสั่งการไปจนถึงการปฏิบัติงาน และอาจทำให้เกิดการตัดใจที่ซ้ำได้เนื่องจากรอมติสรุปอีกครั้ง การมีผู้บังคับบัญชาหลายคนยังอาจทำให้เกิดการขัดแย้งได้ง่ายอีกด้วย ทั้งความขัดแย้งในการทำงาน และความขัดแย้งระหว่างผู้บังคับบัญชาเอง

เอกภาพของทิศทางการดำเนินงาน (Unity of Direction) การทำงานควรมีแผนงานหลัก เพียงแผนงานเดียว อาจมีแผนสำรองไว้รองรับแต่ก็ควรยึดตามแผนงานหลักเป็นอันดับแรกก่อน ทั้งนี้เพื่อไม่ให้เกิดความสับสนใจการทำงาน มีทิศทางการทำงานที่ชัดเจน แล้วการทำงานที่เป็นกลุ่ม หน่วยงาน หรือแม้แต่องค์กร สิ่งสำคัญคือการมีเป้าหมายร่วมกันการมีจุดมุ่งหมายร่วมกันนั้นจะทำให้ทุกคนเห็นแนวทางการดำเนินงานที่ชัดเจนมีหลักยึด มีเส้นทางเดินที่ไปสู่ทิศทางเดียวกัน และมีแรงผลักดันร่วมกันในการก้าวไปสู่จุดหมาย ทำให้แผนงานประสบผลสำเร็จได้ง่ายและมีพลัง

ผลประโยชน์ส่วนบุคคลเป็นรองกว่าประโยชน์ส่วนรวม (Subordination of Individual Interest) คุณธรรมเป็นสิ่งสำคัญที่ควรยึดถือในการทำงาน ควรยึดถือเป็นประโยชน์ขององค์กรประโยชน์ของส่วนรวม มาก่อนประโยชน์ส่วนตัว ทั้งนี้ควรอยู่บนบรรทัดฐานแห่งความยุติธรรม ความถูกต้อง ความเหมาะสมด้วย หลักบริหารข้อนี้สอดคล้องกับคำกล่าวของอริสโตเติลที่ว่า ส่วนรวมคือผลรวมจากส่วนย่อย (the whole is the sum of its parts) บุคคลแต่ละคนจึงควรยอมรับว่าตนเป็นส่วนหนึ่งของสิ่งที่ใหญ่กว่า หากส่วนรวมอยู่ไม่ได้ตัวเขาก็อยู่ไม่ได้เช่นกัน

การให้ผลประโยชน์ตลอดจนค่าตอบแทน (Remuneration) แน่นนอนว่าการทำงานนั้นย่อมมีการจ้างงาน องค์กรควรมีการคำนวณผลตอบแทนที่เหมาะสม ยุติธรรม ไม่เอาเปรียบ ที่สำคัญต้องได้รับความเห็นชอบตลอดจนพึงพอใจด้วยกันทั้งสองฝ่ายระหว่างนายจ้างและลูกจ้าง การให้ผลประโยชน์ตอบแทนยังควรปรับเปลี่ยนตามสถานที่เหมาะสมอีกด้วยอย่างกรณีที่ต้องค์กรสามารถประกอบการได้ผลกำไรที่มากขึ้น ก็ควรปรับผลตอบแทนให้ลูกจ้างมากขึ้นตาม เป็นต้น ในส่วนของเรื่องค่าตอบแทนนั้นอาจไม่ใช่การจ่ายในรูปแบบเงินเสมอไป ยังรวมถึงค่าตอบแทนในรูปแบบอื่นๆ อาทิ ของรางวัล สวัสดิการ ผลประโยชน์รูปแบบอื่น การฝึกอบรม ตลอดจนการยกย่องเชิดชูซึ่งสามารถสร้างความพอใจให้พนักงานได้อีกด้วย

สมดุลงของการรวมและกระจายอำนาจ (The Degree of Centralization) การรวมอำนาจไว้ศูนย์กลางนั้นจะง่ายต่อการควบคุม สั่งการ และทันท่วงที ตัดสินใจได้ฉับไว ศูนย์รวมอำนาจความเป็นจุดเดียวและอาจมีการกระจายอำนาจลดหลั่นไปยังส่วนต่างๆ แต่ต้องมีลำดับความสำคัญที่แตกต่างและมีอำนาจที่แตกต่างกันด้วย เพื่อการควบคุมที่เป็นระบบและง่ายต่อการปฏิบัติงาน

สายการบังคับบัญชา (Scalar Chain) การวางสายงานจะทำให้เราเห็นอำนาจการบังคับบัญชาตลอดจนระดับชั้นของการบริหารงานอย่างชัดเจน เพื่อให้เกิดความสับสนไหลตลอดจนกระบวนการทำงานที่

เป็นระบบระเบียบ บริหารจัดการได้ง่าย แก้ไขปัญหาได้รวดเร็วตรงจุด ทั้งยังช่วยให้เกิดระเบียบในการสื่อสาร การส่งต่อข้อมูล รวมถึงการจัดการเนื้อหาของการสื่อสารให้เหมาะสมได้อีกด้วย

ความเป็นระเบียบเรียบร้อยและความพร้อมในการทำงาน (Order) ทุกอย่างหากอยู่ในความเป็นระเบียบเรียบร้อยก็จะทำให้การทำงานมีประสิทธิภาพ บรรลุผลตามเป้าหมายที่วางไว้ได้สะดวกและง่ายดายขึ้น บริหารจัดการได้อย่างไม่ติดขัด และดำเนินตามมาตรฐานได้อย่างราบรื่น ทุกคนควรเคารพระเบียบวินัยขององค์กรและปฏิบัติให้เกิดความเรียบร้อยเหมาะสม ความเป็นระเบียบเรียบร้อยนี้ยังสะท้อนถึงความรับผิดชอบอย่างรอบด้าน ไม่เฉพาะ เอาใจใส่ ตลอดจนใส่ใจรายละเอียดในการทำงานอีกด้วย ซึ่งนั่นจะทำให้ผลงานออกมาดี และส่งเสริมให้องค์กรประสบความสำเร็จ ความเป็นระเบียบเรียบร้อยนี้ยังหมายถึงเรื่องสถานที่ทำงาน สิ่งแวดล้อม ตลอดจนการจัดระเบียบทั้งองค์กร ให้มีความพร้อม สะอาด น่าทำงาน และอำนวยความสะดวกให้เหมาะสมด้วย

ความเสมอภาค (Equity) องค์กรควรให้ความสำคัญกับความเสมอภาค ในที่นี้หมายถึงความเสมอภาคในฐานะที่เป็นมนุษย์เฉกเช่นเดียวกันควรได้รับสิทธิและการปฏิบัติที่มีมนุษยธรรม ไม่กดขี่ ช่มแวง รังแก หรือทำร้ายให้เกิดความเสียหายใดๆ ควรมีความเอื้ออารีต่อกัน เห็นอกเห็นใจช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีความซื่อสัตย์ ยุติธรรม ไม่เอาเปรียบซึ่งกันและกัน

เสถียรภาพในการทำงาน (Stability of Tenure of Personnel) การทำงานที่มีเสถียรภาพจะทำให้พนักงานอุ่นใจในการทำงาน ไม่กังวล และเต็มที่กับการทำงาน หากองค์กรเอื้ออำนาจให้เกิดการย้ายงานที่ง่าย หรือองค์กรไม่มีมาตรฐานในการทำงานที่ชัดเจนที่มีผลทำให้พนักงานต้องออกจากงาน การเปลี่ยนแปลงรูปแบบนี้ย่อมส่งผลเสียต่อการทำงานได้เช่นกัน เมื่อพนักงานขาดเสถียรภาพในการทำงานก็ย่อมทำให้องค์กรไม่มีเสถียรภาพตามไปด้วย นอกจากจะทำให้การทำงานสะดุดไม่ราบรื่นแล้วยังลดความน่าเชื่อถือขององค์กรได้อีกต่างหาก สิ่งที่องค์กรควรบริหารจัดการก็คือทำให้พนักงานรู้สึกว่ามีความมั่นคงในการทำงาน เกิดความรู้สึกเป็นเจ้าของร่วมกัน และมีความสุขกับการทำงานรวมถึงให้ค่าตอบแทนที่เหมาะสม เพื่อลดอัตราการเข้าออกของพนักงานต่ำลง และสร้างเสถียรภาพให้เกิดขึ้นกับองค์กรได้

เสรีภาพในการนำเสนอสิ่งใหม่ (Initiative) พนักงานควรมีเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น และนำเสนอสิ่งใหม่ๆ ซึ่งจะก่อให้เกิดอุปนิสัยคิดริเริ่มอันเป็นพื้นฐานที่ดีของการทำงานไม่ว่าลักษณะใดหรือสายอาชีพใดก็ตาม ซึ่งนี่คือจุดแข็งขององค์กรได้เลยทีเดียว องค์กรควรส่งเสริมให้มีการแสดงออกเปิดโอกาสให้พนักงานได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ตลอดจนเสนอแนวคิดใหม่ ๆ รวมถึงเสนอแนะด้านการทำงาน ปัญหาที่พบ ตลอดจนแนวทางที่ควรแก้ไขปรับปรุง นั้นยังจะทำให้พนักงานได้เสนอแนวความคิดเห็นขององค์กรด้วย และการเปิดโอกาสให้พนักงานได้เสนอแนวความคิดใหม่ๆ อาจทำให้องค์กรได้วิธีการปฏิบัติงานใหม่ๆ ตลอดจนเป็นแนวทางให้การผลิตผลผลิตใหม่ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อองค์กรขึ้นได้เช่นกัน

ความเข้าใจและการไว้วางใจซึ่งกันและกัน (Esprit de Corps) หลักการบริหารข้อนี้ นำมาจาก หลักการการทหารของกองทัพฝรั่งเศสที่แปลความได้ว่า “สามัคคีคือพลัง” นั่นเอง องค์กรควรทำงานอย่าง สอดประสานกันด้วยดี เพื่อผลลัพธ์ขององค์กรที่ยอดเยี่ยมที่สุด พนักงานทุกคนต้องทำงานอย่างเป็นส่วน หนึ่งส่วนเดียวกัน และมีความเป็นทีม ร่วมแรงร่วมใจกันทำงาน ตลอดจนรับมือกับปัญหาที่เกิดขึ้น เพื่อให้ ก้าวไปสู่จุดที่ประสบความสำเร็จร่วมกัน

ประโยชน์ของทฤษฎี POCCC

อองรี ฟาโยล ได้คิดค้นทฤษฎี POCCC และกำหนดหลักการบริหารจัดการไว้เป็นบรรทัดฐานใน การปฏิบัติการซึ่งจะเป็นประโยชน์ฝ่ายบริหารตลอดจนผู้จัดการในการจัดการบริหารองค์กรเป็นอย่างมาก ในขณะเดียวกันหลักการนี้ก็สามารถปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมได้ตามลักษณะองค์กรอีกด้วย ทำให้การ บริหารจัดการเป็นระบบ ระเบียบ และปฏิบัติงานได้อย่างราบรื่น มีประสิทธิภาพ ส่งเสริมให้องค์กรมี ศักยภาพ และประกอบกิจการได้อย่างประสบความสำเร็จได้เป็นอย่างดี หลักการต่างๆ ของอองรี ฟาโยล ยังเป็นแกนยึดที่สำคัญที่ครอบคลุมรายละเอียดทุกกระบวนการและภาพรวมทั้งองค์กรเพราะส่งเสริม สนับสนุนให้ใส่ใจตั้งแต่เรื่องของการวางแผน, การปฏิบัติ, การให้อำนาจการจัดสรรกำลังคน, การสร้างความ ยุติธรรม, การส่งเสริมให้มีความคิดริเริ่ม, ไปจนกระทั่งการดูแลเรื่องอัตราจ้างที่เหมาะสม ซึ่งเป็นการบริหาร จัดการที่ครบองค์ ครบกระบวนการ และทุกคนทุกฝ่ายได้รับผลประโยชน์อย่างเท่าเทียมกันหมด สิ่งสำคัญ อีกอย่างของหลักการต่างๆ ของ อองรี ฟาโยล นั่นก็คือการไม่ได้มุ่งเน้นเฉพาะการบริหารจัดการทรัพยากร บุคคลเพียงอย่างเดียว แต่ยังมุ่งเน้นไปยังการบริหารจัดการทรัพยากรอื่นๆ ที่ไม่ใช่สิ่งมีชีวิตอีกด้วย ตลอดจนการบริหารจัดการสถานที่ และระบบระเบียบการทำงานให้เหมาะสม ซึ่งทำให้การบริหารจัดการ องค์กรรวมขององค์กรประสบความสำเร็จอย่างดียิ่งเยี่ยม

2.9 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

ณัฐภัทร หงษ์พงษ์ และจิรพงษ์ จันทรงาม (2560) ศึกษาเรื่อง ผลกระทบของทักษะทางวิชาชีพที่มี ต่อคุณภาพรายงานทางการเงินของผู้ทำบัญชีในเขตกรุงเทพมหานครและนนทบุรี การศึกษาครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลกระทบของทักษะทางวิชาชีพที่มีต่อคุณภาพรายงาน ทางการเงินของผู้ทำบัญชี ในเขตกรุงเทพมหานครและนนทบุรี ผู้วิจัยใช้ระเบียบวิธีการศึกษาวิจัยเชิง ปริมาณ โดยสถิติเชิงพรรณนา และการวิเคราะห์การถดถอยพหุ ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือใน การเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ทำบัญชี ในเขตกรุงเทพมหานครและนนทบุรีจำนวน 212 คน ผลการศึกษาพบว่า 1) ทักษะทางวิชาชีพในมิติด้าน ปัญญามีอิทธิพลทางบวกต่อคุณภาพของรายงาน ทางการเงิน 2) ทักษะทางวิชาชีพในมิติด้านความสัมพันธ์

ระหว่างบุคคลและการสื่อสารมีอิทธิพล ทางบวกต่อคุณภาพของรายงานทางการเงิน 3) ทักษะทางวิชาชีพ ในมิติด้านการจัดการบุคคลมีอิทธิพลทางบวกต่อคุณภาพของรายงานทางการเงิน และ 4) ทักษะทางวิชาชีพในมิติด้านการจัดการองค์กรมีอิทธิพลทางบวกต่อคุณภาพของรายงานทางการเงิน

ณัฐธิดา ลักคนลาวัฒน์และศิลาปะพร ศรีจันเพชร (2555) ศึกษาเรื่องความเห็นของผู้สอบบัญชี เกี่ยวกับผลกระทบจากการใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ ต่อการปฏิบัติงานสอบบัญชีและคุณภาพของรายงานทางการเงิน พบว่าผู้สอบบัญชีต้องใช้เวลาในการทำ ความเข้าใจมาตรฐานฯ ก่อนการปฏิบัติงานสอบบัญชีเพื่อเข้าใจในเนื้อหาของมาตรฐานฯ อย่างถ่องแท้และ จะมีต้นทุนในการฝึกอบรมให้กับพนักงานเพิ่มเติมเกี่ยวกับมาตรฐานฯ เพื่อช่วยให้สมาชิกที่จะร่วมทำงาน ในกลุ่มผู้ปฏิบัติงานตรวจสอบมีระดับความรู้ความสามารถที่เหมาะสมและสามารถปฏิบัติงานสอบบัญชีได้ อย่างมีประสิทธิภาพ ส่วนผลกระทบต่อคุณภาพการรายงานทางการเงิน พบว่า ผู้สอบบัญชีส่วนใหญ่เห็น ด้วยในระดับปานกลางว่างบการเงินที่จัดทำขึ้น

จันทร์นิภา ประหยัด (2556) ได้ศึกษา ผลกระทบของระบบการบันทึกบัญชีที่ดีที่มีต่อคุณภาพ รายงานทางการเงิน ของเทศบาลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า ความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับการ มีระบบการบันทึกบัญชีที่ดีโดยรวม ด้านการวิเคราะห์รายการค้า ด้านการบันทึกรายการในสมุดรายวัน ด้านการผ่านรายการไปยังบัญชีแยกประเภท ด้านการจัดทำงบทดลอง ด้านการบันทึกปรับปรุงรายการ ด้านการจัดทำงบทดลองหลังปรับปรุงรายการ ด้านการจัดทำงบการเงิน ด้านการบันทึกรายการปิดบัญชี และด้านการจัดทำงบทดลองหลังปิดบัญชี ไม่แตกต่างกัน ($p > 0.05$) เมื่อได้รับการบริหารบุคลากรที่ดี จากงานวิจัยที่ได้กล่าวข้างต้นทำให้ได้สมมติฐานการวิจัยดังนี้ ข้อสมมติฐานการวิจัยที่ H2 การจัดการ ทรัพยากรมนุษย์ส่งผลกระทบต่อเชิงบวกต่อคุณภาพรายงานทางการเงิน

พรพิศ จันทร์จตุรภัทร (2548) ได้ทำการศึกษา การกำกับดูแลกิจการและคุณภาพรายงานของ การเงินของธุรกิจ SMEs พบว่า ผู้ทำบัญชีมีความเห็นเกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจการ โดยมีความสัมพันธ์ ด้านความโปร่งใส ด้านความน่าเชื่อถือ และด้านความเป็นอิสระมีความสัมพันธ์และผลกระทบเชิงบวกกับ ด้านความเข้าใจได้ ด้านความเป็นอิสระ และด้านความ ยุติธรรมมีความสัมพันธ์และผลกระทบเชิงบวกกับ ด้านความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ ด้านความโปร่งใสมีความสัมพันธ์และ ผลกระทบเชิงบวกกับด้านความ เชื่อถือได้ ด้านความยุติธรรมและด้านความโปร่งใสมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับด้านการ เปรียบเทียบกันได้ จากงานวิจัยที่ได้กล่าวข้างต้นทำให้ได้สมมติฐานการวิจัยดังนี้ ข้อสมมติฐานการวิจัยที่ H3 การสนับสนุน ระบบการควบคุมภายในส่งผลกระทบต่อเชิงบวกต่อคุณภาพรายงานทางการเงิน

กัลย์ธีรา สุทธิญาณวิมล (2552) ได้ศึกษา ปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพงบการเงินของวิสาหกิจขนาด กลางและขนาดย่อม ในมุมมองของผู้สอบบัญชีรับอนุญาต ในเขตภาคเหนือ พบว่าส่วนใหญ่มีความเห็นต่อ

คุณภาพของรายงานทางการเงินของ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพด้านความเข้าใจได้ ได้แก่ ระดับความรู้ของผู้ประกอบการที่แตกต่างกันทำให้การทำความเข้าใจงบการเงินแตกต่างกัน คุณภาพด้านการตัดสินใจ ได้แก่ การนำระบบสารสนเทศมาช่วยในการปฏิบัติงานของทางด้านการบัญชีจะทำให้สะดวก รวดเร็ว คุณภาพด้านความเชื่อถือได้ ได้แก่ ผู้ประกอบการมีพฤติกรรมปิดบังข้อมูลที่สำคัญส่งผลให้ข้อมูลในงบการเงินขาดความน่าเชื่อถือ ข้อเสนอแนะการวิจัยที่ H5 พฤติกรรมของผู้บริหารในการสนับสนุนความถูกต้องของข้อมูลทางการเงิน ส่งผลกระทบบวก เชิงบวกต่อคุณภาพรายงานทางการเงิน

เอื้องฟ้า คุณแสง และสุรีย์โบษกรัญญ์ (2558) ทำการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพงบการเงินของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในมุมมองของผู้สอบรับอนุญาตในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ผลการศึกษาพบว่าคุณภาพของข้อมูลทางการเงิน 4 ด้าน ได้แก่ ความเข้าใจได้ ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ ความเชื่อถือได้ และการเปรียบเทียบกันได้ส่งผลกระทบต่อคุณภาพของงบการเงินรวมถึงการศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพงบการเงิน ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม 3 ด้าน คือ ด้านผู้จัดทำบัญชี ด้านมาตรฐานการบัญชี และ ด้านผู้ประกอบการล้วนส่งผลกระทบต่อคุณภาพงบการเงินของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมใน มุมมองของผู้สอบบัญชีรับอนุญาตในระดับมากที่สุด

มัทนชัย สุทธิพันธ์ และสุนิสา สุขสวัสดิ์ (2557) ทำการศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ความเข้าใจในมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสีย สาธารณะและคุณภาพในการปฏิบัติงานของนักบัญชีไทย จากการศึกษาพบว่านักบัญชีของไทยมีระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้มาตรฐานฉบับดังกล่าวและคุณภาพการปฏิบัติงานของนักบัญชีไทยอยู่ในระดับมากแต่ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้มาตรฐานฉบับดังกล่าวกับคุณภาพการปฏิบัติงานของนักบัญชีไทยจากการศึกษาพบว่า กิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะมีทั้งที่เลือกปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะและไม่เลือกปฏิบัติตาม โดยกลุ่มที่เลือกปฏิบัติตามส่วนใหญ่เป็นกิจการย่อย ของบริษัท มหาชนตามกฎหมายว่าด้วยบริษัท มหาชน กิจการที่กำลังเตรียมตัวจดทะเบียนเข้าตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และกิจการที่มีความพร้อมและมีความรู้ความสามารถในการนำมาตรฐานฉบับดังกล่าวมาปฏิบัติใช้

เพลินพิศ โพธิ์วัน และชินเชิง แก้วก่า (2564) การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการจัดการปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินธุรกิจและคุณภาพรายงาน ทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบนและตอนกลาง โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจำนวน 400 คน ด้วยแบบสอบถาม และทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยใช้ค่าสถิติร้อยละ

ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ การวิเคราะห์ความถดถอยแบบ พหุคูณ จากการศึกษาข้อมูลพบว่า โดยส่วนมากผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศหญิง อายุระหว่าง 41-50 ปี สถานภาพโสด วุฒิการศึกษาสูงสุดระดับปริญญาตรี ข้อมูลเกี่ยวกับธุรกิจ จำแนกตามประเภทของกิจการ ทำการค้าปลีกและค้าส่งมากที่สุด มีรูปแบบธุรกิจเป็นห้างหุ้นส่วนจำกัด มีทุนจดทะเบียนไม่เกิน 2,000,000 บาท และมีระยะเวลาการประกอบธุรกิจมากที่สุดอยู่ระหว่าง 1-3 ปี จากการทดสอบ สมมติฐาน พบว่า การจัดการปัญหาธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มีความสัมพันธ์ต่อคุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจ การจัดการปัญหาธุรกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อม มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับคุณภาพรายงานทางการเงิน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอย เท่ากับ 0.702 แสดงให้เห็นว่าการจัดการปัญหาธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มีความสัมพันธ์กับคุณภาพรายงานทางการเงินในเชิงบวกหรือมีทิศทางเดียวกันธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ให้ความสำคัญกับการจัดการปัญหาด้านเงินทุน เป็นอันดับหนึ่ง และด้านการส่งเสริมพัฒนาองค์กร ให้ความสำคัญเป็นอันดับสุดท้าย ซึ่งหากพิจารณาจากผลการศึกษาความสัมพันธ์จะเห็นได้ว่า การจัดการ ปัญหาด้านเงินทุน มีความสัมพันธ์ต่อคุณภาพรายงานทางการเงิน ดังนั้นหากกิจการต้องการให้รายงานทางการเงินมีคุณภาพดียิ่งขึ้น ควรเพิ่มความสำคัญให้กับการจัดการปัญหา ด้านเงินลงทุน รวมถึงด้านการจัดการ ด้านการส่งเสริมจากรัฐ และด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

สายฝน วิสัย (2558) ศึกษา คุณภาพข้อมูลทางบัญชีที่ส่งผลกระทบต่อ ประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา พบว่าคุณภาพข้อมูลทางบัญชีด้านการเปรียบเทียบกันได้ความเกี่ยวข้องกับการ ตัดสินใจและความเชื่อถือได้ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารในวิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อม ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา ซึ่งผลที่ได้จะเป็นข้อมูลที่สำคัญของคุณภาพข้อมูลทางการบัญชีและเพื่อส่งเสริมให้จัดทำรายงานต้องมีข้อมูลที่มีลักษณะเชิงคุณภาพ ตามที่กำหนดไว้ในแม่บทการบัญชีเพื่อช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการตัดสินใจให้แก่ผู้บริหารวิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อมนำไปสู่การบรรลุวัตถุประสงค์และก่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดแก่ องค์กรต่อไป

นฤนาถ ศราภัยวานิช (2556) ศึกษาเรื่องคุณภาพงบการเงินของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในประเทศไทย งบการเงินเป็นการนำเสนอข้อมูลทางการบัญชีที่สำคัญอย่างยิ่งต่อผู้ใช้ในการวางแผน ควบคุม และตัดสินใจ ปัญหาหลักของผู้ประกอบการ SMEs ในประเทศไทยส่วนใหญ่คือการไม่มีความรู้ และไม่เห็นถึงความสำคัญของข้อมูลในงบการเงิน ทำให้ผู้ประกอบการ SMEs ส่วนใหญ่จัดทำงบการเงิน เพียงเพื่อให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด และไม่ได้มีการใช้ประโยชน์จากงบการเงินที่ได้จัดทำนั้นแม้ว่าในปัจจุบันหน่วยงานที่ให้การสนับสนุนกิจการ SMEs ได้มีการส่งเสริมในการให้ความรู้เกี่ยวกับการจัดทำ

งบการเงิน โดยการจัดโครงการฝึกอบรมให้ความรู้แก่ผู้ประกอบการ SMEs ในรูปแบบต่าง ๆ แต่ยังคงพบว่าผู้ประกอบการ SMEs ยังไม่มีความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการจัดทำข้อมูลทางการเงินบัญชีและพบว่ายังขาดการกำกับดูแลจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างเข้มงวด รวมทั้งขาดการสนับสนุนอย่างจริงจังและต่อเนื่องในการพัฒนาความรู้ความเข้าใจ ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจึงควรหามาตรการที่จะส่งเสริม และกระตุ้นให้ผู้ประกอบการ SMEs มีการจัดทำงบการเงินที่มีคุณภาพ โดยมีการกำกับดูแลอย่างเข้มงวดในกรณีที่มีการจัดทำงบการเงินไม่มีคุณภาพ ควบคู่ไปกับการจัดตั้งหน่วยงานโดยเฉพาะที่ทำการดูแลและรับผิดชอบในการให้ความรู้แก่ผู้ประกอบการ SMEs

งานวิจัยต่างประเทศ

Neag, Masca and Păscan (2009) ศึกษา มุมมองที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับมาตรฐานการ รายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม ความคิดเห็น, การอภิปรายและการ พัฒนาในอนาคต พบว่า ในยุคโลกาภิวัตน์ความจริงที่ไม่สามารถโต้แย้งได้ที่มีความสำคัญต่อ อิทธิพลในสถานการณ์ทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม โดยรวม ข้อมูลทางการเงินบัญชีต้องสามารถช่วยในเรื่องของการตัดสินใจในการพัฒนามาตรฐานที่มีความเฉพาะเจาะจง สำหรับ ธุรกิจ SMEs มาตรฐานการบัญชีระดับโลก ต้องแสดงให้เห็นถึงการรายงานทางการเงินของธุรกิจ SMEs ที่มีคุณภาพและสามารถเปรียบเทียบกับงบการเงินระหว่าง SMEs ทั่วโลก และเป็นการช่วย ผู้ประกอบการในการเข้าถึงแหล่งเงินทุน IFRS for SMEs ต้องมีการพิจารณาในเรื่องของความ ซับซ้อนที่มากเกินไปสำหรับหน่วยงานขนาดเล็ก แต่หลายคนไม่ต้องการที่จะให้บังคับกับ หน่วยงานที่มีรูปแบบธุรกิจที่เรียบง่ายขอเบเขตที่จะให้ IFRS for SMEs สามารถนำมาใช้เพื่อการเสีย ภาษียังคงเป็นปัญหาที่ต้องมีการศึกษาต่อไป

Henny N. Tambingon, Winwin Yadiati and Cecilia Lelly Kewo (2018) ได้ทำการศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพรายงานทางการเงินของรัฐบาลท้องถิ่นในประเทศอินโดนีเซีย โดยได้ทำการศึกษากับหน่วยงานท้องถิ่นของรัฐบาลประเทศอินโดนีเซียจำนวน 66 หน่วยงาน พบว่า บทบาทของการตรวจสอบภายใน มีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อคุณภาพของระบบสารสนเทศทางการเงินบัญชี และคุณภาพของระบบสารสนเทศทางการเงินบัญชีมีผลกระทบต่อคุณภาพของการรายงานทางการเงิน

Ochung' Francis Onyulo (2017) ได้ศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพรายงานทางการเงินขององค์กรที่มีส่วนได้เสียสาธารณะในประเทศเคนยา โดยศึกษาถึงปัจจัยการประเมินการควบคุมภายใน ปัจจัยการปรับใช้มาตรฐานการบัญชีนานาชาติ และปัจจัยความมีตัวตนของคณะกรรมการตรวจสอบในองค์กร โดยการใช้แบบสอบถามในการวิจัยกับเจ้าหน้าที่ด้านบริหารใน 5 องค์กร ของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศเคนยา ผลการวิจัยพบว่าปัจจัยด้านการประเมิน

การควบคุมภายใน ความมีตัวตนของคณะกรรมการตรวจสอบ และปัจจัยการปรับใช้มาตรฐานการบัญชีนานาชาติ มีอิทธิพลต่อคุณภาพการรายงานทางการเงินขององค์กรที่มีส่วนได้เสียสาธารณะตามลำดับ และสามารถสรุปได้ว่าแบบจำลองปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพรายงานทางการเงินดังกล่าวมีความเหมาะสม เพื่อใช้ในการทำนายคุณภาพรายงานทางการเงิน อีกทั้งภาครัฐควรเสริมสร้างความเข้มแข็งให้การควบคุมภายในเพื่อยกระดับคุณภาพของการรายงานทางการเงิน

Nunuy Nur Afiah and Dien Noviany Rahmatika (2014) ได้ทำการศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพรายงานทางการเงินและผลกระทบต่อการกำกับดูแลกิจการที่ดีของรัฐบาล กรณีศึกษาในรัฐบาลท้องถิ่นของประเทศอินโดนีเซียโดยทำการศึกษาเกี่ยวกับหน่วยงานในพื้นที่จังหวัดชวากลางของประเทศอินโดนีเซียจำนวน 70 หน่วยงาน และใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย จากการวิจัยพบว่าสมรรถนะของเครื่องมือ หรือลักษณะพื้นฐานของบุคคลซึ่งเป็นสาเหตุที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพอันได้แก่ความรู้ประสบการณ์คุณภาพความเป็นผู้นำ และทักษะ และปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมภายใน อันได้แก่ สภาพแวดล้อมการควบคุม การประเมินความเสี่ยงกิจกรรมการควบคุม สารสนเทศและการสื่อสาร และการติดตามประเมินผล มีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อคุณภาพของการรายงานทางการเงิน ในด้านของความเกี่ยวข้อง ความเชื่อถือได้ ความเปรียบเทียบได้และความเข้าใจได้ นอกจากนี้คุณภาพของรายงานทางการเงินยังมีผลต่อการกำกับดูแลกิจการที่ดีของรัฐบาล ในด้านความโปร่งใส ความมีส่วนร่วม และด้านความรับผิดชอบด้วย

Vos. (2005 : 989 –999) ได้ศึกษาการพัฒนากลยุทธ์ของ SMEs ในประเทศเนเธอร์แลนด์พบว่าการนำเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาปรับใช้ในกระบวนการทำงานจะทำให้เกิดผลสำเร็จกับองค์กรปัญหาที่เกิดขึ้นกับ ธุรกิจ SMEs คือปัญหาด้านการขาดทักษะ ในการวางแผนกลยุทธ์ กลยุทธ์เน้นความสำคัญไปที่การใช้นวัตกรรมใหม่ ๆ โดยเฉพาะในการแข่งขันธุรกิจที่อยู่ภายใต้สภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาการแข่งขันกับธุรกิจต่าง ๆ อยู่ในสถานการณ์ที่ไม่สามารถควบคุมได้ธุรกิจที่ได้รับการสัมภาษณ์ต่างมองเห็นเหมือนกัน ว่าการวิเคราะห์ถือเป็นโอกาสหนึ่งในการเปิดมุมมองและมีความพอใจในระบบและแผนกลยุทธ์ และแนวคิดในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ คือ ผู้จัดการสร้างขึ้นมาได้ในสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกันนั้น คือ สภาพแวดล้อมของธุรกิจ SMEs เพื่อใช้กับธุรกิจแบบวันต่อวัน

Lapsley. (1979) ได้ศึกษา การใช้ข้อมูลทางการบัญชีของทีมผู้บริหาร เพื่อพิจารณาประสิทธิผลการตัดสินใจของทีมในช่วงขั้นของโครงสร้างองค์การสามระดับ พบว่า วิธีการมีส่วนร่วมช่วยกันแก้ปัญหาของผู้บริหารเป็นวิธีการแบบดั้งเดิมของการจัดการและการควบคุมการวัดตัวแปร การใช้ข้อมูลทางการเงินส่วนการรับรู้ในมุมมองของผู้ใช้ข้อมูลทางการบัญชี ประกอบด้วย ด้านความถูกต้อง และความเชื่อถือได้ซึ่งอยู่ในระดับสูง และความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจอยู่ในระดับสูงมาก ในภาพรวมเสนอแนะเพิ่มเติมว่า

การใช้ข้อมูลทางการบัญชีเป็นปัจจัยหลักในความสำเร็จตามแนวคิดใหม่ของความคิดส่วนใหญ่ของผู้บริหาร และควรเพิ่มขอบเขตของความเชื่อถือได้และการมีส่วนร่วม โดยปรับปรุงข้อจำกัดและรายละเอียดของความเป็นไปได้ในทางเลือกของการประเมินทุน

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาวิจัยเชิงสำรวจ เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในมุมมองของผู้บริหาร ในเขตภาคใต้ ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้กำหนดวิธีการดำเนินการวิจัยโดยมีรายละเอียดดังนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย
- 3.3 ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา
- 3.4 เครื่องมือและการพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.5 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.6 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้บริหารธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่อยู่เขตภาคใต้ของประเทศไทย เฉพาะที่จดทะเบียนเป็นบริษัท จำนวน 178,864 บริษัท ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างที่เหมาะสม โดยใช้สูตรของ Taro Yamane (1967) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และค่าความคลาดเคลื่อนที่ระดับร้อยละ 5 ผู้วิจัยได้ประมาณขนาดตัวอย่าง (Sample Size) จากการคำนวณดังนี้ (ศิริวรรณ เสรีรัตน์และคณะ, 2552)

$$\text{สูตร} \quad n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

เมื่อ N = จำนวนของประชากร

n = จำนวนของกลุ่มตัวอย่าง

e^2 = ความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่าง

$$\text{แทนค่า } n = \frac{178,864}{1 + 178,864 (0.05)^2}$$

$$n = 400 \text{ คน}$$

ดังนั้น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ มีเท่ากับ 400 คน

3.2 ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพรายงานทางการเงิน ของธุรกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม ในมุมมองของผู้บริหาร ในเขตภาคใต้ มีขั้นตอนและรายละเอียดในการศึกษาวิจัย แบ่งเป็น ขั้นตอน ดังนี้

ระบุประเด็นปัญหางานวิจัย โดยศึกษามุมมองและประเด็นในแง่มุมต่าง ๆ เพื่อเก็บข้อมูลให้ทราบ ถึงที่มาและความสำคัญของประเด็นปัญหาที่จะศึกษา

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง (Literature Review) จากการศึกษาวิจัยในอดีตทั้งในและต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพรายงานทางการเงิน ของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในมุมมองของผู้บริหาร ในเขตภาคใต้ เพื่อให้ทราบถึงแนวคิดและ ปัจจัยที่สำคัญ

2. ออกแบบเครื่องมือในการวิจัย (Questionnaire Design) โดยทำการพัฒนาแบบสอบถาม จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในอดีต ประเมินข้อคำถาม (IOC) โดยผู้เชี่ยวชาญ เพื่อนำมาจัดทำแบบสอบถาม ตรวจสอบความน่าเชื่อถือของแบบสอบถาม (Reliability) และนำไปทดสอบความเข้าใจในการตอบ แบบสอบถามกับกลุ่มทดสอบ (Pre-test) ก่อนจะนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลกับงานวิจัยต่อไป

3. รวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล (Collect and Analyze Research Data) การนำ แบบสอบถามไปเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่กำหนด แปรค่าและวิเคราะห์ผลที่ได้รับ

4. สรุปผลการวิจัย (Conclusion) นำผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้รับมาสรุปและอธิบายถึง ความสัมพันธ์ของตัวแปรที่ส่งผลต่อคุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในมุมมองของผู้บริหาร ในเขตภาคใต้

3.3 ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

ผู้วิจัยทำการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและ ขนาดย่อม ในมุมมองของผู้บริหาร ในเขตภาคใต้ โดยได้กำหนดลักษณะของตัวแปรที่จะใช้ในการศึกษา ดังนี้

ตัวแปรตาม (Dependent Variable) คือ คุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม ในมุมมองของผู้บริหาร ในเขตภาคใต้ โดยแบ่งเป็นด้าน ได้แก่ ด้านความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม ด้านความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ ด้านความเปรียบเทียบกันได้ ด้านความเชื่อถือได้ และด้านความทันต่อเวลา

ตัวแปรตาม (Independent Variable) คือ ปัจจัยส่งผลต่อคุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในมุมมองของผู้บริหาร ในเขตภาคใต้ ประกอบด้วย ด้านธุรกิจ ด้านความรู้ความสามารถในการทำงาน ด้านการสนับสนุนระบบการควบคุมภายใน ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

3.4 เครื่องมือและการพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถาม (Questionnaire) เกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพรายงานทางการเงินของ ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในมุมมองของผู้บริหาร ในเขตภาคใต้ การสร้างและการพัฒนาแบบสอบถาม ประกอบด้วยขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ ปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในมุมมองของผู้บริหาร เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2. สร้างแบบสอบถาม และนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัยเพื่อตรวจสอบความถูกต้องและขอคำแนะนำในการปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้อง และเหมาะสม สามารถแบ่งออกเป็น 5 ตอนได้แก่

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะเป็นการเลือกตอบ (Check - List) โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบได้เพียง 1 ข้อ แบบสอบถามส่วนนี้จะเป็นคำถามที่ใช้สำหรับรวบรวมข้อมูลพื้นฐาน หรือปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง มีจำนวน 4 ข้อ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงานด้านธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ลักษณะเป็นการเลือกตอบ (Check - List) โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบได้เพียง 1 ข้อ แบบสอบถามส่วนนี้จะเป็นคำถามที่ใช้สำหรับรวบรวมข้อมูลพื้นฐาน หรือปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง มีจำนวน 5 ข้อ ได้แก่ ประเภทของกิจการ ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จำนวนทุนจดทะเบียนของกิจการ ระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจ รายได้เฉลี่ยต่อปีของกิจการ และจำนวนพนักงานในธุรกิจ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพรายงานทางการเงิน ได้แก่ ปัจจัยทางธุรกิจ ความรู้ความสามารถในการทำงาน การสนับสนุนระบบการควบคุมภายใน ด้านเทคโนโลยี และด้านสภาพแวดล้อมทางกฎหมาย เป็นความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างลักษณะของแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Interval Rating Scale) ของลิเคิร์ต (Likert's Five Rating Scale) รายละเอียดดังนี้

ระดับความคิดเห็น	คะแนน
มีระดับความคิดเห็น เห็นด้วยมากที่สุด	5
มีระดับความคิดเห็น เห็นด้วยมาก	4
มีระดับความคิดเห็น เห็นด้วยปานกลาง	3
มีระดับความคิดเห็น เห็นด้วยน้อย	2
มีระดับความคิดเห็น เห็นด้วยน้อยที่สุด	1

ตอนที่ 4 แบบสอบถามการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในมุมมองของผู้บริหาร ได้แก่ ความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจความเปรียบเทียบกันได้ ความเชื่อถือได้ และความทันต่อเวลา เป็นความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างลักษณะของแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Interval Rating Scale) ของลิเคิร์ต (Likert's Five Rating Scale) รายละเอียดดังนี้

ระดับความคิดเห็น	คะแนน
มีระดับความคิดเห็น เห็นด้วยมากที่สุด	5
มีระดับความคิดเห็น เห็นด้วยมาก	4
มีระดับความคิดเห็น เห็นด้วยปานกลาง	3
มีระดับความคิดเห็น เห็นด้วยน้อย	2
มีระดับความคิดเห็น เห็นด้วยน้อยที่สุด	1

ตอนที่ 5 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม เป็นส่วนที่ให้ผู้ตอบแบบสอบถามสามารถเขียนข้อเสนอแนะเพิ่มเติม เพื่อให้ข้อมูลนอกเหนือจากแบบสอบถามที่จัดทำขึ้น เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงคุณภาพที่เป็นประโยชน์ เพื่อให้การศึกษาครั้งนี้ได้รับรู้ถึงประเด็นเกี่ยวกับเรื่องที่ศึกษามากที่สุด

ผู้วิจัยใช้วิธีการแสดงระดับของคะแนนเฉลี่ย (Mean) พิจารณาจากค่าคะแนนของคำตอบแล้วนำมาแบ่งเป็นอันตรภาคชั้นของคะแนน กำหนดเป็นคะแนนเฉลี่ยและใช้สูตร เพื่อกำหนดความสำคัญ (ศิริวรรณ เสรีรัตน์ 2548) ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{พิสัย} &= \frac{(\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด})}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{(5 - 1)}{5} \\ &= 0.8 \end{aligned}$$

ดังนั้น การอภิปรายผลการวิจัยของลักษณะแบบสอบถามที่ใช้ระดับในการวัดข้อมูลประเภทอันตรภาคชั้น (Interval Scale) การแปลความหมายค่าเฉลี่ยใช้เกณฑ์การแปลความหมายค่าคะแนนแบ่งออกเป็น 5 ระดับดังนี้

ค่าเฉลี่ยคะแนน 4.21-5.00	อยู่ในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ยคะแนน 3.41-4.20	อยู่ในระดับมาก
ค่าเฉลี่ยคะแนน 2.61-3.40	อยู่ในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ยคะแนน 1.81-2.60	อยู่ในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ยคะแนน 1.00-1.80	อยู่ในระดับน้อยที่สุด

3. การตรวจสอบเครื่องมือ แบ่งเป็น 2 ส่วน ได้แก่การตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และการตรวจสอบความเที่ยง (Reliability) โดยสามารถอธิบายได้ดังนี้

การตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) หมายถึง เนื้อหาหรือข้อความที่สามารถวัดได้ตามวัตถุประสงค์ที่ตรงตามเรื่องที่เกี่ยวข้องหรือนัยสำคัญตามนิยามความหมายของตัวแปร (สุบิน ยุระรัช, 2559) ที่กล่าวไว้ในการศึกษาครั้งนี้ต้องสามารถวัดได้ตามตัวแปรที่ได้ศึกษาและถูกกำหนดไว้ จึงมีการดำเนินการผู้ศึกษาได้ขอความอนุเคราะห์จากผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญทางด้านบัญชีและภาษี 3 ท่าน ที่มีความรู้ความสามารถที่เหมาะสมกับกรอบแนวคิดในการศึกษาเพื่อพิจารณาประเด็นคำถามในแต่ละหัวข้อให้ครบถ้วน เหมาะสม ในเรื่องของนิยามคำศัพท์ โครงสร้างการสร้างคำถามและแบบร่างแบบสอบถาม และนำมาตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือโดยใช้การประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถามเป็นการหาค่าสัมประสิทธิ์ ความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) โดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญพิจารณาลงความเห็น 3 ระดับ ดังนี้

ให้คะแนน +1 ถ้าแน่ใจว่าข้อคำถามนั้น สอดคล้องกับนิยามของตัวแปรที่กำหนด
 ให้คะแนน 0 ถ้าไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้น สอดคล้องกับนิยามของตัวแปรที่กำหนด
 ให้คะแนน -1 ถ้าแน่ใจว่าข้อคำถามนั้น ไม่สอดคล้องกับนิยามของตัวแปรที่กำหนด
 งานวิจัยนี้ได้รับความอนุเคราะห์จากผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่านในการพิจารณาความสอดคล้องของ
 แบบสอบถาม ได้แก่

1. ดร.นิพัทธ์ โพธิ์วิจิตร ผู้อำนวยการหลักสูตรบัญชีมหาบัณฑิต คณะพาณิชยศาสตร์และการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตตรัง
2. คุณมนัสนันท์ กิตต์เจริญภาคิน เจ้าของกิจการ ในนามบุคคลธรรมดา
3. คุณฐาปกรณ์ เจียรนนท์พิสุทธ์ Group accounting Manager Boat Lagoon บริษัท
 เปรมกิจ การบัญชีและภาษี จำกัด (สำนักงานบัญชีอย่างง่าย สาขาภูเก็ต)

การหาค่าดัชนีความสอดคล้องของคะแนนที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญ คำนวณจากสูตรดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

โดยที่ $\sum R$ = ผลรวมของคะแนนในแต่ละข้อคำถาม
 N = จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

ความหมายของค่า IOC มีค่าอยู่ระหว่าง -1 ถึง +1 โดยสามารถวัดได้จากเกณฑ์การหาค่า
 ความสอดคล้อง ดังนี้ (สุบิน ยุระรัช, 2559)

1. ผลลัพธ์ที่มีค่า IOC ระหว่าง 0.50 - 1.00 มีค่าความตรงผ่านเกณฑ์ที่กำหนดสามารถ
 นำไปใช้ในการทดสอบก่อนการใช้งานได้
2. ผลลัพธ์ที่มีค่า IOC น้อยกว่า 0.50 ค่าความตรงไม่ผ่านเกณฑ์ต้องปรับปรุงแก้ไข
 หรือตัดทิ้ง

การตรวจสอบความเที่ยง (Reliability) ของแบบสอบถาม เมื่อได้แก้ไขและปรับปรุงแบบสอบถาม
 ตามคำแนะนำจากผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญจนผ่านเกณฑ์แล้ว นำแบบสอบถามไปทำการทดสอบ
 (Try out) กับกลุ่มตัวอย่างที่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างของการวิจัยนี้จำนวน 30 คน หลังจาก
 รวบรวมแบบสอบถามครบแล้ว จึงทำการทดสอบความเชื่อมั่นด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์
 แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha) ซึ่งเป็นวิธีที่นิยมใช้วัดค่าความเที่ยงที่กว้างขวางมากที่สุดวิธี
 หนึ่ง ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์ แอลฟาฯ ควรมีค่าในระดับ 0.7 ขึ้นไป

และค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (Corrected Item Total Correlation) ควรมีค่าตั้งแต่ 0.3 (Hair, Black, Babin, Anderson, & Tatham, 2006)

3.5 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อนำมาวิเคราะห์ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนและวิธีการ ดังต่อไปนี้

1. ทำหนังสือขออนุญาตแจกแบบสอบถามจากคณบดีคณะบัญชี มหาวิทยาลัยศรีปทุม
2. ทำหนังสือขอความอนุเคราะห์จากสำนักงานสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม ในการแจกแบบสอบถาม เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้บริหารตามที่ได้กำหนดกลุ่มตัวอย่าง ในการวิจัยไว้ โดยใช้แบบสอบถามออนไลน์ (Google Form)
3. แจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่าง
4. เก็บรวบรวมแบบสอบถามที่ได้กลับมาจากผู้ตอบแบบสอบถาม ตรวจสอบจำนวนแบบสอบถาม ที่สมบูรณ์ครบถ้วน
5. นำข้อมูลในแบบสอบถามที่สมบูรณ์ครบถ้วนไปทำการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

3.6 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล 2 ส่วนดังนี้

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ประกอบด้วย การแจกแจงความถี่ (Frequency Distribution) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Average) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
2. สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ประกอบด้วย การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient Analysis) เพื่ออธิบายความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นกับตัวแปรตาม การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) เพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัย

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษา เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพรายงานทางการเงิน ของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในมุมมองของผู้บริหาร ในเขตภาคใต้ ผู้วิจัยได้ทำการรวบรวมข้อมูล ตั้งแต่เดือนมิถุนายน ถึงเดือนกรกฎาคม 2565 โดยใช้แบบสอบถามแจกให้กับกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 400 ชุด และดำเนินการประมวลผลข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ คือ SPSS โดยผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลและเสนอผลการวิเคราะห์ ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้สถิติเชิงพรรณนาในการวิเคราะห์ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงานด้านธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยใช้สถิติเชิงพรรณนาในการวิเคราะห์ ได้แก่ ประเภทของกิจการ ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จำนวนทุนจดทะเบียนของกิจการ ระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจของกิจการ รายได้เฉลี่ยต่อปีของกิจการ และจำนวนพนักงานในธุรกิจของ

ตอนที่ 3 และ 4 การวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในมุมมองของผู้บริหาร ในเขตภาคใต้ โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตอนที่ 5 การทดสอบสมมติฐาน เกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในมุมมองของผู้บริหาร ในเขตภาคใต้ สถิติอนุมานที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ t-test F-test และการวิเคราะห์การถดถอยหาคู่ (Multiple Regression Analysis)

ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ ดังนี้

t	แทน	สถิติพิจารณาความมีนัยสำคัญจากการแจกแจงแบบ t-Distribution
F	แทน	สถิติพิจารณาความมีนัยสำคัญจากการแจกแจงแบบ F- Distribution
R ²	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ

Sig แทน ระดับนัยสำคัญทางสถิติ
* แทน ค่านัยสำคัญทางสถิติ

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การสรุปข้อมูลส่วนบุคคล

การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่การวิเคราะห์โดยการหาค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) เพื่ออธิบายถึงลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จากกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาจำนวน 400 ราย มีรายละเอียดของข้อมูลทั่วไป ซึ่งประกอบไปด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงานด้านธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม นำเสนอในรูปแบบตารางที่ 4.1 – 4.4 ดังนี้

ตารางที่ 4.1 แสดงผลการวิจัยข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามด้านเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	136	34.00
หญิง	264	66.00
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.1 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง โดยมีจำนวน 264 คน คิดเป็นร้อยละ 66.00 มากกว่าเพศชาย ซึ่งมีจำนวน 136 คน คิดเป็นร้อยละ 34.00

ตารางที่ 4.2 แสดงผลการวิจัยข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามด้านอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 30 ปี	74	18.50
30 – 39 ปี	136	34.00
40 – 49 ปี	129	32.25
50 ปี ขึ้นไป	61	15.25
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.2 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อายุระหว่าง 30 - 39 ปี มีจำนวน 136 คน คิดเป็นร้อยละ 34.00 รองมาคือ อายุ 40 - 49 ปี มีจำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 32.25 และอายุ 50 ปี ขึ้นไป มีจำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 15.25 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีน้อยที่สุดคืออายุน้อยกว่า 30 ปี มีจำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 18.50

ตารางที่ 4.3 แสดงผลการวิจัยข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามด้านระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่าปริญญาตรี	70	17.50
ปริญญาตรี	244	61.00
ปริญญาโท	83	20.75
ปริญญาเอก	3	0.75
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.3 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีจำนวน 244 คน คิดเป็นร้อยละ 61.00 รองมาคือปริญญาโท มีจำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 20.75 และระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีมีจำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 17.50 ส่วนกลุ่มตัวอย่างน้อยที่สุดคือการศึกษาระดับปริญญาเอก มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.80

ตารางที่ 4.4 แสดงผลการวิจัยข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามด้านประสบการณ์ในการทำงานด้านธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ประสบการณ์	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 5 ปี	94	23.50
5 - 10 ปี	201	50.25
11 - 15 ปี	74	18.50
มากกว่า 15 ปี ขึ้นไป	31	7.75
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.4 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการทำงานด้านธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม 5 – 10 ปี มีจำนวน 201 คน คิดเป็นร้อยละ 50.25 รองมาน้อยกว่า 5 ปี มีจำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 23.50 และ 11 - 15 ปี มีจำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 18.50 ส่วนกลุ่มตัวอย่างน้อยที่สุดคือมีประสบการณ์ในการทำงานด้านธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมากกว่า 15 ปีขึ้นไปมีจำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 7.75

ตอนที่ 2 การสรุปข้อมูลทั่วไปของกิจการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกิจการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของผู้ตอบแบบสอบถามใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่การวิเคราะห์โดยการหาค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) เพื่ออธิบายถึงลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งประกอบไปด้วย ประเภทของกิจการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จำนวนทุนจดทะเบียนของกิจการ ระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจของกิจการ รายได้เฉลี่ยต่อปีของกิจการ และ จำนวนพนักงานในธุรกิจ นำเสนอในรูปแบบตารางที่ 4.5 – 4.9 ดังนี้

ตารางที่ 4.5 แสดงผลการวิจัยของกิจการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านประเภทของกิจการ

ประเภทของกิจการ	จำนวน	ร้อยละ
ภาคการค้าส่ง		
การค้าส่งสินค้าเกษตร	13	3.25
การค้าส่งสินค้าอุปโภคบริโภค	33	8.25
การค้าส่งวัสดุก่อสร้าง	18	4.50
ภาคการค้าปลีก		
การค้าปลีกสินค้าอุปโภคบริโภค	152	38.00
สถานีบริการน้ำมัน	12	3.00
การจำหน่ายรถยนต์/รถจักรยานยนต์	16	4.00
ภาคบริการ		
การก่อสร้าง	10	2.50
อสังหาริมทรัพย์	18	4.50
บริการด้านสุขภาพ/ความงาม	42	10.50

ตารางที่ 4.5 แสดงผลการวิจัยของกิจการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านประเภทของกิจการ (ต่อ)

ประเภทของกิจการ	จำนวน	ร้อยละ
ทัวร์/การท่องเที่ยว	10	2.50
โรงแรม/เกสต์เฮาส์/บังกะโล	15	3.75
ร้านอาหารภัตตาคาร	17	4.25
บริการขนส่งสินค้า	3	0.75
บริการขนส่งมวลชน	2	0.50
ภาคการผลิต		
อุตสาหกรรมแฟชั่นสิ่งทอ/ เครื่องนุ่งห่ม/ผลิตภัณฑ์หนัง/อัญ มณีและเครื่องประดับ	12	3.00
ทัวร์/การท่องเที่ยว	10	2.50
โรงแรม/เกสต์เฮาส์/บังกะโล	15	3.75
ร้านอาหารภัตตาคาร	17	4.25
อุตสาหกรรมอาหารและยา น้ำตาล/สมุนไพร	5	1.25
อุตสาหกรรมพลังงานพลังงาน ทดแทนโรงไฟฟ้าก๊าซปิโตรเลียม	3	0.75
อุตสาหกรรมการพิมพ์/กระดาษ บรรจุภัณฑ์กระดาษ	2	0.50
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.5 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ประกอบกิจการประเภทค้าปลีก การค้าปลีกสินค้าอุปโภคบริโภค มีจำนวน 152 คน คิดเป็นร้อยละ 38.00 รองลงมาคือภาคบริการ กิจการบริการด้านสุขภาพ/ความงาม มีจำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 10.50 รองลงมาคือภาคการค้าส่ง กิจการการค้าส่งสินค้าอุปโภคบริโภค มีจำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 8.25 รองลงมาคือการค้าส่งวัสดุก่อสร้าง และภาคบริการกิจการอสังหาริมทรัพย์ มีจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 4.50 รองลงมาคือธุรกิจภาคบริการกิจการร้านอาหารภัตตาคาร มีจำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 4.25 รองลงมา

คือการจำหน่ายรถยนต์/รถจักรยานยนต์ มีจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 4.00 รองลงมาคือ โรงแรม/เกสต์เฮาส์/บังกะโล มีจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 3.75 รองลงมาคือการค้าส่งสินค้าเกษตร มีจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 3.25 รองลงมาคือสถานบริการน้ำมัน และอุตสาหกรรมแฟชั่นสิ่งทอ/เครื่องนุ่งห่ม/ผลิตภัณฑ์หนัง/อัญมณีและเครื่องประดับ มีจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.00 รองลงมาคือการก่อสร้างและทัวร์/การท่องเที่ยว มีจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 2.50 รองลงมาคืออุตสาหกรรมยานยนต์และเครื่องจักรกล/ผลิตยานยนต์/ผลิตชิ้นส่วนอะไหล่ยานยนต์/จักรยานยนต์ มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 1.75 รองลงมาคือ อุตสาหกรรมก่อสร้างเหล็ก/ปูนซีเมนต์/หลังคา/แกรนิตหินอ่อนแก้วและกระจก/กระเบื้อง/สุขภัณฑ์/โรงเลื่อยโรงอบไม้/เฟอร์นิเจอร์ อุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์/ซอฟต์แวร์/คอมพิวเตอร์และ อุตสาหกรรมอาหารและยา น้ำตาล/สมุนไพร มีจำนวนอย่างละ 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.25 และประเภท บริการขนส่งสินค้า และอุตสาหกรรมพลังงานพลังงานทดแทนโรงไฟฟ้าก๊าซปิโตรเลียม มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.75 ส่วนกลุ่มตัวอย่างน้อยที่สุดคือบริการขนส่งมวลชน และ อุตสาหกรรมการพิมพ์/กระดาษบรรจุภัณฑ์กระดาษ มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.50

ตารางที่ 4.6 แสดงผลการวิจัยข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามด้านจำนวนทุนจดทะเบียนของกิจการ

ทุนจดทะเบียน	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 1 ล้านบาท	46	11.50
1 - 20 ล้านบาท	326	81.50
21 - 40 ล้านบาท	18	4.50
มากกว่า 40 ล้านบาท	10	2.50
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.6 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีจำนวนทุนจดทะเบียนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม 1 - 20 ล้านบาท มีจำนวน 326 คน คิดเป็นร้อยละ 81.50 รองลงมาคือต่ำกว่า 1 ล้านบาท มีจำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 11.50 และ 21 - 40 ล้านบาท มีจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 4.50 ส่วนกลุ่มตัวอย่างน้อยที่สุดคือมีจำนวนทุนจดทะเบียนมากกว่า 40 ล้านบาท มีจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 2.50

ตารางที่ 4.7 แสดงผลการวิจัยข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามด้านระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจ

ระยะเวลา	จำนวน	ร้อยละ
1 - 10 ปี	366	91.50
11 - 20 ปี	28	7.00
21 - 30 ปี	3	0.75
มากกว่า 30 ปี	3	0.75
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.7 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจของกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม 1 - 10 ปี มีจำนวน 366 คน คิดเป็นร้อยละ 91.50 รองมาคือ 11 - 20 ปี มีจำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 7.00 ส่วนกลุ่มตัวอย่างน้อยที่สุดคือมี 21 - 30 ปี และ มากกว่า 30 ปี มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.75

ตารางที่ 4.8 แสดงผลการวิจัยข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามด้านรายได้เฉลี่ยต่อปีของกิจการ

รายได้เฉลี่ยต่อปี	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 1 ล้านบาท	115	28.70
1 - 50 ล้านบาท	268	67.00
51 - 100 ล้านบาท	13	3.30
มากกว่า 100 ล้านบาท	4	1.00
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.8 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อปีของกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม 1 - 50 ล้านบาท มีจำนวน 268 คน คิดเป็นร้อยละ 67.00 รองมาคือต่ำกว่า 1 ล้านบาท มีจำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 28.70 และรายได้เฉลี่ยต่อปีของกิจการ 51 - 100 ล้านบาทมีจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 3.30 ส่วนกลุ่มตัวอย่างน้อยที่สุดคือมากกว่า 100 ล้านบาท มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.00

ตารางที่ 4.9 แสดงผลการวิจัยข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามด้านจำนวนพนักงานในกิจการ

รายได้เฉลี่ยต่อปี	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 15 คน	266	66.50
16 – 30 คน	67	16.75
31 – 50 คน	31	7.75
มากกว่า 50 คน	36	9.00
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.9 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีจำนวนพนักงานในกิจการ น้อยกว่า 15 คน มีจำนวน 266 คน คิดเป็นร้อยละ 66.50 รองมาคือ 16 – 30 คน มีจำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 16.75 และมากกว่า 50 คน มีจำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 9.00 ส่วนกลุ่มตัวอย่างน้อยที่สุดคือ 31 – 50 คน มีจำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 7.75

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพรายงานทางการเงิน ของธุรกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อม ในมุมมองของผู้บริหาร ในเขตภาคใต้

ตารางที่ 4.10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับปัจจัยด้านธุรกิจ

ปัจจัยด้าน ธุรกิจ	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
มีการเผยแพร่การรายงานทางการเงินของธุรกิจ อย่างถูกต้อง และโปร่งใส	4.40	0.576	ปานกลาง
องค์กรเข้าใจถึงความซับซ้อนของรายการในงบ การเงิน เช่น สินค้าคงคลัง การลงทุนทางการเงิน เป็นต้น	4.53	0.557	มากที่สุด
มีขั้นตอนการตรวจสอบคุณภาพของมาตรฐาน รายงานทางการเงินที่น่าเชื่อถือ	4.53	0.652	มากที่สุด
รวม	4.49	0.595	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.10 พบว่า ปัจจัยด้านธุรกิจ โดยรวมมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.49$, S.D. = 0.595) ซึ่งเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าองค์กรเข้าใจถึงความซับซ้อนของรายการในงบการเงิน เช่น สิ้นค้าคงคลัง การลงทุนทางการเงิน เป็นต้น โดยมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.53$, S.D. = 0.557) และมีขั้นตอนการตรวจสอบคุณภาพของมาตรฐานรายงานทางการเงินที่น่าเชื่อถือมีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.53$, S.D. = 0.652) ส่วนข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ มีการเผยแพร่การรายงานทางการเงินของธุรกิจอย่างถูกต้อง และโปร่งใส ($\bar{X} = 4.40$, S.D. = 0.576)

ตารางที่ 4.11 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับปัจจัยด้านความรู้ความสามารถในการทำงาน

ความรู้ความสามารถในการทำงาน	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
มีความรู้พื้นฐานในด้านการบัญชีการตรวจสอบการเงินและภาษี	4.25	0.594	มากที่สุด
มีการวางแผนในการดำเนินงานเป็นขั้นตอนที่ชัดเจนในทุกกระบวนการ	4.58	0.667	มากที่สุด
สามารถแก้ไขปัญหาด้านการเงินของธุรกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.46	0.628	มากที่สุด
รวม	4.43	0.630	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.11 พบว่า ปัจจัยด้านความรู้ความสามารถในการทำงานโดยรวมมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.43$, S.D. = 0.630) ซึ่งเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ามีการวางแผนในการดำเนินงานเป็นขั้นตอนที่ชัดเจนในทุกกระบวนการ โดยมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.58$, S.D. = 0.667) รองลงมาคือสามารถแก้ไขปัญหาด้านการเงินของธุรกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.46$, S.D. = 0.628) ส่วนข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ มีมีความรู้พื้นฐานในด้านการบัญชีการตรวจสอบการเงินและภาษี ($\bar{X} = 4.25$, S.D. = 0.594)

ตารางที่ 4.12 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับปัจจัยด้านการสนับสนุนระบบการควบคุมภายใน

การสนับสนุนระบบการควบคุมภายใน	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
มีกระบวนการจัดการความเสี่ยงอย่างเป็นระบบ	4.45	0.670	มากที่สุด
มีการกำกับดูแล ควบคุมการดำเนินงานของธุรกิจที่ชัดเจนในทุกกระบวนการ	4.49	0.617	มากที่สุด
มีหน่วยงานกำกับดูแลด้านคุณภาพการตรวจสอบบัญชีโดยรวม	4.43	0.708	มากที่สุด
รวม	4.46	0.665	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.12 พบว่า ปัจจัยด้านการสนับสนุนระบบการควบคุมภายในโดยรวมมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.46$, S.D. = 0.665) ซึ่งเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ามีการกำกับดูแล ควบคุมการดำเนินงานของธุรกิจที่ชัดเจนในทุกกระบวนการ โดยมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.49$, S.D. = 0.617) รองลงมาคือมีกระบวนการจัดการความเสี่ยงอย่างเป็นระบบ มีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.45$, S.D. = .670) ส่วนข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ มีหน่วยงานกำกับดูแลด้านคุณภาพการตรวจสอบบัญชีโดยรวม ($\bar{X} = 4.43$, S.D. = 0.708)

ตารางที่ 4.13 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับปัจจัยด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

เทคโนโลยีสารสนเทศ	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ระบบสารสนเทศทางการบัญชีช่วยให้ผู้บริหารสามารถนำข้อมูลไปใช้ในการวิเคราะห์เพื่อการตัดสินใจด้านการวางแผนและการบริหารได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.42	0.612	มากที่สุด
โปรแกรมสำเร็จรูปทางการบัญชีสามารถช่วยพนักงานบัญชีในการทำงาน และเชื่อมโยงกับระบบต่าง ๆ ได้	4.49	0.597	มากที่สุด
มีระบบสารสนเทศทางการบัญชีช่วยลดขั้นตอนและลดเวลาในการปฏิบัติงาน เป็นการควบคุมและการรักษาความปลอดภัยของข้อมูล	4.41	0.654	มากที่สุด
รวม	4.44	0.621	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.13 พบว่า ปัจจัยด้านเทคโนโลยีสารสนเทศโดยรวมมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.44$, S.D. = 0.621) ซึ่งเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าโปรแกรมสำเร็จรูปทางการบัญชีสามารถช่วยพนักงานบัญชีในการทำงาน และเชื่อมโยงกับระบบต่าง ๆ ได้โดยมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.49$, S.D. = 0.597) รองลงมาคือระบบสารสนเทศทางการบัญชีช่วยให้ผู้บริหารสามารถนำข้อมูลไปใช้ในการวิเคราะห์เพื่อการตัดสินใจด้านการวางแผนและการบริหารได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.42$, S.D. = 0.612) ส่วนข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ มีระบบสารสนเทศทางการบัญชีช่วยลดขั้นตอนและลดเวลาในการปฏิบัติงาน เป็นการควบคุมและการรักษาความปลอดภัยของข้อมูล ($\bar{X} = 4.41$, S.D. = 0.654)

ตารางที่ 4.14 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางกฎหมาย

สภาพแวดล้อมทางกฎหมาย	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
มีการกำหนดบทลงโทษและความรับผิดชอบเกี่ยวกับผู้มีส่วนได้เสียเกี่ยวกับรายงานทางการเงินไว้ชัดเจน	4.49	0.645	มากที่สุด
กฎหมายด้านการเงินและมาตรฐานระบบการตรวจสอบคุณภาพทางการเงินมีความสอดคล้องกัน	4.82	4.329	มากที่สุด
การรายงานคุณภาพทางการเงินมีมาตรฐานและระบบการตรวจสอบที่สมบูรณ์แบบ	4.50	0.664	มากที่สุด
รวม	4.60	1.879	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.14 พบว่า ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางกฎหมายโดยรวมมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = 1.879) ซึ่งเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ากฎหมายด้านการเงินและมาตรฐานระบบการตรวจสอบคุณภาพทางการเงินมีความสอดคล้องกัน โดยมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.82$, S.D. = 4.329) รองลงมาคือการรายงานคุณภาพทางการเงินมีมาตรฐานและระบบการตรวจสอบที่สมบูรณ์แบบ มีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.50$, S.D. = 0.664) ส่วนข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ มีการกำหนดบทลงโทษและความรับผิดชอบเกี่ยวกับผู้มีส่วนได้เสียเกี่ยวกับรายงานทางการเงินไว้ชัดเจน ($\bar{X} = 4.49$, S.D. = 0.645)

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับคุณภาพรายงานทางการเงิน ของธุรกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมในมุมมองของผู้บริหาร ในเขตภาคใต้

ตารางที่ 4.15 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับคุณภาพรายงานทางการเงิน ของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในมุมมองของผู้บริหาร ในเขตภาคใต้ด้านความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม

ความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ข้อมูลของรายงานทางการเงินมีความครบถ้วน เป็นกลาง	4.46	0.649	มากที่สุด
ข้อมูลของรายงานทางการเงินปราศจากข้อผิดพลาด	4.47	0.663	มากที่สุด
ผู้ใช้รายงานทางการเงินสามารถเชื่อข้อมูลทางการเงินเหล่านั้น เป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม	4.39	0.655	มากที่สุด
รวม	4.46	0.649	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.15 พบว่า จากตารางที่ 4.19 พบว่า คุณภาพรายงานทางการเงิน ของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในมุมมองของผู้บริหาร ในเขตภาคใต้ ด้านความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมโดยรวมมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.46$, S.D. = 0.649) ซึ่งเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อมูลของรายงานทางการเงินปราศจากข้อผิดพลาด โดยมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.47$, S.D. = 0.663) รองลงมาคือข้อมูลของรายงานทางการเงินมีความครบถ้วน เป็นกลางมีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.46$, S.D. = 0.649) ส่วนข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุดผู้ใช้รายงานทางการเงินสามารถเชื่อข้อมูลทางการเงินเหล่านั้นเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม ($\bar{X} = 4.39$, S.D. = 0.655)

ตารางที่ 4.16 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับคุณภาพรายงานทางการเงิน ของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในมุมมองของผู้บริหาร ในเขตภาคใต้ด้านความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ

ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ข้อมูลรายงานทางการเงินมีประโยชน์เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเชิงเศรษฐกิจ	4.60	0.563	มากที่สุด
ข้อมูลรายงานทางการเงินสามารถช่วยให้ผู้ใช้งบการเงินคาดคะเนถึงผลการดำเนินงานในอนาคตของกิจการได้ เช่น มูลค่าหนี้สินที่อาจเกิดขึ้นในภายหน้า	4.54	0.599	มากที่สุด
ข้อมูลรายงานทางการเงินทำให้ทราบฐานะการเงินและผลการดำเนินงานที่ผ่านมาซึ่งสามารถนำไปใช้ในการวางแผนและปรับปรุงแก้ไขในอนาคต	4.52	0.629	มากที่สุด
รวม	4.58	0.597	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.16 พบว่า จากตารางที่ 4.19 พบว่า คุณภาพรายงานทางการเงิน ของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในมุมมองของผู้บริหาร ในเขตภาคใต้ ด้านความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจโดยรวมมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.58$, S.D. = 0.597) ซึ่งเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อมูลรายงานทางการเงินมีประโยชน์เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเชิงเศรษฐกิจ โดยมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.563) รองลงมาคือข้อมูลรายงานทางการเงินสามารถช่วยให้ผู้ใช้งบการเงินคาดคะเนถึงผลการดำเนินงานในอนาคตของกิจการได้ เช่น มูลค่าหนี้สินที่อาจเกิดขึ้นในภายหน้ามีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.54$, S.D. = 0.599) ส่วนข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุดคือข้อมูลรายงานทางการเงินทำให้ทราบฐานะการเงินและผลการดำเนินงานที่ผ่านมาซึ่งสามารถนำไปใช้ในการวางแผนและปรับปรุงแก้ไขในอนาคต ($\bar{X} = .52$, S.D. = 0.629)

ตารางที่ 4.17 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับคุณภาพรายงานทางการเงิน ของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในมุมมองของผู้บริหาร ในเขตภาคใต้ด้านความเปรียบเทียบกันได้

ความเปรียบเทียบกันได้	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ข้อมูลรายงานทางการเงินสามารถคาดคะเนถึงแนวโน้มของฐานะการเงินและผลการดำเนินงานของกิจการได้	4.50	0.633	มากที่สุด
ข้อมูลรายงานทางการเงินสามารถเปรียบเทียบงบการเงินระหว่างกิจการเพื่อประเมินฐานะการเงินผลการดำเนินงานและการเปลี่ยนแปลงฐานะการเงิน ได้	4.57	0.614	มากที่สุด
รายงานทางการเงินของกิจการมีรูปแบบที่สอดคล้องใกล้เคียงกันทุกปี	4.52	0.652	มากที่สุด
รวม	4.53	0.633	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.17 พบว่า จากตารางที่ 4.19 พบว่า คุณภาพรายงานทางการเงิน ของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในมุมมองของผู้บริหาร ในเขตภาคใต้ ด้านความเปรียบเทียบกันได้โดยรวมมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.53$, S.D. = 0.633) ซึ่งเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อมูลรายงานทางการเงินสามารถเปรียบเทียบงบการเงินระหว่างกิจการเพื่อประเมินฐานะการเงินผลการดำเนินงานและการเปลี่ยนแปลงฐานะการเงินได้ โดยมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.57$, S.D. = 0.614) รองลงมาคือรายงานทางการเงินของกิจการมีรูปแบบที่สอดคล้องใกล้เคียงกันทุกปี มีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.52$, S.D. = 0.652) ส่วนข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุดข้อมูลรายงานทางการเงินสามารถคาดคะเนถึงแนวโน้มของฐานะการเงินและผลการดำเนินงานของกิจการได้ ($\bar{X} = .50$, S.D. = 0.633)

ตารางที่ 4.18 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับคุณภาพรายงานทางการเงิน ของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในมุมมองของผู้บริหาร ในเขตภาคใต้ด้านความเชื่อถือได้

ความเชื่อถือได้	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
รายงานทางการเงินแสดงข้อมูลได้อย่างถูกต้องและครบถ้วน	4.58	0.595	มากที่สุด
รายงานทางการเงินของกิจการจัดทำขึ้นจากข้อมูลทางการค้าที่เกิดขึ้นจริง และมีเอกสารหลักฐานในการประกอบการบันทึกบัญชี	4.52	0.656	มากที่สุด
รวม	4.55	0.626	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.18 จากตารางที่ 4.19 พบว่า คุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในมุมมองของผู้บริหาร ในเขตภาคใต้ ด้านความเชื่อถือได้โดยรวมมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.55$, S.D. = 0.626) ซึ่งเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ารายงานทางการเงินแสดงข้อมูลได้อย่างถูกต้องและครบถ้วน โดยมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.58$, S.D. = 0.595) รองลงมาคือรายงานทางการเงินของกิจการจัดทำขึ้นจากข้อมูลทางการค้าที่เกิดขึ้นจริง และมีเอกสารหลักฐานในการประกอบการบันทึกบัญชี มีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.52$, S.D. = 0.656)

ตารางที่ 4.19 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับคุณภาพรายงานทางการเงิน ของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในมุมมองของผู้บริหาร ในเขตภาคใต้ด้านความทันต่อเวลา

ความทันต่อเวลา	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
การนำเสนอรายงานทางการเงินเพื่อใช้ในการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพ ทันเวลาที่กำหนด	4.56	0.654	มากที่สุด
การจัดลำดับความสำคัญของการใช้ข้อมูลเพื่อนำเสนอรายงานการสอบบัญชีให้ผู้เกี่ยวข้องทราบ	4.58	0.596	มากที่สุด
ความสำคัญกับเวลาและความน่าเชื่อถือในการพิจารณาเปรียบเทียบประโยชน์ที่จะได้รับจากการนำเสนอรายงานการสอบบัญชี	4.58	0.651	มากที่สุด
รวม	4.57	0.634	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.19 พบว่า คุณภาพรายงานทางการเงิน ของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในมุมมองของผู้บริหาร ในเขตภาคใต้ ด้านความทันต่อเวลาโดยรวมมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.57$, S.D. = 0.634) ซึ่งเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าการจัดลำดับความสำคัญของการใช้ข้อมูลเพื่อนำเสนอรายงานการสอบบัญชีให้ผู้เกี่ยวข้องทราบ โดยมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.58$, S.D. = 0.596) และความสำคัญกับเวลาและความน่าเชื่อถือในการพิจารณาเปรียบเทียบประโยชน์ที่จะได้รับจากการนำเสนอรายงานการสอบบัญชี มีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.58$, S.D. = 0.651) ส่วนข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุดการนำเสนอรายงานทางการเงินเพื่อใช้ในการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพ ทันเวลาที่กำหนด ($\bar{X} = 4.56$, S.D. = 0.654)

ตอนที่ 5 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร

ตารางที่ 4.20 ผลการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันของตัวแปรระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพรายงานทางการเงิน ของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในมุมมองของผู้บริหาร ในเขตภาคใต้

ตัวแปร	BB	AA1	AA2	AA3	AA4	AA5
BB	1	0.763**	0.767**	0.809**	0.754**	0.298**
AA1		1	0.746**	0.766**	0.735**	0.223**
AA2			1	0.769**	0.802**	0.292**
AA3				1	0.799**	0.359**
AA4					1	0.354**
AA5						1

** Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed)

ผู้วิจัยกำหนดให้

BB หมายถึง คุณภาพรายงานทางการเงิน ของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในมุมมองของผู้บริหาร ในเขตภาคใต้

AA1 หมายถึง ด้านธุรกิจ

AA2 หมายถึง ด้านความรู้ความสามารถในการทำงาน

AA3 หมายถึง ด้านการสนับสนุนระบบการควบคุมภายใน

AA4 หมายถึง ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

AA5 หมายถึง ด้านสภาพแวดล้อมทางกฎหมาย

จากตารางที่ 20 ผลการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพรายงานทางการเงิน ของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในมุมมองของผู้บริหาร ในเขตภาคใต้ โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับคุณภาพรายงานทางการเงิน ของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในมุมมองของผู้บริหาร ในเขตภาคใต้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

ตอนที่ 6 การทดสอบสมมติฐาน ผลการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในมุมมองของผู้บริหารในเขตภาคใต้

การวิเคราะห์ในส่วนนี้เป็นการนำสมมติฐานที่ตั้งไว้มาทำการทดสอบด้วยค่าสถิติระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 โดยมีการทดสอบสมมติฐานดังนี้

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยด้านธุรกิจมีผลเชิงบวกต่อคุณภาพของรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในมุมมองของผู้บริหาร ในเขตภาคใต้

สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยด้านความรู้ความสามารถในการทำงานมีผลเชิงบวกต่อคุณภาพของรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในมุมมองของผู้บริหาร ในเขตภาคใต้

สมมติฐานที่ 3 ปัจจัยด้านการสนับสนุนระบบการควบคุมภายในมีผลเชิงบวกต่อคุณภาพของรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในมุมมองของผู้บริหาร ในเขตภาคใต้

สมมติฐานที่ 4 ปัจจัยด้านเทคโนโลยีสารสนเทศมีผลเชิงบวกต่อคุณภาพของรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในมุมมองของผู้บริหาร ในเขตภาคใต้

สมมติฐานที่ 5 ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางกฎหมายมีผลเชิงบวกต่อคุณภาพของรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในมุมมองของผู้บริหาร ในเขตภาคใต้

ตารางที่ 4.21 ผลการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในมุมมองของผู้บริหาร ด้านความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม

	Standardized Coefficients Beta	t-value	Sig.
(Constant)		0.045	0.685
ด้านธุรกิจ	0.242	5.157	0.000**
ด้านความรู้ความสามารถในการทำงาน	0.328	6.233	0.000 **
ด้านการสนับสนุนระบบการควบคุมภายใน	0.250	4.587	0.000**
ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ	0.067	1.260	0.208
ด้านสภาพแวดล้อมทางกฎหมาย	0.072	2.397	0.17*
R = 0.838 R ² = 0.702 Adjusted R ² = 0.699 SEE = 0.29127 F= 185.949 Durbin = 1.977			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05, ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01, *** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.001

จากตารางที่ 4.21 พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพรายงานทางการเงิน ของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในมุมมองของผู้บริหาร ในเขตภาคใต้ ด้านธุรกิจ ด้านความรู้ความสามารถในการทำงาน ด้านการสนับสนุนระบบการควบคุมภายใน พบว่า ระดับนัยสำคัญทางสถิติ (Sig. = 0.000 < 0.01) แสดงให้เห็นว่ามีอิทธิพลเชิงบวกกับคุณภาพรายงานทางการเงิน ของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในมุมมองของผู้บริหาร ในเขตภาคใต้ และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางกฎหมาย พบว่า ระดับนัยสำคัญทางสถิติ (Sig. = 0.17 > 0.05) มีผลต่อคุณภาพรายงานทางการเงิน ของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในมุมมองของผู้บริหาร ในเขตภาคใต้ ด้านความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม ส่วนด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ พบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ส่งผลต่อคุณภาพรายงานทางการเงิน ของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในมุมมองของผู้บริหารในเขตภาคใต้ ด้านความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม

ตารางที่ 4.22 ผลการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในมุมมองของผู้บริหาร ด้านความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ

	Standardized Coefficients Beta	t-value	Sig.
(Constant)		4.663	0.000
ด้านธุรกิจ	0.246	4.888	0.000***
ด้านความรู้ความสามารถในการทำงาน	0.137	2.427	0.016
ด้านการสนับสนุนระบบการควบคุมภายใน	0.420	7.182	0.000***
ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ	0.091	1.594	0.112
ด้านสภาพแวดล้อมทางกฎหมาย	-0.042	-1.312	0.190
R = 0.810 R ² = 0.656 Adjusted R ² = 0.652 SEE = .28573 F = 150.573 Durbin = 1.986			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05, ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01, *** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.001

จากตารางที่ 4.22 พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพรายงานทางการเงิน ของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในมุมมองของผู้บริหาร ในเขตภาคใต้ด้านธุรกิจ ด้านการสนับสนุนระบบการควบคุมภายใน พบว่า ระดับนัยสำคัญทางสถิติ (Sig. = 0.000 < 0.01) แสดงให้เห็นว่ามีอิทธิพลเชิงบวกกับคุณภาพรายงานทางการเงิน ของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในมุมมองของผู้บริหาร ในเขตภาคใต้ ด้านความ

เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ ส่วนปัจจัยด้านความรู้ความสามารถในการทำงาน ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านสภาพแวดล้อมทางกฎหมาย พบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ส่งผลต่อคุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในมุมมองของผู้บริหารในเขตภาคใต้ ด้านความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ

ตารางที่ 4.23 ผลการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในมุมมองของผู้บริหาร ด้านความเปรียบเทียบกันได้

	Standardized Coefficients Beta	t-value	Sig.
(Constant)		1.855	0.064
ด้านธุรกิจ	0.202	3.950	0.000***
ด้านความรู้ความสามารถในการทำงาน	0.209	3.633	0.000***
ด้านการสนับสนุนระบบการควบคุมภายใน	0.438	7.355	0.000***
ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ	0.016	0.274	0.784
ด้านสภาพแวดล้อมทางกฎหมาย	0.004	0.123	0.902
R = 0.803 R ² = 0.644 Adjusted R ² = 0.640 SEE = 0.32561 F= 142.693 Durbin = 1.970			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05, ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01, *** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.001

จากตารางที่ 4.23 พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพรายงานทางการเงิน ของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในมุมมองของผู้บริหาร ในเขตภาคใต้ด้านธุรกิจ ด้านความรู้ความสามารถในการทำงาน และด้านการสนับสนุนระบบการควบคุมภายใน พบว่า ระดับนัยสำคัญทางสถิติ (Sig. = 0.000 < 0.01) แสดงให้เห็นว่ามีอิทธิพลเชิงบวกกับคุณภาพรายงานทางการเงิน ของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในมุมมองของผู้บริหาร ในเขตภาคใต้ ด้านความเปรียบเทียบกันได้ ส่วนปัจจัยด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านสภาพแวดล้อมทางกฎหมาย พบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ส่งผลต่อคุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในมุมมองของผู้บริหารในเขตภาคใต้ ด้านความเปรียบเทียบกันได้

ตารางที่ 4.24 ผลการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในมุมมองของผู้บริหาร ด้านความเชื่อถือได้

	Standardized Coefficients Beta	t-value	Sig.
(Constant)		1.633	0.103
ด้านธุรกิจ	0.230	3.393	0.000***
ด้านความรู้ความสามารถในการทำงาน	0.143	2.173	0.030
ด้านการสนับสนุนระบบการควบคุมภายใน	0.231	3.403	0.001
ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ	0.200	3.040	0.003
ด้านสภาพแวดล้อมทางกฎหมาย	0.002	0.064	0.949
R = 0.733 R ² = 0.538 Adjusted R ² = 0.532 SEE = 0.39298 F= 1.755 Durbin = 1.932			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05, ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01, *** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.001

จากตารางที่ 4.24 พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพรายงานทางการเงิน ของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในมุมมองของผู้บริหาร ในเขตภาคใต้ด้านธุรกิจ พบว่า ระดับนัยสำคัญทางสถิติ (Sig. = 0.000 < 0.01) แสดงให้เห็นว่ามีอิทธิพลเชิงบวกกับคุณภาพรายงานทางการเงิน ของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในมุมมองของผู้บริหาร ในเขตภาคใต้ ด้านความเชื่อถือได้ ส่วนปัจจัยด้านความรู้ความสามารถในการทำงาน ด้านการสนับสนุนระบบการควบคุมภายใน ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และด้านสภาพแวดล้อมทางกฎหมาย พบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ส่งผลต่อคุณภาพรายงานทางการเงิน ของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในมุมมองของผู้บริหารในเขตภาคใต้ ด้านความเชื่อถือได้

ตารางที่ 4.25 ผลการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในมุมมองของผู้บริหาร ด้านความทันต่อเวลา

	Standardized Coefficients Beta	t-value	Sig.
(Constant)		1.085	0.279
ด้านธุรกิจ	0.237	4.170	0.000***
ด้านความรู้ความสามารถในการทำงาน	0.038	0.603	0.547
ด้านการสนับสนุนระบบการควบคุมภายใน	0.327	4.962	0.000***
ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ	0.209	3.266	0.001
ด้านสภาพแวดล้อมทางกฎหมาย	0.016	0.445	0.657
R = 0.751 R ² = 0.564 Adjusted R ² = 0.558 SEE = 0.39022 F= 101.831 Durbin = 1.911			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05, ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01, *** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.001

จากตารางที่ 4.25 พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพรายงานทางการเงิน ของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในมุมมองของผู้บริหาร ในเขตภาคใต้ ด้านธุรกิจ ด้านการสนับสนุนระบบการควบคุมภายใน พบว่า ระดับนัยสำคัญทางสถิติ (Sig. = 0.000 < 0.01) แสดงให้เห็นว่ามีอิทธิพลเชิงบวกกับคุณภาพรายงานทางการเงิน ของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในมุมมองของผู้บริหาร ในเขตภาคใต้ ด้านความทันต่อเวลา ส่วนด้านความรู้ความสามารถในการทำงาน ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และด้านสภาพแวดล้อมทางกฎหมาย พบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ส่งผลต่อคุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในมุมมองของผู้บริหารในเขตภาคใต้ ด้านความทันต่อเวลา

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาค้นคว้าอิสระ เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพรายงานทางการเงิน ของธุรกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม ในมุมมองของผู้บริหาร ในเขตภาคใต้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพ รายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในมุมมองของผู้บริหาร ในเขตภาคใต้

การวิเคราะห์ข้อมูลของการศึกษาในครั้งนี้ ประกอบด้วย ประกอบด้วย ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม และการวิเคราะห์ ความถดถอยเชิงพหุคูณ โดยมีประเด็นที่สำคัญในการนำเสนอตามลำดับดังต่อไปนี้

- 5.1 สรุปผลการวิจัย
- 5.2 อภิปรายผลการวิจัย
- 5.3 ข้อจำกัดของการวิจัย
- 5.4 ข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

ผู้วิจัยสรุปผลการศึกษาตามลำดับ ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้บริหารธุรกิจ และข้อมูลทั่วไปของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตภาคใต้ จำนวนทั้งสิ้น 400 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง โดยมีจำนวน 264 คน คิดเป็นร้อยละ 66.00 มากกว่าเพศชาย ซึ่งมีจำนวน 136 คน คิดเป็นร้อยละ 34.00 ด้านอายุ ส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 30 - 39 ปี มีจำนวน 136 คน คิดเป็นร้อยละ 34.00 รองมาคือ อายุ 40 - 49 ปี มีจำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 32.25 และอายุ 50 ปี ขึ้นไป มีจำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 15.25 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีน้อยที่สุดคือ อายุต่ำกว่า 30 ปี มีจำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 18.50 ด้านระดับการศึกษา ส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีจำนวน 244 คน คิดเป็นร้อยละ 61.00 รองมาคือปริญญาโท มีจำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 20.75 และระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีมีจำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 17.50 ส่วนกลุ่มตัวอย่างน้อยที่สุดคือการศึกษาระดับปริญญาเอก มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.80 ด้านประสบการณ์ในการทำงานด้านธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการทำงาน

ด้านธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม 5 – 10 ปี มีจำนวน 201 คน คิดเป็นร้อยละ 50.25 รองมาคือน้อยกว่า 5 ปี มีจำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 23.50 และ 11 - 15 ปี มีจำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 18.50 ส่วนกลุ่มตัวอย่างน้อยที่สุดคือมีประสบการณ์ในการทำงานด้านธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมากกว่า 15 ปี ขึ้นไปมีจำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 7.75 ด้านประเภทของกิจการ ส่วนใหญ่ประกอบกิจการประเภทค้าปลีก การค้าปลีกสินค้าอุปโภคบริโภค มีจำนวน 152 คน คิดเป็นร้อยละ 38.00 รองลงมาคือ ภาคบริการ กิจการบริการด้านสุขภาพ/ความงาม มีจำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 10.50 รองลงมาคือ ภาคการค้าส่ง กิจการการค้าส่งสินค้าอุปโภคบริโภค มีจำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 8.25 รองลงมาคือ การค้าส่งวัสดุก่อสร้าง และภาคบริการกิจการอสังหาริมทรัพย์ มีจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 4.50 รองลงมาคือธุรกิจภาคบริการกิจการร้านอาหารภัตตาคาร มีจำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 4.25 รองลงมาคือการจัดจำหน่ายรถยนต์/รถจักรยานยนต์ มีจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 4.00 รองลงมาคือโรงแรม/เกสต์เฮาส์/บังกะโล มีจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 3.75 รองลงมาคือการค้าส่งสินค้าเกษตร มีจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 3.25 รองลงมาคือสถานบริการน้ำมัน และอุตสาหกรรมแฟชั่นสิ่งทอ/เครื่องนุ่งห่ม/ผลิตภัณฑ์หนัง/อัญมณีและเครื่องประดับ มีจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.00 รองลงมาคือการค้าก่อสร้าง และทัวร์/การท่องเที่ยว มีจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 2.50 รองลงมาคืออุตสาหกรรมยานยนต์และเครื่องจักรกล/ผลิตรถยนต์/ผลิตชิ้นส่วนอะไหล่ยานยนต์/จักรยานยนต์ มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 1.75 รองลงมาคือ อุตสาหกรรมก่อสร้างเหล็ก/ปูนซีเมนต์/หลังคา/แกรนิตหินอ่อนแก้วและกระจก/กระเบื้อง/สุขภัณฑ์/โรงเลื่อยโรงอบไม้/เฟอร์นิเจอร์ อุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์/ซอฟต์แวร์/คอมพิวเตอร์และ อุตสาหกรรมอาหารและยา น้ำตาล/สมุนไพร มีจำนวนอย่างละ 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.25 และประเภท บริการขนส่งสินค้า และอุตสาหกรรมพลังงานพลังงานทดแทนโรงไฟฟ้าก๊าซปิโตรเลียม มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.75 ส่วนกลุ่มตัวอย่างน้อยที่สุดคือบริการขนส่งมวลชน และ อุตสาหกรรมการบิน/กระดาศบรรจุภัณฑ์กระดาศ มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.50 ด้านจำนวนทุนจดทะเบียนของกิจการ ส่วนใหญ่มีจำนวนทุนจดทะเบียนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม 1 - 20 ล้านบาท มีจำนวน 326 คน คิดเป็นร้อยละ 81.50 รองมาคือต่ำกว่า 1 ล้านบาท มีจำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 11.50 และ 21 - 40 ล้านบาท มีจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 4.50 ส่วนกลุ่มตัวอย่างน้อยที่สุดคือมีจำนวนทุนจดทะเบียนมากกว่า 40 ล้านบาท มีจำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 2.50 ด้านระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจ ส่วนใหญ่มีระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจของกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม 1 - 10 ปี มีจำนวน 366 คน คิดเป็นร้อยละ 91.50 รองมาคือ 11 - 20 ปี มีจำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 7.00 ส่วนกลุ่มตัวอย่างน้อยที่สุดคือมี 21 - 30 ปี และ มากกว่า 30 ปี

มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.75 ด้านรายได้เฉลี่ยต่อปีของกิจการ ส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อปีของกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม 1 - 50 ล้านบาท มีจำนวน 268 คน คิดเป็นร้อยละ 67.00 รองมากคือต่ำกว่า 1 ล้านบาท มีจำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 28.70 และรายได้เฉลี่ยต่อปีของกิจการ 51 - 100 ล้านบาทมีจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 3.30 ส่วนกลุ่มตัวอย่างน้อยที่สุดคือมากกว่า 100 ล้านบาท มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.00 และด้านจำนวนพนักงานในกิจการ ส่วนใหญ่มีจำนวนพนักงานในกิจการ น้อยกว่า 15 คน มีจำนวน 266 คน คิดเป็นร้อยละ 66.50 รองมากคือ 16 - 30 คน มีจำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 16.75 และมากกว่า 50 คน มีจำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 9.00 ส่วนกลุ่มตัวอย่างน้อยที่สุดคือ 31 - 50 คน มีจำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 7.75

ส่วนที่ 2 ปัจจัยด้านธุรกิจโดยรวมมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าองค์กรเข้าใจถึงความซับซ้อนของรายการในงบการเงิน เช่น สินค้าคงคลัง การลงทุนทางการเงิน เป็นต้น โดยมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด และมีขั้นตอนการตรวจสอบคุณภาพของมาตรฐานรายงานทางการเงินที่น่าเชื่อถือมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุดคือมีการเผยแพร่การรายงานทางการเงินของธุรกิจอย่างถูกต้อง และโปร่งใส มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง

ปัจจัยด้านความรู้ความสามารถในการทำงาน ปัจจัยด้านความรู้ความสามารถในการทำงานโดยรวมมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ามีการวางแผนในการดำเนินงานเป็นขั้นตอนที่ชัดเจนในทุกกระบวนการ โดยมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก รองลงมาคือสามารถแก้ไขปัญหาด้านการเงินของธุรกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ส่วนข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ มีมีความรู้พื้นฐานในด้านการบัญชีการตรวจสอบการเงินและภาษี มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด

ด้านการสนับสนุนระบบการควบคุมภายใน โดยรวมมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ในระดับมากที่สุด ซึ่งเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ามีการกำกับดูแล ควบคุมการดำเนินงานของธุรกิจที่ชัดเจนในทุกกระบวนการ โดยมีคะแนนเฉลี่ยมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก รองลงมาคือมีกระบวนการจัดการความเสี่ยงอย่างเป็นระบบ มีคะแนนเฉลี่ยมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ส่วนข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุดคือมีหน่วยงานกำกับดูแลด้านคุณภาพการตรวจสอบบัญชีโดยรวมมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก

ปัจจัยด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยรวมมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าโปรแกรมสำเร็จรูปทางการบัญชีสามารถช่วยพนักงานบัญชีในการทำงาน และเชื่อมโยงกับระบบต่าง ๆ ได้ โดยมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือระบบสารสนเทศทางการ

บัญชีช่วยให้ผู้บริหารสามารถนำข้อมูลไปใช้ในการวิเคราะห์เพื่อการตัดสินใจด้านการวางแผนและการบริหารได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ มีระบบสารสนเทศทางการบัญชีช่วยลดขั้นตอนและลดเวลาในการปฏิบัติงาน เป็น การควบคุมและการรักษาความปลอดภัยของข้อมูล มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด

ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางกฎหมาย โดยรวมมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ากฎหมายด้านการเงินและมาตรฐานระบบการตรวจสอบคุณภาพทางการเงินมีความสอดคล้องกัน โดยมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ การรายงานคุณภาพทางการเงินมีมาตรฐานและระบบการตรวจสอบที่สมบูรณ์แบบ มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ส่วนข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ มีการกำหนดบทลงโทษและความรับผิดชอบเกี่ยวกับผู้มีส่วนได้เสียเกี่ยวกับรายงานทางการเงินไว้ชัดเจน มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด

คุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในมุมมองผู้บริหารในเขตภาคใต้ โดยรวมมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ด้านความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านความทันเวลาเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมากที่สุด ถัดมาคือด้านความเชื่อถือได้มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมากที่สุด ถัดมาคือด้านความเปรียบเทียบกันได้มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ด้านความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมากที่สุด

ส่วนที่ 3 การทดสอบสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยด้านธุรกิจมีผลเชิงบวกต่อคุณภาพของรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในมุมมองของผู้บริหาร ในเขตภาคใต้

ผลการศึกษา พบว่า ยอมรับสมมติฐาน ปัจจัยด้านธุรกิจส่งผลต่อคุณภาพของมาตรฐานรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในมุมมองของผู้บริหาร ในเขตภาคใต้

สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยด้านความรู้ความสามารถในการทำงานมีผลเชิงบวกต่อคุณภาพของรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในมุมมองของผู้บริหาร ในเขตภาคใต้

ผลการศึกษา พบว่า ยอมรับสมมติฐาน ปัจจัยด้านความรู้ความสามารถในการทำงานส่งผลต่อคุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในมุมมองของผู้บริหาร ในเขตภาคใต้

สมมติฐานที่ 3 ปัจจัยด้านการสนับสนุนระบบการควบคุมภายในมีผลเชิงบวกต่อคุณภาพของรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในมุมมองของผู้บริหาร ในเขตภาคใต้

ผลการศึกษา พบว่า ยอมรับสมมติฐาน ปัจจัยด้านการสนับสนุนการควบคุมภายในส่งผลต่อคุณภาพของมาตรฐานรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในมุมมองของผู้บริหาร

สมมติฐานที่ 4 ปัจจัยด้านเทคโนโลยีสารสนเทศมีผลเชิงบวกต่อคุณภาพของรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในมุมมองของผู้บริหาร ในเขตภาคใต้

ผลการศึกษา พบว่า ยอมรับสมมติฐาน ปัจจัยด้านเทคโนโลยีสารสนเทศส่งผลต่อคุณภาพของมาตรฐานรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในมุมมองของผู้บริหาร

สมมติฐานที่ 5 ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางกฎหมายมีผลเชิงบวกต่อคุณภาพของรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในมุมมองของผู้บริหาร ในเขตภาคใต้

ผลการศึกษา พบว่า ยอมรับสมมติฐาน ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางกฎหมายส่งผลต่อคุณภาพของมาตรฐานรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในมุมมองของผู้บริหาร

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

การศึกษานี้ทำการอภิปรายผลการวิจัยตามสมมติฐานการวิจัยได้ ดังนี้

1. ปัจจัยด้านธุรกิจส่งผลต่อคุณภาพของมาตรฐานรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในมุมมองของผู้บริหาร ในเขตภาคใต้ เนื่องจาก การดำเนินธุรกิจให้ประสบความสำเร็จนั้นจะต้องอาศัยปัจจัยหลาย ๆ อย่างรวมกัน ดังนั้นในการประกอบธุรกิจ ควรคำนึงถึงการเผยแพร่การรายงานทางการเงินของธุรกิจอย่างถูกต้อง และโปร่งใส ความเข้าใจถึงความซับซ้อนของรายการในงบการเงิน และขั้นตอนการตรวจสอบคุณภาพของมาตรฐานรายงานทางการเงินที่น่าเชื่อถือ ซึ่งปัจจัยเหล่านี้จะแสดงให้เห็นถึงผลการดำเนินงานของกิจการที่เป็นที่น่าพึงพอใจให้กับนักลงทุนหรือผู้มีส่วนได้เสีย สอดคล้องกับการศึกษาของ (สุฎีกา รักประสูต : 2558) กล่าวว่า ปัจจัยต่าง ๆ ในการประกอบธุรกิจส่งผลต่อคุณภาพรายงานทางการเงิน

2. ปัจจัยด้านความรู้ความสามารถในการทำงานส่งผลต่อคุณภาพของมาตรฐานรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในมุมมองของผู้บริหาร ในเขตภาคใต้ เนื่องจาก ปัจจัยเรื่องความรู้พื้นฐานในด้านการบัญชีการตรวจสอบการเงินและภาษี การวางแผนในการดำเนินงานเป็นขั้นตอนที่ชัดเจนในทุกกระบวนการ และความสามารถแก้ไขปัญหาด้านการเงินของธุรกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารที่มีความรู้ความสามารถในการบริหารจัดการ และสามารถแก้ไขปัญหาได้เป็นอย่างดี จึงทำให้คุณภาพของมาตรฐานรายงานทางการเงิน สอดคล้องกับผลการศึกษาของ Ghost & Moon (2005) กล่าวไว้ว่า ความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานสามารถทำให้มาตรฐานรายงานทางการเงินมีคุณภาพที่ดียิ่งขึ้น

3. ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยด้านการสนับสนุนการควบคุมภายในส่งผลต่อคุณภาพของมาตรฐานรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในมุมมองของผู้บริหาร เนื่องจาก การมีระบบการควบคุมภายในที่ดีมีการบริหารจัดการความเสี่ยงที่เป็นระบบและการมีหน่วยงานกำกับดูแลด้านคุณภาพการตรวจสอบบัญชีโดยรวมสามารถป้องกันและทำให้คุณภาพของรายงานทางการเงินเกิดข้อผิดพลาดได้น้อยที่สุด สอดคล้องกับผลการศึกษาของ Ochung' Francis Onyulo (2017) กล่าวไว้ว่า ปัจจัยด้านการควบคุมภายในมีอิทธิพลต่อคุณภาพของรายงานทางการเงินที่มีส่วนได้เสียขององค์กร

4. ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยด้านเทคโนโลยีสารสนเทศส่งผลต่อคุณภาพของมาตรฐานรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในมุมมองของผู้บริหาร เนื่องจาก เทคโนโลยีสารสนเทศด้านระบบสารสนเทศทางการบัญชีช่วยให้ผู้บริหารสามารถนำข้อมูลไปใช้ในการวิเคราะห์เพื่อการตัดสินใจด้านการวางแผนและการบริหารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ระบบสารสนเทศทางการบัญชีช่วยลดขั้นตอนและลดเวลาในการปฏิบัติงาน เป็นการควบคุมและการรักษาความปลอดภัยของข้อมูลได้ และมีการพัฒนาอยู่เรื่อย ๆ ดังนั้น กิจการต้องมีการนำเทคโนโลยีมาปรับใช้กับกิจการเพื่อให้รายงานทางการเงินมีความน่าเชื่อถือ และเพื่อเพิ่มความรวดเร็วในการจัดทำรายงานทางการเงิน สอดคล้องกับผลศึกษาของ Wu, Tao, and Yang (2007) เทคโนโลยีสารสนเทศจะส่งผลกระทบต่อความตั้งใจในการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาประยุกต์ใช้ และเมื่อธุรกิจมีการเปลี่ยนแปลงโดยผ่านระบบสารสนเทศมากขึ้น จำนวนรายการ ความซับซ้อนจึงเพิ่มมากขึ้น ทำให้ต้องมีการวิเคราะห์ข้อมูลธุรกิจผ่านเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อสร้างความได้เปรียบในการของการดำเนินธุรกิจ

5. ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางกฎหมายส่งผลต่อคุณภาพของมาตรฐานรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในมุมมองของผู้บริหาร เนื่องจาก การกำหนดบทลงโทษและความรับผิดชอบเกี่ยวกับผู้มีส่วนได้เสียเกี่ยวกับรายงานทางการเงินไว้ชัดเจน และการรายงานคุณภาพทางการเงินมีมาตรฐานและระบบการตรวจสอบที่สมบูรณ์แบบทำให้ผู้บริหารตระหนักถึงหลักการปฏิบัติอันเป็นสากลในการตัดสินใจเกี่ยวกับเรื่องมาตรฐานรายงานทางการเงินที่จะส่งผลให้กิจการดำเนินธุรกิจได้อย่างมั่นใจมากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับผลศึกษาของ ภิญาพัชญ์ พรหมมา (2564) สภาพแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพการปฏิบัติงานของสำนักงานบัญชีในจังหวัดสุพรรณบุรี

5.3 ข้อจำกัดของการวิจัย

1. ข้อจำกัดเกี่ยวกับขอบเขตของกลุ่มตัวอย่างผู้บริหารของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในเขตภาคใต้ อาจจะไม่สามารถใช้เป็นตัวแทนสำหรับทุกองค์กรในประเทศไทยได้

2. ข้อจำกัดปัจจัยหลายๆ ด้านอาจจะส่งผลกระทบต่อการทำงานของผู้บริหาร เพื่อนำไปสู่ความสำเร็จในการบริหารจัดการได้

5.4 ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. จากผลการวิจัยสามารถนำไปพัฒนาปัจจัยในด้านต่าง ๆ ของผู้บริหารเพื่อทำให้ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมบรรลุวัตถุประสงค์ และเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงานได้ ผู้บริหารควรให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านธุรกิจ เช่นมีการเผยแพร่รายงานทางการเงินของธุรกิจอย่างถูกต้อง และโปร่งใส ปัจจัยด้านความรู้ความสามารถในการทำงาน ปัจจัยด้านการสนับสนุนระบบการควบคุมภายใน ปัจจัยด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และ ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางกฎหมายเพื่อก้าวทันการเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยีในโลกดิจิทัล

2. ผู้บริหาร ควรให้ความสำคัญกับคุณภาพของรายงานงานทางการเงินทั้งด้านความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม ด้านความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ ด้านความเปรียบเทียบกันได้ ด้านความเชื่อถือได้ และด้านความทันต่อเวลา เพื่อการบริหารและการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพปัจจัยอื่น ๆ เพิ่มเติมเพราะธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมถือเป็นกลุ่มธุรกิจที่มีความหลากหลายที่ต้องการความเชื่อมั่นให้กับนักลงทุน

2. ควรมีการศึกษาวิจัยถึงปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ที่อาจจะมีผลต่อคุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในมุมมองของผู้บริหาร เพื่อให้ข้อมูลทางการเงินสามารถใช้ประโยชน์ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

3. ควรมีการศึกษาปัจจัยในด้านอื่น ๆ ที่อาจจะมีผลต่อคุณภาพรายงานทางการเงิน ของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในมุมมองของนักบัญชี ในองค์กรต่าง ๆ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาองค์กรให้ประสบความสำเร็จ และสร้างความเชื่อมั่นให้กับนักลงทุน

บรรณานุกรม

- กรมศุลกากร ประมวลผลโดยสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.) (2564). **จำนวนธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตภาคใต้**. สืบค้น 20 มิ.ย. 2565, www.sme.go.th/ <https://oss.sme.go.th/oss/>.
- กัลย์ธีรา สุทธิญาณวิมล, (2552). **ปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพทางการเงินของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในมุมมองของผู้สอบบัญชีรับอนุญาตในเขตภาคเหนือ**. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- จรรยา เรื่องเดชสกุล. (2552). Story telling **เรื่องกุญแจสู่ความสำเร็จในการทำงาน**. สืบค้นเมื่อ 27 มิ.ย. 2565. www.km.mut.ac.th/index.php?view=article
- จันทนา สาขากร, นิพันธ์ เห็นโชคชัยชนะ, ศิลปพร ศรีจันทเพชร. (2557). **การควบคุมภายในและการตรวจสอบภายใน**. คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- จันทร์นิภา ประหยัด, (2556). **ผลกระทบของระบบการบันทึกบัญชีที่ดีที่มีต่อคุณภาพรายงานทางการเงินของเทศบาลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ชมชื่น มัณยารมย์, (2554). **เอกสารประกอบการสอนวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมาย**. กรุงเทพฯ. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
- โชคชัย อาษาสนา. (2544). **หลักการบริหารงานให้ประสบความสำเร็จ 4 M**. สืบค้นเมื่อ 22 มิ.ย. 2565, <https://www.gotoknow.org/posts/453488>
- ณัฐภัทร หงษ์พงษ์, จิรพงษ์ จันทร์งาม. (2560). **ผลกระทบของทักษะทางวิชาชีพ ที่มีผลต่อคุณภาพรายงานทางการเงินของผู้ทำบัญชี ในเขตกรุงเทพมหานคร และ นนทบุรี**. Doctoral dissertation, มหาวิทยาลัย ศรีปทุม.
- ณัฐธิดา ลัคนลาวัฒน์, ศิลปะพร ศรีจันทเพชร. (2555). **ความเห็นของผู้สอบบัญชีเกี่ยวกับผลกระทบจากการใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะต่อการปฏิบัติงานสอบบัญชีและคุณภาพของรายงานทางการเงิน**
- นฤนาถ ศราภย์วานิช. (2556). **คุณภาพทางการเงินของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในประเทศไทย**. วารสารบริหารธุรกิจ เศรษฐศาสตร์และการสื่อสาร.
- น้ำทิพย์ วิภาวิน. (2547). **การจัดการความรู้กับคลังความรู้**. กรุงเทพฯ. เอสอาร์ พรินติ้ง แมสโปรดักส์.

บรรณานุกรม

- พรพิศ จันทจรุทรภัทร. (2548). การกำกับดูแลกิจการและคุณภาพรายงานการเงินของธุรกิจ SMEs ในเขตภาคเหนือ. วิทยานิพนธ์บัญชีมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- พรวิไลย์ ปราบภัย, รุ่งนภา กิตติลาภ, & ร่มสน นิลพงษ์. (2563). การจัดการด้านบัญชีของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในอำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น. วารสารวิชาการและวิจัยมหาวิทยาลัย ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ, 10(1), 34-45.
- เพ็ญพักต์ นนทะภา, & ศิลปพร ศรีจันเพชร. (2554). ปัญหาและ ผลกระทบจากการนำมาตรฐานการควบคุมคุณภาพมาใช้ ของสำนักงานสอบบัญชีขนาดเล็ก และขนาดกลาง. Journal of Business Administration. The Association of Private Higher Education Institutions of Thailand, 3(1), 1-11.
- มัทนชัย สุทธิพันธ์, และสุนิสา สุขสวัสดิ์. (2557). ความรู้ความเข้าใจของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์เกี่ยวกับมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ. Journal of Management Sciences.
- ศรีไพร คักดีรุ่งพงศากุล. (2548). เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์และสารสนเทศ. กรุงเทพมหานคร ซีเอ็ดยูเคชั่น.
- สภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์. (2564). มาตรฐานที่สอดคล้องกับมาตรฐานวิชาชีพบัญชี. สืบค้นเมื่อ 27 มิ.ย. 2565, tfac.or.th/en/article/List/17479?p=3
- สมชาติ กิจจรวยง. (2551). สร้างบริการ สร้างความประทับใจ. กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดยูเคชั่น.
- สลักจิต นิลผาย. (2563). ปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพของงบการเงินของธุรกิจ SMEs ในประเทศไทยจากมุมมองของผู้บริหาร. วารสารวิทยาการจัดการและสารสนเทศศาสตร์. (Journal of Management and Information Sciences Naresuan University: MIS Journal).
- สายฝน วิไลย์. (2558). คุณภาพข้อมูลทางบัญชีที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหาร ในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน จังหวัดนครราชสีมา
- สุธิดา เสถียรมาศ. (2012). การศึกษาอิทธิพลของกลยุทธ์ในการดำเนินงานบุคลากรเป็นผู้ประกอบการ และการให้ความสำคัญในหน้าที่ทางธุรกิจที่ส่งผลกระทบต่อ ความสำเร็จในการดำเนิน ธุรกิจ SMEs. Doctoral dissertation, มหาวิทยาลัย ศิลปากร.
- สุปรียา มนตรี. (2557). การควบคุมภายในกับประสิทธิภาพขององค์กร: กรณีศึกษา องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในพื้นที่ภาคใต้. Doctoral dissertation, มหาวิทยาลัย สงขลา นครินทร์.

บรรณานุกรม

- สุรินทร์ ภัคดีสำนักงานบัญชี. (2557). บทบาทของนักบัญชี. สืบค้น 25 มิ.ย. 2565 <http://surinpukdee.blogspot.com/2008/08/blog-post.html>
- สุวิทย์ เมษินทรีย์ (2559) : แนวคิดเกี่ยวกับประเทศไทย 4.0. (ออนไลน์) สืบค้น 25 มิ.ย. 2565, https://planning2.mju.ac.th/goverment./20111119104835_planning/
- เอื้องฟ้า คุณแสง, และสุรีย์ โปษกรณัฐ, (2558). การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพงบการเงินของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในมุมมองผู้สอบบัญชีรับอนุญาตในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล. (น. 579-587)

BIBLIOGRAPHY

- Afiah, N. N., & Rahmatika, D. N. (2014). **Factors influencing the quality of financial reporting and its implications on good government governance**. *International Journal of Business, Economics and Law*, 5(1), 111-121.
- Choi, T. H., & Pae, J. (2011). **Business ethics and financial reporting quality: Evidence from Korea**. *Journal of business ethics*, 103(3), 403-427.
- De Souza Santana, L. A. (2008). **ALTERACOES ESPERMATICAS E DOS NIVEIS PLASMATICOS DE TESTOSTERONA EM CAES EXPERIMENTALMENTE INFECTADOS POR Leptospira**.
- Enright, R. D., Lapsley, D. K., & Shukla, D. G. (1979). **Adolescent egocentrism in early and late adolescence**. *Adolescence*, 14(56), 687.
- Jonas, G. J., & Blanchet, J. (2000). **Assessing quality of financial reporting**. *Accounting horizons*, 14(3), 353.
- Krekelberg, B., Boynton, G. M., & van Wezel, R. J. (2006). **Adaptation: from single cells to BOLD signals**. *Trends in neurosciences*, 29(5), 250-256.
- Neag, R., Masca, E., & Pascan, I. (2009). **Actual aspects regarding the IFRS for SME-opinions, debates and future developments**. *Annales Universitatis Apulensis: Series Oeconomica*, 11(1), 32.
- Onyulo, O. F. (2017). **Factors influencing quality of financial reporting in public sector entities in the Ministry of Environment and Natural Resources, Kenya** (Doctoral dissertation, Kca University).
- Tambingon, H. N., Yadiati, W., & Kewo, C. L. (2018). **Determinant factors influencing the quality of financial reporting local government in Indonesia**. *International Journal of Economics and Financial Issues*, 8(2), 262.
- Vos, J. P. (2005). **Developing strategic self-descriptions of SMEs**. *Technovation*, 25(9), 989-999.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถาม

เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพรายงานทางการเงิน ของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ใน มุมมองของผู้บริหาร ในเขตภาคใต้

คำชี้แจง : การศึกษารั้ครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพรายงานทางการเงิน ของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในมุมมองของผู้บริหาร ในเขตภาคใต้ เพื่อเป็นแนวทางใน การจัดทำและพัฒนางบการเงินให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยแบบสอบถามมีทั้งหมด 5 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 4 ข้อ

ตอนที่ 2 ข้อมูลทั่วไปของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จำนวน 5 ข้อ

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพรายงานทางการเงิน ของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในมุมมองของผู้บริหาร จำนวน 15 ข้อ

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพรายงานทางการเงิน ของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในมุมมองของผู้บริหาร จำนวน 14 ข้อ

ตอนที่ 5 ปัญหาและข้อเสนอแนะ

เพื่อให้ข้อมูลที่ได้มีความเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ ขอความกรุณาจากท่าน ในการตอบแบบสอบถามให้ครบถ้วนและตรงกับความเป็นจริงที่สุด ซึ่งการตอบแบบสอบถามของท่านจะถูกเก็บเป็นความลับ โดยไม่มีการนำไปเปิดเผยให้เกิดความเสียหายแก่ตัวท่าน และกิจการของท่าน โดยการนำเสนอผลการศึกษานำเสนอในภาพรวมเท่านั้น

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามนี้

ชไมพร บัวแก้ว

นักศึกษาหลักสูตรบัญชีมหาบัณฑิต

คณะบัญชี มหาวิทยาลัยศรีปทุม

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุด โดยเลือกตอบเพียงคำตอบเดียว

1. เพศ

ชาย

หญิง

2. อายุ

น้อยกว่า 30 ปี

30 – 39 ปี

40 – 49 ปี

50 ปี ขึ้นไป

3. ระดับการศึกษาสูงสุด

ต่ำกว่าปริญญาตรี

ปริญญาตรี

ปริญญาโท

ปริญญาเอก

4. ประสบการณ์ในการทำงานด้านธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

น้อยกว่า 5 ปี

5 – 10 ปี

11 – 15 ปี

มากกว่า 15 ปี ขึ้นไป

ตอนที่ 2 ข้อมูลทั่วไปของกิจการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ของ “ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม กิจการใดกิจการหนึ่ง ที่ตรงกับท่านมากที่สุด” เพื่อใช้ข้อมูลของกิจการดังกล่าว ตอบแบบสอบถามต่อไปนี้

1. ประเภทของกิจการ ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ที่ท่านดำเนินธุรกิจ (เลือกเพียง 1 ข้อ)

ภาคการค้าส่ง

การค้าส่งสินค้าเกษตร

การค้าส่งสินค้าอุปโภคบริโภค

การค้าส่งวัสดุก่อสร้าง

อื่นๆ โปรดระบุ.....

ภาคการค้าปลีก

- การค้าปลีกสินค้าอุปโภคบริโภค สถานีบริการน้ำมัน
 การจำหน่ายรถยนต์/รถจักรยานยนต์ อื่นๆ โปรดระบุ.....

 ภาคบริการ

- การก่อสร้าง อสังหาริมทรัพย์
 บริการด้านสุขภาพ/ความงาม ทัวร์/การท่องเที่ยว
 โรงแรม/เกสต์เฮาส์/บังกะโล ร้านอาหารภัตตาคาร
 บริการขนส่งสินค้า บริการขนส่งมวลชน
 อื่นๆ โปรดระบุ.....

 ภาคการผลิต

- อุตสาหกรรมแฟชั่นสิ่งทอ/เครื่องนุ่งห่ม/ผลิตภัณฑ์หนัง/อัญมณีและเครื่องประดับ
 อุตสาหกรรมก่อสร้างเหล็ก/ปูนซีเมนต์/หลังคา/แกรนิตหินอ่อนแก้วและกระจก/กระเบื้อง/สุขภัณฑ์/โรงเลื่อยโรงอบไม้/เฟอร์นิเจอร์
 อุตสาหกรรมยานยนต์และเครื่องจักรกล/ผลิตรถยนต์/ผลิตชิ้นส่วนอะไหล่ยานยนต์/จักรยานยนต์
 อุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์/ซอฟต์แวร์/คอมพิวเตอร์
 อุตสาหกรรมอาหารและยา น้ำตาล/สมุนไพร
 อุตสาหกรรมพลังงานพลังงานทดแทนโรงไฟฟ้าก๊าซปิโตรเลียม
 อุตสาหกรรมการพิมพ์/กระดาษบรรจุภัณฑ์กระดาษ
 อื่นๆ โปรดระบุ.....

2. จำนวนทุนจดทะเบียนของกิจการที่ท่านเลือกในข้อที่ 1

- ต่ำกว่า 1 ล้านบาท 1 - 20 ล้านบาท
 21 - 40 ล้านบาท มากกว่า 40 ล้านบาท

3. ระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจของกิจการที่ท่านเลือกในข้อที่ 1

- 1 - 10 ปี 11 - 20 ปี
 21 - 30 ปี มากกว่า 30 ปี

4. รายได้เฉลี่ยต่อปีของกิจการที่ท่านเลือกในข้อที่ 1

- ต่ำกว่า 1 ล้านบาท 1 - 50 ล้านบาท
 51 - 100 ล้านบาท มากกว่า 100 ล้านบาท

5. จำนวนพนักงานในธุรกิจของท่าน

- น้อยกว่า 15 คน 16 - 30 คน
 31 - 50 คน มากกว่า 50 คน

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพรายงานทางการเงิน ของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในมุมมองของผู้บริหาร ในเขตภาคใต้

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ระดับความคิดเห็นที่ตรงกับท่านมากที่สุด โดยกำหนดค่าคะแนนระดับความคิดเห็น แบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

5 = เห็นด้วยมากที่สุด

4 = เห็นด้วยมาก

3 = เห็นด้วยปานกลาง

2 = เห็นด้วยน้อย

1 = เห็นด้วยน้อยที่สุด

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในมุมมองของผู้บริหาร ในเขตภาคใต้	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. ด้านธุรกิจ					
1.1 มีการเผยแพร่รายงานทางการเงินของธุรกิจอย่างถูกต้อง และโปร่งใส					
1.2 องค์กรเข้าใจถึงความซับซ้อนของรายการในงบการเงิน เช่น สินค้าคงคลัง การลงทุนทางการเงิน เป็นต้น					
1.3 มีขั้นตอนการตรวจสอบคุณภาพของมาตรฐานรายงานทางการเงินที่น่าเชื่อถือ					
2. ด้านความรู้ความสามารถในการทำงาน					
2.1 มีความรู้พื้นฐานในด้านการบัญชีการตรวจสอบการเงินและภาษี					
2.2 มีการวางแผนในการดำเนินงานเป็นขั้นตอนที่ชัดเจนในทุกกระบวนการ					
2.3 สามารถแก้ไขปัญหาด้านการเงินของธุรกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
3. ด้านการสนับสนุนระบบการควบคุมภายใน					
3.1 มีกระบวนการจัดการความเสี่ยงอย่างเป็นระบบ					
3.2 มีการกำกับดูแล ควบคุมการดำเนินงานและติดตามผลอย่างสม่ำเสมอ					
3.3 มีหน่วยงานกำกับดูแลด้านคุณภาพการตรวจสอบบัญชีโดยรวม					
4. ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ					
4.1 ระบบสารสนเทศทางการบัญชีช่วยให้ผู้บริหารสามารถนำข้อมูลไปใช้ในการวิเคราะห์เพื่อการตัดสินใจด้านการวางแผนและการบริหารได้อย่างมีประสิทธิภาพ					

ปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในมุมมองของผู้บริหาร ในเขตภาคใต้	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
4.2 โปรแกรมสำเร็จรูปทางการบัญชีสามารถช่วยพนักงานบัญชีในการทำงาน และเชื่อมโยงกับระบบต่าง ๆ ได้					
4.3 มีระบบสารสนเทศทางการบัญชีช่วยลดขั้นตอนและลดระยะเวลาในการปฏิบัติงาน เป็นการควบคุมและเป็นการรักษาความปลอดภัยของข้อมูล					
5. ด้านสภาพแวดล้อมทางกฎหมาย					
5.1 มีการกำหนดบทลงโทษและความรับผิดชอบเกี่ยวกับผู้มีส่วนได้เสีย เกี่ยวกับรายงานทางการเงินไว้อย่างชัดเจน					
5.2 มีกฎหมายด้านการเงินและมาตรฐานระบบการตรวจสอบคุณภาพทางการเงินมีความสอดคล้องกัน					
5.3 การรายงานคุณภาพทางการเงินมีมาตรฐานและระบบการตรวจสอบที่สมบูรณ์แบบ					

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพรายงานทางการเงิน ของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในมุมมองของผู้บริหาร ในเขตภาคใต้

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ลงใน ระดับความคิดเห็นที่ตรงกับท่านมากที่สุด โดยกำหนดค่าคะแนนระดับความคิดเห็น แบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

5 = เห็นด้วยมากที่สุด

4 = เห็นด้วยมาก

3 = เห็นด้วยปานกลาง

2 = เห็นด้วยน้อย

1 = เห็นด้วยน้อยที่สุด

คุณภาพรายงานทางการเงิน ของธุรกิจขนาดกลางและ ขนาดย่อม ในมุมมองของผู้บริหาร ในเขตภาคใต้	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. ความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม					
1.1 ข้อมูลของรายงานทางการเงินมีความครบถ้วน เป็นกลาง					
1.2 ข้อมูลของรายงานทางการเงินต้องมีความถูกต้อง ปราศจากข้อผิดพลาด					
1.3 ผู้ใช้รายงานทางการเงินสามารถเชื่อถือข้อมูลทาง การเงินเหล่านั้น เป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม					
2. ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ					
2.1 ข้อมูลรายงานทางการเงินมีประโยชน์เกี่ยวข้องกั การตัดสินใจในเชิงเศรษฐกิจ					
2.2 ข้อมูลรายงานทางการเงินสามารถช่วยให้ผู้ใช้ งบการเงินสามารถคาดคะเนถึงผลการดำเนินงาน ในอนาคตของกิจการได้ เช่น รายได้ที่อาจจะ เกิดขึ้นในภายหน้า					
2.3 ข้อมูลรายงานทางการเงินทำให้ทราบถึงฐานะ การเงินและผลการดำเนินงานที่ผ่านมาของกิจการ ซึ่งสามารถนำไปใช้ในการวางแผนและปรับปรุง แก้ไขในอนาคต					
3. ความเปรียบเทียบกันได้					
3.1 ข้อมูลรายงานทางการเงินสามารถคาดคะเนถึง แนวโน้มของฐานะการเงินและผลการดำเนินงาน ของกิจการได้					
3.2 ข้อมูลรายงานทางการเงินสามารถเปรียบเทียบบ การเงินระหว่างกิจการเพื่อประเมินฐานะการเงิน ผลการดำเนินงานและการเปลี่ยนแปลงฐานะ การเงิน ได้					

คุณภาพรายงานทางการเงิน ของธุรกิจขนาดกลางและ ขนาดย่อม ในมุมมองของผู้บริหาร ในเขตภาคใต้	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
3.3 มีการรายงานทางการเงินของกิจการมีรูปแบบที่ สอดคล้องใกล้เคียงกันทุกปี					
4. ความเชื่อถือได้					
4.1 รายงานทางการเงินแสดงข้อมูลได้อย่างถูกต้อง และครบถ้วน					
4.2 รายงานทางการเงินของกิจการจัดทำขึ้นจาก ข้อมูลทางการค้าที่เกิดขึ้นจริง และมีเอกสาร หลักฐานในการประกอบการบันทึกบัญชี					
5. ความทันต่อเวลา					
5.1 มีการนำเสนอรายงานทางการเงินเพื่อใช้ในการ ตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพ และทันเวลาที่กำหนด					
5.2 มีการจัดลำดับความสำคัญของการใช้ข้อมูลเพื่อ นำเสนอรายงานการสอบบัญชีให้ผู้เกี่ยวข้องทราบ					
5.3 ความสำคัญกับเวลาและความน่าเชื่อถือในการ พิจารณาเปรียบเทียบประโยชน์ที่จะได้รับจากการ นำเสนอรายงานการสอบบัญชี					

ตอนที่ 5 ปัญหาและข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณผู้ตอบแบบสอบถามที่ให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์

ภาคผนวก ข

แบบตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือ

แบบประเมินดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือการวิจัย (IOC)
เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพรายงานทางการเงิน ของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
ในมุมมองของผู้บริหาร ในเขตภาคใต้

คำชี้แจง :

1. แบบประเมินดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือการวิจัยฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อหาค่าความเที่ยงตรง (Validity) โดยการวิเคราะห์ดัชนีความสอดคล้อง (Index of item objective congruence: IOC) ของแบบสอบถาม “ปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพรายงานทางการเงิน ของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในมุมมองของผู้บริหาร ในเขตภาคใต้”

2. แบบสอบถาม ประกอบด้วย 5 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 4 ข้อ

ตอนที่ 2 ข้อมูลทั่วไปของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จำนวน 5 ข้อ

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพรายงานทางการเงิน ของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในมุมมองของผู้บริหาร จำนวน 15 ข้อ

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพรายงานทางการเงิน ของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในมุมมองของผู้บริหาร จำนวน 14 ข้อ

ตอนที่ 5 ปัญหาและข้อเสนอแนะ

3. ขอความอนุเคราะห์ผู้ทรงคุณวุฒิ พิจารณาแบบประเมินดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือการวิจัย (IOC) ว่ามีความสอดคล้องกับตัวแปรของการวิจัยเรื่องนี้หรือไม่ โดยการทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง แต่ละข้อคำถาม โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนในระบบ IOC ดังนี้

1) ให้ 1 คะแนน เมื่อแน่ใจว่าข้อนั้นมีเนื้อหาที่สอดคล้องกับตัวแปรและวัตถุประสงค์ที่ต้องการศึกษา

2) ให้ 0 คะแนน เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อนั้นมีเนื้อหาที่สอดคล้องกับตัวแปรและวัตถุประสงค์ที่ต้องการศึกษา

3) ให้ -1 คะแนน เมื่อแน่ใจว่าข้อนั้นมีเนื้อหาไม่สอดคล้องกับตัวแปรและวัตถุประสงค์ที่ต้องการศึกษา

4. ผู้วิจัยขอความอนุเคราะห์ท่านผู้ทรงคุณวุฒิ ให้ข้อเสนอแนะหรือความคิดเห็นเพิ่มเติมในประเด็นที่ยังไม่สมบูรณ์ โดยการเขียนข้อเสนอแนะไว้ท้ายข้อความนั้น ๆ

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้

ชไมพร บัวแก้ว

นักศึกษาหลักสูตรบัญชีมหาบัณฑิต

คณะบัญชี มหาวิทยาลัยศรีปทุม

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจงสำหรับผู้เชี่ยวชาญ : โปรดพิจารณาว่าข้อคำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามเหมาะสมหรือไม่อย่างไร

คำชี้แจง : กรุณาทำเครื่องหมาย ลงในช่อง ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ หรือเติมข้อความเสนอแนะที่ตรงกับความเป็นจริง

ข้อ	ข้อคำถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		สอดคล้อง (+1)	ไม่แน่ใจ (0)	ไม่ สอดคล้อง (-1)	
1.	เพศ () ชาย () หญิง				
2.	อายุ () น้อยกว่า 30 ปี () 30 – 39 ปี () 40 – 49 ปี () 50 ปี ขึ้นไป				
3.	ระดับการศึกษา () ต่ำกว่าปริญญาตรี () ปริญญาตรี () ปริญญาโท () ปริญญาเอก				
4.	ประสบการณ์ในการทำงานด้านธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม () น้อยกว่า 5 ปี () 5 – 10 ปี () 11 – 15 ปี () มากกว่า 15 ปี ขึ้นไป				

ตอนที่ 2 ข้อมูลทั่วไปของกิจการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

คำชี้แจงสำหรับผู้เชี่ยวชาญ : โปรดพิจารณาว่าข้อคำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของกิจการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เหมาะสมหรือไม่อย่างไร

คำชี้แจง : กรุณาทำเครื่องหมาย ลงในช่อง ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ หรือเติมข้อความเสนอแนะที่ตรงกับความเป็นจริง

ข้อ	ข้อคำถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		สอดคล้อง (+1)	ไม่แน่ใจ (0)	ไม่ สอดคล้อง (-1)	
1.	<p>ประเภทของกิจการ ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ท่านดำเนินธุรกิจ (เลือกเพียง 1 ข้อ)</p> <p>☐ ภาคการค้าส่ง</p> <p>() การค้าส่งสินค้าเกษตร</p> <p>() การค้าส่งวัสดุก่อสร้าง</p> <p>() การค้าส่งสินค้าอุปโภคบริโภค</p> <p>() อื่นๆ โปรดระบุ.....</p> <p>☐ ภาคการค้าปลีก</p> <p>() การค้าปลีกสินค้าอุปโภคบริโภค</p> <p>() สถานีบริการน้ำมัน</p> <p>() การจำหน่ายรถยนต์/รถจักรยานยนต์</p> <p>() อื่นๆ โปรดระบุ.....</p> <p>☐ ภาคบริการ</p> <p>() การก่อสร้าง</p> <p>() อสังหาริมทรัพย์</p> <p>() บริการด้านสุขภาพ/ความงาม</p> <p>() ทัวร์/การท่องเที่ยว</p> <p>() โรงแรม/เกสต์เฮาส์/บังกะโล</p> <p>() ร้านอาหารภัตตาคาร</p>				

ข้อ	ข้อความคำถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		สอดคล้อง (+1)	ไม่แน่ใจ (0)	ไม่ สอดคล้อง (-1)	
	() บริการขนส่งสินค้า () บริการขนส่งมวลชน () อื่นๆ โปรดระบุ.....				
	☐ ภาคการผลิต () อุตสาหกรรมแฟชั่นสิ่งทอ/เครื่องนุ่งห่ม/ ผลิตภัณฑ์หนัง/อัญมณีและเครื่องประดับ () อุตสาหกรรมก่อสร้างเหล็ก/ปูนซีเมนต์/ หลังคา/แกรนิตหินอ่อนแก้วและกระจกกระเบื้อง/ สุขภัณฑ์/โรงเลื่อยโรงอบไม้/เฟอร์นิเจอร์ () อุตสาหกรรมยานยนต์และเครื่องจักรกล/ ผลิตยานยนต์/ผลิตชิ้นส่วนอะไหล่ยานยนต์/ จักรยานยนต์ () อุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าและ อิเล็กทรอนิกส์/ ซอฟต์แวร์/ คอมพิวเตอร์ () อุตสาหกรรมอาหารและยา น้ำตาล/ สมุนไพร () อุตสาหกรรมพลังงานพลังงานทดแทน โรงไฟฟ้าก๊าซปิโตรเลียม () อุตสาหกรรมการพิมพ์/กระดาษบรรจุ ภัณฑ์กระดาษ () อื่นๆ โปรดระบุ.....				

ข้อ	คำถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		สอดคล้อง (+1)	ไม่แน่ใจ (0)	ไม่ สอดคล้อง (-1)	
2.	จำนวนทุนจดทะเบียนของกิจการที่ท่านเลือก ในข้อที่ 1 () ต่ำกว่า 1 ล้านบาท () 1 - 20 ล้านบาท () 21 - 40 ล้านบาท () มากกว่า 40 ล้านบาท				
3.	ระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจของกิจการที่ท่าน เลือกในข้อที่ 1 () 1 - 10 ปี () 11 - 20 ปี () 21 - 30 ปี () มากกว่า 30 ปี				
4.	รายได้เฉลี่ยต่อปีของกิจการที่ท่านเลือกในข้อที่ 1 () ต่ำกว่า 1 ล้านบาท () 1 - 50 ล้านบาท () 51 - 100 ล้านบาท () มากกว่า 100 ล้านบาท				
5.	จำนวนพนักงานในธุรกิจของท่าน () น้อยกว่า 15 คน () 16 - 30 คน () 31 - 50 คน () มากกว่า 50 คน				

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพรายงานทางการเงิน ของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในมุมมองของผู้บริหาร ในเขตภาคใต้

คำชี้แจงสำหรับผู้เชี่ยวชาญ : โปรดพิจารณาว่าข้อความเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพรายงานทางการเงิน ของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในมุมมองของผู้บริหาร ในเขตภาคใต้ สอดคล้องกับตัวแปร และวัตถุประสงค์ที่จะวัดหรือไม่

คำชี้แจง : กรุณาทำเครื่องหมาย ลงในช่อง ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ หรือเติมข้อความเสนอแนะที่ตรงกับความเป็นจริง

ข้อ	ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในมุมมองของผู้บริหาร ในเขตภาคใต้	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		สอดคล้อง (+1)	ไม่แน่ใจ (0)	ไม่สอดคล้อง (-1)	
1.	ด้านธุรกิจ				
1.1	มีการเผยแพร่รายงานทางการเงินของธุรกิจอย่างถูกต้อง และโปร่งใส				
1.2	องค์กรเข้าใจถึงความซับซ้อนของรายการในงบการเงิน เช่น สินค้าคงคลัง การลงทุนทางการเงิน เป็นต้น				
1.3	มีขั้นตอนการตรวจสอบคุณภาพของมาตรฐานรายงานทางการเงินที่น่าเชื่อถือ				
2.	ด้านความรู้ความสามารถในการทำงาน				
2.1	มีความรู้พื้นฐานในด้านการบัญชีการตรวจสอบการเงินและภาษี				
2.2	มีการวางแผนในการดำเนินงานเป็นขั้นตอนที่ชัดเจนในทุกกระบวนการ				
2.3	สามารถแก้ไขปัญหาด้านการเงินของธุรกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพ				

ข้อ	ปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพรายงานทางการเงิน ของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในมุมมอง ของผู้บริหาร ในเขตภาคใต้	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		สอดคล้อง (+1)	ไม่แน่ใจ (0)	ไม่ สอดคล้อง (-1)	
3.	ด้านการสนับสนุนระบบการควบคุมภายใน				
3.1	มีกระบวนการจัดการความเสี่ยงอย่างเป็นระบบ				
3.2	มีการกำกับดูแล ควบคุมการดำเนินงานและ ติดตามผลอย่างสม่ำเสมอ				
3.3	มีหน่วยงานกำกับดูแลด้านคุณภาพการตรวจสอบ บัญชีโดยรวม				
4.	ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ				
4.1	ระบบสารสนเทศทางการบัญชีช่วยให้ผู้บริหาร สามารถนำข้อมูลไปใช้ในการวิเคราะห์เพื่อการ ตัดสินใจด้านการวางแผนและการบริหารได้อย่าง มีประสิทธิภาพ				
4.2	โปรแกรมสำเร็จรูปทางการบัญชีสามารถช่วย พนักงานบัญชีในการทำงาน และเชื่อมโยงกับ ระบบต่าง ๆ ได้				
4.3	มีระบบสารสนเทศทางการบัญชีช่วยลดขั้นตอน และลดระยะเวลาในการปฏิบัติงาน เป็นการ ควบคุมและเป็นการรักษาความปลอดภัยของ ข้อมูล				
5.	ด้านสภาพแวดล้อมทางกฎหมาย				
5.1	มีการกำหนดบทลงโทษและความรับผิดชอบ เกี่ยวกับผู้มีส่วนได้เสีย เกี่ยวกับรายงานทาง การเงินไว้อย่างชัดเจน				

ข้อ	ปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพรายงานทางการเงิน ของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในมุมมอง ของผู้บริหาร ในเขตภาคใต้	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		สอดคล้อง (+1)	ไม่แน่ใจ (0)	ไม่ สอดคล้อง (-1)	
5.2	มีกฎหมายด้านการเงินและมาตรฐานระบบการ ตรวจสอบคุณภาพทางการเงินมีความสอดคล้อง กัน				
5.3	การรายงานคุณภาพทางการเงินมีมาตรฐานและ ระบบการตรวจสอบที่สมบูรณ์แบบ				

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพรายงานทางการเงิน ของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
ในมุมมองของผู้บริหาร ในเขตภาคใต้

คำชี้แจงสำหรับผู้เชี่ยวชาญ : โปรดพิจารณาว่าข้อคำถามเกี่ยวกับคุณภาพรายงานทางการเงิน
ของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในมุมมองของผู้บริหาร ในเขตภาคใต้ สอดคล้องกับตัวแปร และ
วัตถุประสงค์ที่จะวัดหรือไม่

คำชี้แจง : กรุณาทำเครื่องหมาย ลงในช่อง ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ หรือเติม
ข้อความเสนอแนะที่ตรงกับความเป็นจริง

ข้อ	คุณภาพรายงานทางการเงิน ของธุรกิจขนาด กลางและขนาดย่อม ในมุมมองของผู้บริหาร ใน เขตภาคใต้	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		สอดคล้อง (+1)	ไม่แน่ใจ (0)	ไม่ สอดคล้อง (-1)	
1.	ความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม				
1.1	ข้อมูลของรายงานทางการเงินมีความครบถ้วน เป็นกลาง				
1.2	ข้อมูลของรายงานทางการเงินต้องมีความถูกต้อง ปราศจากข้อผิดพลาด				
1.3	ผู้ใช้รายงานทางการเงินสามารถเชื่อถือข้อมูลทาง การเงินเหล่านั้น เป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม				

ข้อ	คุณภาพรายงานทางการเงิน ของธุรกิจขนาด กลางและขนาดย่อม ในมุมมองของผู้บริหาร ใน เขตภาคใต้	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		สอดคล้อง (+1)	ไม่แน่ใจ (0)	ไม่ สอดคล้อง (-1)	
2.	ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ				
2.1	ข้อมูลรายงานทางการเงินมีประโยชน์เกี่ยวข้อง กับการตัดสินใจในเชิงเศรษฐกิจ				
2.2	ข้อมูลรายงานทางการเงินสามารถช่วยให้ผู้ใช้ งบการเงินสามารถคาดคะเนถึงผลการดำเนินงาน ในอนาคตของกิจการได้ เช่น รายได้ที่อาจจะ เกิดขึ้นในภายหน้า				
2.3	ข้อมูลรายงานทางการเงินทำให้ทราบถึงฐานะ การเงินและผลการดำเนินงานที่ผ่านมาของ กิจการซึ่งสามารถนำไปใช้ในการวางแผนและ ปรับปรุงแก้ไขในอนาคต				
3.	ความเปรียบเทียบกันได้				
3.1	ข้อมูลรายงานทางการเงินสามารถคาดคะเนถึง แนวโน้มของฐานะการเงินและผลการดำเนินงาน ของกิจการได้				
3.2	ข้อมูลรายงานทางการเงินสามารถเปรียบเทียบงบ การเงินระหว่างกิจการเพื่อประเมินฐานะการเงิน ผลการดำเนินงานและการเปลี่ยนแปลงฐานะ การเงิน ได้				
3.3	มีการรายงานทางการเงินของกิจการมีรูปแบบที่ สอดคล้องใกล้เคียงกันทุกปี				
4.	ความเชื่อถือได้				
4.1	รายงานทางการเงินแสดงข้อมูลได้อย่างถูกต้อง และครบถ้วน				

ข้อ	คุณภาพรายงานทางการเงิน ของธุรกิจขนาด กลางและขนาดย่อม ในมุมมองของผู้บริหาร ใน เขตภาคใต้	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		สอดคล้อง (+1)	ไม่แน่ใจ (0)	ไม่ สอดคล้อง (-1)	
4.2	รายงานทางการเงินของกิจการจัดทำขึ้นจาก ข้อมูลทางการค้าที่เกิดขึ้นจริง และมีเอกสาร หลักฐานในการประกอบการบันทึกบัญชี				
5.	ความทันต่อเวลา				
5.1	มีการนำเสนอรายงานทางการเงินเพื่อใช้ในการ ตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพ และทันเวลาที่กำหนด				
5.2	มีการจัดลำดับความสำคัญของการใช้ข้อมูลเพื่อ นำเสนอรายงานการสอบบัญชีให้ผู้เกี่ยวข้อง ทราบ				
5.3	ความสำคัญกับเวลาและความน่าเชื่อถือในการ พิจารณาเปรียบเทียบประโยชน์ที่จะได้รับจาก การนำเสนอรายงานการสอบบัญชี				

ตอนที่ 5 ปัญหาและข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของผู้ทรงคุณวุฒิ/ผู้เชี่ยวชาญ

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้ทรงคุณวุฒิ/ผู้เชี่ยวชาญ

ภาคผนวก ค

ผลการวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ (IOC)

ผลการวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ (IOC)

ตารางแสดงค่าดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพ
รายงานทางการเงิน ของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในมุมมองของผู้บริหาร ในเขตภาคใต้

รายการขอความคิดเห็น	คะแนนความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม					
1. เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
2. อายุ ☐ น้อยกว่า 30 ปี ☐ 30 – 39 ปี ☐ 40 – 49 ปี ☐ 50 ปี ขึ้นไป	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
3. ระดับการศึกษาสูงสุด ☐ ต่ำกว่าปริญญาตรี ☐ ปริญญาตรี ☐ ปริญญาโท ☐ ปริญญาเอก	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
4. ประสบการณ์ในการทำงานด้านธุรกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม ☐ น้อยกว่า 5 ปี ☐ 5 – 10 ปี ☐ 11 – 15 ปี ☐ มากกว่า 15 ปี ขึ้นไป	+1	+1	+1	1	ใช้ได้

รายการขอความคิดเห็น	คะแนนความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
ข้อมูลทั่วไปของกิจการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม					
<p>1. ประเภทของกิจการ ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ที่ท่านดำเนินธุรกิจ (เลือกเพียง 1 ข้อ)</p> <p>☐ ภาคการค้าส่ง</p> <p>☐ การค้าส่งสินค้าเกษตร</p> <p>☐ การค้าส่งสินค้าอุปโภคบริโภค</p> <p>☐ การค้าส่งวัสดุก่อสร้าง</p> <p>☐ อื่นๆ โปรดระบุ.....</p> <p>☐ ภาคการค้าปลีก</p> <p>☐ การค้าปลีกสินค้าอุปโภคบริโภค</p> <p>☐ สถานีบริการน้ำมัน</p> <p>☐ การจำหน่ายรถยนต์/รถจักรยานยนต์</p> <p>☐ อื่นๆ โปรดระบุ.....</p> <p>☐ ภาคการค้าปลีก</p> <p>☐ การค้าปลีกสินค้าอุปโภคบริโภค</p> <p>☐ สถานีบริการน้ำมัน</p> <p>☐ การจำหน่ายรถยนต์/รถจักรยานยนต์</p> <p>☐ อื่นๆ โปรดระบุ.....</p> <p>☐ ภาคการผลิต</p> <p>☐ อุตสาหกรรมแฟชั่นสิ่งทอ/เครื่องนุ่งห่ม/ผลิตภัณฑ์หนัง/อัญมณีและ เครื่องประดับ</p> <p>☐ อุตสาหกรรมก่อสร้างเหล็ก/ปูนซีเมนต์/หลังคา/แกรนิตหินอ่อนแก้วและกระจก/กระเบื้อง/สุขภัณฑ์/โรงเลื่อยโรงอบไม้/เฟอร์นิเจอร์</p>	+1	+1	+1	1	ใช้ได้

รายการขอความคิดเห็น	คะแนนความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
☐ อุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์/ซอฟต์แวร์/คอมพิวเตอร์ ☐ อุตสาหกรรมอาหารและยา น้ำตาล/สมุนไพร ☐ อุตสาหกรรมพลังงานพลังงานทดแทน โรงไฟฟ้าก๊าซปิโตรเลียม ☐ อุตสาหกรรมการพิมพ์/กระดาษบรรจุภัณฑ์กระดาษ ☐ อื่นๆ โปรดระบุ.....					
2. จำนวนทุนจดทะเบียนของกิจการที่ท่านเลือกในข้อที่ 1 ☐ ต่ำกว่า 1 ล้านบาท ☐ 1 - 20 ล้านบาท ☐ 21 - 40 ล้านบาท ☐ มากกว่า 40 ล้านบาท	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
3. ระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจของกิจการที่ท่านเลือกในข้อที่ 1 ☐ 1 - 10 ปี ☐ 11 - 20 ปี ☐ 21 - 30 ปี ☐ มากกว่า 30 ปี	+1	+1	+1	1	ใช้ได้

รายการขอความคิดเห็น	คะแนนความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
4. รายได้เฉลี่ยต่อปีของกิจการที่ท่านเลือกในข้อที่ 1 ☐ ต่ำกว่า 1 ล้านบาท ☐ 1 - 50 ล้านบาท ☐ 51 - 100 ล้านบาท ☐ มากกว่า 100 ล้านบาท	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
5. จำนวนพนักงานในธุรกิจของท่าน ☐ น้อยกว่า 15 คน ☐ 16 - 30 คน ☐ 31 - 50 คน ☐ มากกว่า 50 คน	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
1. ด้านธุรกิจ					
1.1 มีการเผยแพร่รายงานทางการเงินของธุรกิจอย่างถูกต้อง และโปร่งใส	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
1.2 องค์กรเข้าใจถึงความซับซ้อนของรายการในงบการเงิน เช่น สินค้าคงคลัง การลงทุนทางการเงิน เป็นต้น	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
1.3 มีขั้นตอนการตรวจสอบคุณภาพของมาตรฐานรายงานทางการเงินที่น่าเชื่อถือ	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
2. ด้านความรู้ความสามารถในการทำงาน					
2.1 มีความรู้พื้นฐานในด้านการบัญชีการตรวจสอบการเงินและภาษี	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
2.2 มีการวางแผนในการดำเนินงานเป็นขั้นตอนที่ชัดเจนในทุกกระบวนการ	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
2.3 สามารถแก้ไขปัญหาด้านการเงินของธุรกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพ	+1	+1	+1	1	ใช้ได้

รายการขอความคิดเห็น	คะแนนความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
3. ด้านการสนับสนุนระบบการควบคุมภายใน					
3.1 มีกระบวนการจัดการความเสี่ยงอย่างเป็นระบบ	0	+1	+1	0.66	ใช้ได้
3.2 มีการกำกับดูแล ควบคุมการดำเนินงานและติดตามผลอย่างสม่ำเสมอ	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
3.3 มีหน่วยงานกำกับดูแลด้านคุณภาพการตรวจสอบบัญชีโดยรวม	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
4. ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ					
4.1 ระบบสารสนเทศทางการบัญชีช่วยให้ผู้บริหารสามารถนำข้อมูลไปใช้ในการวิเคราะห์เพื่อการตัดสินใจด้านการวางแผนและการบริหารได้อย่างมีประสิทธิภาพ	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
4.2 โปรแกรมสำเร็จรูปทางการบัญชีสามารถช่วยพนักงานบัญชีในการทำงาน และเชื่อมโยงกับระบบต่าง ๆ ได้	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
4.3 มีระบบสารสนเทศทางการบัญชีช่วยลดขั้นตอนและลดระยะเวลาในการปฏิบัติงาน เป็น การควบคุมและเป็นการรักษาความปลอดภัยของข้อมูล	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
5. ด้านสภาพแวดล้อมทางกฎหมาย					
5.1 มีการกำหนดบทลงโทษและความรับผิดชอบเกี่ยวกับผู้มีส่วนได้เสีย เกี่ยวกับรายงานทางการเงินไว้อย่างชัดเจน	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
5.2 มีกฎหมายด้านการเงินและมาตรฐานระบบการตรวจสอบคุณภาพทางการเงินมีความสอดคล้องกัน	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
5.3 การรายงานคุณภาพทางการเงินมีมาตรฐานและระบบการตรวจสอบที่สมบูรณ์แบบ	+1	+1	+1	1	ใช้ได้

รายการขอความคิดเห็น	คะแนนความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1. ความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม					
1.1 ข้อมูลของรายงานทางการเงินมีความครบถ้วนเป็นกลาง	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
1.2 ข้อมูลของรายงานทางการเงินต้องมีความถูกต้องปราศจากข้อผิดพลาด	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
1.3 ผู้ใช้รายงานทางการเงินสามารถเชื่อถือข้อมูลทางการเงินเหล่านั้น เป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
2. ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ					
2.1 ข้อมูลรายงานทางการเงินมีประโยชน์เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจในเชิงเศรษฐกิจ	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
2.2 ข้อมูลรายงานทางการเงินสามารถช่วยให้ผู้ใช้งบการเงินสามารถคาดคะเนถึงผลการดำเนินงานในอนาคตของกิจการได้ เช่น รายได้ที่อาจจะเกิดขึ้นในภายหน้า	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
2.3 ข้อมูลรายงานทางการเงินทำให้ทราบถึงฐานะการเงินและผลการดำเนินงานที่ผ่านมาของกิจการซึ่งสามารถนำไปใช้ในการวางแผนและปรับปรุงแก้ไขในอนาคต	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
3. ความเปรียบเทียบกันได้					
3.1 ข้อมูลรายงานทางการเงินสามารถคาดคะเนถึงแนวโน้มของฐานะการเงินและผลการดำเนินงานของกิจการได้	+1	+1	+1	1	ใช้ได้

รายการขอความคิดเห็น	คะแนนความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
3.2 ข้อมูลรายงานทางการเงินสามารถเปรียบเทียบงบการเงินระหว่างกิจการเพื่อประเมินฐานะการเงินผลการดำเนินงานและการเปลี่ยนแปลงฐานะการเงินได้	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
3.3 มีการรายงานทางการเงินของกิจการมีรูปแบบที่สอดคล้องใกล้เคียงกันทุกปี	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
4. ความเชื่อถือได้					
4.1 รายงานทางการเงินแสดงข้อมูลได้อย่างถูกต้องและครบถ้วน	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
4.2 รายงานทางการเงินของกิจการจัดทำขึ้นจากข้อมูลทางการค้าที่เกิดขึ้นจริง และมีเอกสารหลักฐานในการประกอบการบันทึกบัญชี	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
5. ความทันต่อเวลา					
5.1 มีการนำเสนอรายงานทางการเงินเพื่อใช้ในการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพ และทันเวลาที่กำหนด	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
5.2 มีการจัดลำดับความสำคัญของการใช้ข้อมูลเพื่อนำเสนอรายงานการสอบบัญชีให้ผู้เกี่ยวข้องทราบ	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
5.3 ความสำคัญกับเวลาและความน่าเชื่อถือในการพิจารณาเปรียบเทียบประโยชน์ที่จะได้รับจากการนำเสนอรายงานการสอบบัญชี	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
รวม	37	38	38	0.99	ใช้ได้

ภาคผนวก ง

จดหมายขอความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหาเครื่องมือวิจัย

BANGKOK
 24102
 PHAHOLKOTHAU RD.,
 JATUJAK, BANGKOK
 10900
 TEL. 0 2579 1111
 FAX. 0 2561 1721
 www.spu.ac.th

CHONBURI CAMPUS
 79 BANGNA-TRAD RD.,
 KLONGTAMU, BANGKOK,
 CHONBURI 33003
 TEL. 0 3874 3599-9
 FAX. 0 3874 3700
 www.spu.ac.th

KHON KAEN
 182/12 MOO 4,
 SRICHAN RD.,
 NAMBUAN DISTRICT,
 AMPHUR MUANG,
 KHONKAEN 40000
 TEL. 0 4322 4111
 FAX. 0 4322 4119
 www.khonkaen.spu.ac.th

8 มิถุนายน 2565

เรื่อง ขออนุญาตเคราะห้ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.นิพัทธ์ โพธิ์วจิตร

ด้วยนักศึกษา นางสาวชไมพร บัวแก้ว รหัสนักศึกษา 64503131 หลักสูตรบัญชีมหาบัณฑิต คณะบัญชี มหาวิทยาลัยศรีปทุม กำลังจัดทำค้นคว้าอิสระเรื่อง "ปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในมุมมองของผู้บริหาร ในเขตภาคใต้" โดยมี ดร.ประเวศ เพ็ญพิภูล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้หลักสูตรบัญชีมหาบัณฑิต ขอขออนุญาตเคราะห้จาก ดร.นิพัทธ์ โพธิ์วจิตร ผู้อำนวยการหลักสูตรบัญชีมหาบัณฑิต คณะพาณิชยศาสตร์และการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตตรัง เป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบและพิจารณาความถูกต้องของคุณภาพความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้เพื่อเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุวัตถุประสงค์ จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ทางหลักสูตรบัญชีมหาบัณฑิต คณะบัญชี มหาวิทยาลัยศรีปทุม หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห้จากท่าน จึงเรียนขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฐิตาภรณ์ สินเจริญศักดิ์)

คณบดีคณะบัญชี

ผู้ประสานงาน : ดร.เบญจพร โมกษะเวส (ผู้ช่วยผู้อำนวยการหลักสูตรบัญชีมหาบัณฑิต)

นางสาววันทนา โสภกิจจาวุฒิ (เจ้าหน้าที่ประจำหลักสูตร)

โทรศัพท์ 0-2579-1111 ต่อ 2374

SPU

SRIPATUM UNIVERSITY ที่ คบช.0105/160

BANGKOK
2410/2
PHAHOLKOTHI RD,
JATUJAK, BANGKOK
10900
TEL. 0 2579 1111
FAX. 0 2561 1721
www.spu.ac.th

CHONBURI CAMPUS
79 BANGNA-TRAD RD,
KLONGTAMRU, MUANG,
CHONBURI 20003
TEL. 0 3874 3599-9
FAX. 0 3874 3700
www.spu.ac.th

KHON KAEN
1821/2 MOO 4,
SUKHANI RD,
NAMBANG DISTRICT,
AMPHUE MUANG,
KHONKAEN 40000
TEL. 0 4322 4111
FAX. 0 4322 4119
www.khonkaenspu.ac.th

8 มิถุนายน 2565

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือวิจัย

เรียน คุณสุธาภรณ์ เจียรนันทพิสุทธ์

ด้วยนักศึกษา นางสาวชไมพร บัวแก้ว รหัสนักศึกษา 64503131 หลักสูตรบัญชีมหาบัณฑิต คณะบัญชี มหาวิทยาลัยศรีปทุม กำลังจัดทำค้นคว้าอิสระเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในมุมมองของผู้บริหาร ในเขตภาคใต้” โดยมี ดร.ประเวศ เพ็ญพิภูล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้หลักสูตรบัญชีมหาบัณฑิต ได้ขอความอนุเคราะห์จาก คุณสุธาภรณ์ เจียรนันทพิสุทธ์ ผู้จัดการส่วนภูมิภาคฝ่ายบัญชีและการเงิน บริษัท โป้ทลาทุนยอซด์ติ้ง จำกัด เป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบและพิจารณาความถูกต้องของคุณภาพความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้เพื่อเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุวัตถุประสงค์ จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ทางหลักสูตรบัญชีมหาบัณฑิต คณะบัญชี มหาวิทยาลัยศรีปทุม หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน จึงเรียนขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุธาภรณ์ สิ้นจัญญศักดิ์)

คณบดีคณะบัญชี

ผู้ประสานงาน : ดร.เบญจพร โมกขะเวส (ผู้ช่วยผู้อำนวยการหลักสูตรบัญชีมหาบัณฑิต)

นางสาววันทนา ไชยกิจจาวุฒิ (เจ้าหน้าที่ประจำหลักสูตร)

โทรศัพท์ 0-2579-1111 ต่อ 2374

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

ที่ ศบช.0105/160

BANGKOK

241012
PHAHOLKOTHIN RD,
JATUJAK, BANGKOK
19900
TEL. 0 2579 1111
FAX. 0 2561 1721
www.spu.ac.th

CHOMBURI CAMPUS
79 BANGNA-TRAD RD,
KLONGTAMRU, MUANG,
CHOMBURI 36000
TEL. 0 3874 3099-9
FAX. 0 3874 3700
www.kst.spu.ac.th

KHON KAEN
182112 MOO 4,
SRICHAN RD,
NANMUNG DISTRICT,
AMPHUR MUEANG,
KHONKAEN 40000
TEL. 0 4322 4111
FAX. 0 4322 4119
www.kst.spu.ac.th

8 มิถุนายน 2565

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือวิจัย

เรียน คุณณนัสนันท์ กิตติ์เจริญภาคิน

ด้วยนักศึกษา นางสาวไมพร บัวแก้ว รหัสนักศึกษา 64503131 หลักสูตรบัญชีมหาบัณฑิต คณะบัญชี มหาวิทยาลัยศรีปทุม กำลังจัดทำคั่นควาอิสระเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อมในมุมมองของผู้บริหาร ในเขตภาคใต้” โดยมี ดร.ประเวศ เพ็ญวุฒิกุล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้หลักสูตรบัญชีมหาบัณฑิต ขอความอนุเคราะห์จาก คุณณนัสนันท์ กิตติ์เจริญภาคิน เจ้าของบริษัท ให้คำปรึกษาด้านภาษีและบัญชี เป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบและพิจารณาความถูกต้องของคุณภาพความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้เพื่อเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุวัตถุประสงค์ จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ทางหลักสูตรบัญชีมหาบัณฑิต คณะบัญชี มหาวิทยาลัยศรีปทุม หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน จึงเรียนขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฐิตาภรณ์ สินจรูญศักดิ์)

คณบดีคณะบัญชี

ผู้ประสานงาน : ดร.เบญจพร โมกขเวส (ผู้ช่วยผู้อำนวยการหลักสูตรบัญชีมหาบัณฑิต)

นางสาววันทนา ไชยกิจจาวุฒิ (เจ้าหน้าที่ประจำหลักสูตร)

โทรศัพท์ 0-2579-1111 ต่อ 2374

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	นางสาวชไมพร บัวแก้ว
วัน เดือน ปีเกิด	21 กรกฎาคม 2534
สถานที่เกิด	จังหวัดกระบี่
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	วิทยาลัยการอาชีพนาทวี 22 หมู่ 1 ถนนนาทวี-ประกอบ อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา 90160
สถานที่ทำงาน	วิทยาลัยการอาชีพนาทวี จังหวัดสงขลา
ตำแหน่งงาน	พนักงานราชการ (ครู)
วุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี	ธุรกิจศึกษา
สถานที่สำเร็จการศึกษา	มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต
ปีที่สำเร็จการศึกษา	2558